Achtabowski, st. sierż., wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w październiku 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Rozkaz dzienny Nr 231 z dnia 30.10.1929 r.

Ancyforów Igor (ur. 12.03.1911 r.), ppor rez., absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 5. kompanii strzeleckiej. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Suwałkach 41.pp. W dniach 19 kwietnia - 27 maja 1939 r. szkolił się na sześciotygodniowym kursie adiutantów batalionu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 29

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 17

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 96

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003, s. 89

Andrusiak Mikołaj (ur. 20.02.1902 r. w Przewłocznej, zm. 25.01.1985 r. w Bostonie), s. Grzegorza, ukraiński historyk i publicysta, mieszkaniec Lwowa. W latach 1919 – 1920 służył w ukraińskiej IV Brygadzie Piechoty Armii Halickiej, a następnie w Armii Ukraińskiej Republiki Ludowej. Po ukończeniu gimnazjum studiował w latach 1923 – 1928 historię na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Po studiach skierowany został do odbycia zasadniczej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie kurs I (1929 – 1930), gdzie otrzymał przydział do 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenia zakończył w stopniu starszego szeregowego, z jedną z najniższych lokat w kompanii i w Szkole. Staż odbywał w 30.pp we Lwowie. W 1933 r. awansował do stopnia ppor. rezerwy z przydziałem służbowym do 30.pp. W 1931 r. obronił pracę doktorską i zatrudniony został w bibliotece Towarzystwa Naukowego im. T. Szewczenki we Lwowie. Po zakończeniu wojny wyjechał do Niemiec, a następnie do USA, gdzie kontynuował pracę naukową w kilku uniwersytetach. Był autorem wielu prac i artykułów naukowych poświęconych historii Ukrainy. Zmarł 25 stycznia 1985 r.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Złota księga historiografii lwowskiej XIX i XX w., pod red. Jerzego Maternickiego, Leonida Zaszkilniaka i Pawła Sierżęgi, T. II, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2014 r.

Angur Jan (ur. 32.01.1909 r., zm. 11.09.1939 r. w Zambrowie), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. podczas bitwy o Zambrów. Pochowany w mogile zbiorowej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 54.

Antczak, sierż. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym w dniu 29.08.1932 r. oraz w lipcu 1939 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r., CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Apelbaum Jakub (ur. 31.12.1916 r., zm. 17.09.1939 r. w Łomży), strz. 71. pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zm. 17.09.1939 r. w Łomży. Pochowany w 23 kwaterze wojennej na cmentarzu wojskowym w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 56

Meirtchak Benjamin, *Żydzi – żołnierze Wojsk Polskich polegli na frontach II wojny światowej*, Dom Wydawniczy Bellona, Warszawa 2001 r.

Arciukiewicz Aleksander, strz., w 1932 r. służył w oddziale wartowniczym 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Archutowski Ksawery (ur. 01.10.1908 r.), w latach 1929 – 1930 odbywał zasadniczą służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty jako żołnierz 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w stopniu kaprala i został skierowany do stacjonującego w Bydgoszczy 62.pp. W 1933 r. awansowany został do stopnia ppor. rez. z przydziałem do 37.pp w Płocku.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s.10

AST LEON (20.05.1894 r.), mjr, Szk. Pchor dla Podoficerów Bydgoszcz, mianowany obwodowym komendantem POW 9.pp Leg., 22.08.38r., poległ 22.09.1939 r. w Cześnikach, pochowany w Zamościu 48 cw,

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Opracowania:

Kryska-Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939-1945*, Londyn 1996 r.

Księga pochowanych poległych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, pod redakcją Witolda Steckiego, tom I, Pruszków 1993 r.

Babiński, strz., w 1934 r . odbywał zasadniczą służbę wojskową w kompanii wartowniczej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.25, Rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Bacławski Franciszek, strz. 71.pp. W styczniu 1939 r. w wyniku braku postępów w szkoleniu wycofany został z kursu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz Nr 24 z dn. 31.01.1939 r., s. 157

Baczewski Ignacy (ur. 15.08.1905 r. w Tabędzu, zamordowany w Pölitz), s. Grzegorza i Emilii, rolnik zam. w Tabędzu. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmobilizowany w sierpniu 1939 r. do 71.pp w Zambrowie. Aresztowany w dniu 17.05.1944 r. przez białostockie Sipo wysłany został do KL Stutthoff (Nr obozowy 34806). Zginął w podobozie Pölitz.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 68, 16.05.1947 r.

Baczewski Mieczysław (ur. 25.04.1913 r. Bacze Mokre, zm. 06.01.2003 r.), s. Ferdynanda i Marii z d. Łubnickiej, zam. w Baczach Mokrych, strz. 71.pp. 15 marca 1935 r. został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej w 71.pp w Zambrowie, gdzie został wcielony do 3. kompanii strzeleckiej. Zwolniony do rezerwy w dniu 20 września 1936 r. Zmobilizowany 24 sierpnia 1939 r. (przydział do 3. komp. ckm), brał udział w Wojnie Obronnej 1939 r. W dniu 13.09.1939 r. został wzięty do niewoli pod Andrzejewem. Był więziony w stalagu XXA Thorn (Toruń), XXB Marienburg, VIG Bonn-Duisdorf, Nr jeńca 265/XX-B przyporządkowany był obozowi XXB w Marienburgu (Malbork). Wbrew konwencji o jeńcach wojennych zmuszany był do niewolniczej pracy w obozowych komandach w Lenksdorfie, Brenning, Hindebladorfie i w Klein-Bremen – w tym także w kopalniach. Po wyzwoleniu obozu przez wojska angielskie w dniu 15.04.1945 r. został wcielony do oddziałów zwalczających w okolicach Lineburga działające na zapleczu zbrojne grupki Niemów, przeniesiony później do kompanii wartowniczej. Do kraju wrócił w 1947 r. Po powrocie pracował początkowo jako doręczyciel na poczcie w Czerwonym Borze, później znalazł zatrudnienie w Zambrowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego (ZZPB). Zmarł w dniu 06.01.2003 r., spoczywa na cmentarzu parafialnym w Tabędzu.

Źródła:

Deklaracja członkowska Związku Bojowników o Wolność i Demokrację z dn. 24.12.1970 r. (kopia w zbiorach rodzinnych)

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 10.03.2025 r.]

Legitymacja Nr 86226 Polskich Sił Zbrojnych (w zbiorach rodzinnych)

Odpis książeczki wojskowej (w zbiorach rodzinnych)

Życiorys (kopia w zbiorach rodzinnych)

Badowski, sierż., we wrześniu 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 3. kompanii ckm do 1. kompanii ckm. Na mocy tego samego rozkazu objął równocześnie obowiązki szefa baonu szkolnego.

Źródła:

CAW I.320.71.13, Dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30 z dnia 8.09.1930 r.

Bakuła Władysław, strz., w 1939 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową w 6. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Bałaban Andrzej, strz., w 1932 r. służył w oddziale wartowniczym 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18. Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.

Banaszkiewicz Telesfor (27.11.1908 r. w Poznaniu, zamordowany w 1940 r. w Katyniu), s. Walentego i Antoniny z d. Nowak, zam. w Katowicach, por. rez. Po ukończeniu liceum handlowego w Poznaniu powołany został do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty (1929 – 1930), gdzie przydzielono go do 1. kompanii ckm. Szkolenie zakończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został do odbycia stażu do stacjonującego w Poznaniu 58.pp. Po zakończeniu służby rozpoczął studia w Wyższej Szkole Handlowej w Poznaniu. Czynnie uprawiał sport grając w latach 1934 – 1935 w piłkę nożną w barwach Pogoni, a następnie Warty Poznań, był również uznanym lekkoatletą (w 1929 reprezentował Polskę w lekkoatletycznym meczu z Węgrami1). W 1933 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z dotychczasowym przydziałem do 58.pp. W 1938 r. awansował do stopnia porucznika rezerwy. W dniach 3 stycznia - 12 lutego 1939 r. szkolił się na sześciotygodniowym kursie dowódców kompanii ckm w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., w nieustalonych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i więziony był w obozie w Kozielsku. W dniu 2 kwietnia 1940 został wywieziony do Katynia i zamordowany, spoczywa w mogile zbiorowej w Lesie Katyńskim.

Źródła:

CAW, AP 4815 Tajne Dz. Pers. 1939 r. MiD WIH

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 39, 43

Opracowania:

Historia sportu https://www.facebook.com/historiasportu/photos/117-lat-temu-urodzi%25C5%2582-si%25C4%2599-telesfor-banaszkiewicz-napastnik-pogoni-pozna%25C5%2584-w-latach/1487603502705984/ [dostęp w dniu 13.02.2026 r.]

IPN Katyń 1940 https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r25787919,BANASZKIEWICZ.html [dostep w dniu 13.02.2026 r.]

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 16

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 656

[1] Historia sportu https://www.facebook.com/historiasportu/photos/117-lat-temu-urodzi%25C5%2582-si%25C4%2599-telesfor-banaszkiewicz-napastnik-pogoni-pozna%25C5%2584-w-latach/1487603502705984/ [dostęp w dniu 13.02.2026 r.].

Barzyczak Gabriel (ur. 27.01.1897 r. w Suchej Beskidzkiej, zm. 1940 r.), s. Ignacego, zam. w Wawrze, st. sierż. rez. W dniu 19 września 1914 r. zgłosił się na ochotnika do Legionów mając zaledwie 17 lat. W trakcie walk został ranny, leczył się w Garnizonowym Szpitalu Nr 15 w Krakowie. W 1922 r. odbywał szkolenie na V Kursie Szkole Straży Celnej w Zambrowie, gdzie otrzymał przydział do grupy 4-tej. W okresie międzywojennym pracował w Polskim Radiu, 16 marca 1937 r. odznaczony został Krzyżem Niepodległości. W nocy z 26 na 27 grudnia 1939 r. został aresztowany przez Niemców i odprowadzony na miejsce egzekucji 114 mieszkańców Wawra. Był jedną z dwóch osób, którym udało się przeżyć egzekucję. Zmarł na początku 1940 r. w Wawrze.

Źródła:

Regionalna Izba Historyczna MOK w Zambrowie, Kopia relacji Liliany Szkwarek (córki).

https://szczecin.naszemiasto.pl/na-pogodnie-mieszka-potomkini-szlacheckiej-rodziny/ar/c1-3033916 [dostęp w dniu 05.03.2021 r.].

https://wbh.wp.mil.pl/pl/skanywyszukiwarka_bazy_personalne/?strona=508&kategoria_bazy_osobowej=1&imie=&nazwisko=&imie_ojca=&sygnatury=&sort=kategoria_bazy_osobowej&sort_type=%2B&miejsce_urodzenia= [dostęp w dniu 05.03.2021 r.].

Basong Antoni (ur. 24.04.1898 r. - 17.04.1940 r. Szentes, Węgry), s. Józefa, st. ogniomistrz 2. pułku artylerii lekkiej w Kielcach. W 1937 r. przeniesiony do Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii w Zambrowie. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Internowany na Węgrzech, zmarł i pochowany został w Szentes.

Źródła:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Bazydło Kazimierz (ur. 24.12.1916 r. w Piątnicy Włościańskiej – zm. 27.07.2012 r. w Łomży), absolwent Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP. Po zakończeniu zasadniczego szkolenia wojskowego odbywał służbę w 33.pp w Łomży. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., jako podchorąży rezerwy brał udział w obronie fortów w Piątnicy oraz w bitwie pod Andrzejewem, gdzie został ranny. Po rozbiciu 18.DP dostał się do niewoli i więziony był w stalagu I A (Nr jeńca 5523). Zmarł 27 lipca 2012 r. i spoczywa na cmentarzu w Łomży.

Źródło:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 18.11.2025 r.]

Bączek Józef, plut. 71.pp, podoficer plutonu łączności. W sierpniu 1939 r. przydzielony został do plutonu łączności w I baonie 71.pp z którym w dniu 11.09.1939 r. brał udział w prowadzonym od strony m. Sędziwuje natarciu na centrum Zambrowa.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja sierż. Czesława Święczkowskiego.

Bączkowski Józef, plut., wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Bączyk Piotr (ur. 20.09.1913 r. w Srebrnej, zm. 08.01.1999 r.), s. Józefa. Rolnik, zam. w Srebrnej gm. Szumowo, żołnierz 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., przedostał się na Węgry. Po zakończeniu działań powrócił do rodzinnej miejscowości. Zmarł 8 stycznia 1999 r. i został pochowany na cmentarzu parafialnym w Szumowie.

Źródła:

Relacja Jadwigi Ambroziak (córka), w zbiorach RIH.

Bebel Ryszard, strz., w 1939 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową w 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.4, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Bergel Rajmund Michał (ur. 12.08.1894 r. w Jordanowie, zm. 02.08.1937 r. w Myślenicach), s. Andrzeja i Marii z d. Płatowskiej. Poeta, dramaturg, krytyk literacki, nauczyciel, kpt. WP. Od najmłodszych lat zaangażowany był w ruch niepodległościowy. Wydawał czasopismo „Kujmy Broń", działał w młodzieżowej organizacji „Promieniści". W latach 1912 – 1913 współorganizował w Tarnowie Związek Strzelecki. W tym też okresie rozpoczął studia polonistyczne i historyczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W 1914 r. przerwał studia i wstąpił do Legionów, gdzie służył jako podoficer w 16. kompanii 2. pułku piechoty w batalionie dowodzonym przez mjr. Boleslawa Roję. Od 2 stycznia do kwietnia 1917 r. wraz ze swoim pułkiem stacjonował w Zambrowie. Okres ten opisał w artykule pt. „Z nowej szkoły Legionów" opublikowanym 17 marca 1917 r. w czasopiśmie „Nowa Reforma". W stopniu chorążego uczestniczył 11 maja 1918 r. w bitwie pod Kaniowem, gdzie dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był obozach jenieckich w Brześciu i w Güstrow. Po zakończeniu wojny pełni służbę w szeregach Wojska Polskiego i zweryfikowany został w stopniu kapitana ze starszeństwem od 1 czerwca 1919 r. W 1921 r. był oficerem łącznikowym przy Naczelniku Państwa, od 1923 r. pełnił służbę w 67. pułku piechoty w Brodnicy i równocześnie kontynuował studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Rok później ze względu na stan zdrowia (choroba płuc nabyta w obozach jenieckich) przeniesiony do rezerwy. Po ukończeniu studiów podjął pracę w gimnazjum w Gorlicach, a następnie w Myślenicach. Przez okres służby w Legionach pisał wiersze, w 1918 r. opublikował tomik poezji pt. „ Czasy i ludzie". Zajmował się również dramatopisarstwem i krytyką literacką. W 1921 r. opublikował opracowanie historyczne pt. „Monografia II Korpusu Polskiego". Kpt Rajmund Bergel był kawalerem Krzyża Srebrnego Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyża Niepodległości, Krzyża Walecznych, Krzyża Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski.

Źródła:

Rocznik oficerski 1923

Rocznik oficerski 1924

Opracowania i artykuły:

Dyląg Dariusz, *Kpt Rajmund Bergel – uczestnik bitwy kaniowskiej oraz autor pierwszej monografii II Korpusu Polskiego*, http://rescarpathica.pl/images/Biblioteka/dylag-bergel-kaniow.pdf [dostęp w dniu 09.03.2021 r].

Biadoń Bolesław (ur. 22.03.1899 r. w Konarzątce pow. Łuków, zm. 03.05.1945 r. w Lubece) zam. w Nowym Sączu, s. Antoniego i Agnieszki z d. Cieślak, sierż., w latach 1931 – 1935 służył jako instruktor w 1. komp. ckm w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. W 1935 r. został przeniesiony do 1.pspodh w Nowym Sączu. W dniu 28.12.1939 r. został przez Niemców aresztowany 14 czerwca 1940 r. pierwszym transportem więźniów przewieziono go do KL Auschwitz, gdzie otrzymał numer obozowy 617. W późniejszym okresie był więźniem KL Neuengamme. Zginął w Zatoce Lubeckiej w dniu 03.05.1945 r. podczas ewakuacji obozu w wyniku zbombardowania przez alianckie samoloty statku „Cap Arconia".

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Legitymacja POS, w zbiorach R. Modzelewskiego

Listy z KL Auschwitz, w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie

Biała Szczepan, legionista, żołnierz 4.pp Legionów. W sierpniu 1918 r. uczestniczył w VI Kursie Wyszkolenia w Zambrowie.

Źródła:

Koperta z datownikiem z dnia 25.08.1917 r. (w zbiorach Tomasza Czai)

Bianko Franciszek (ur. 27.07.1897 r. w Denysowie, zamordowany 23.07.1943 r. w Sławcu), s. Jana i Katarzyny z d. Maruszczak, st. sierż., zam. w Zambrowie. Służył w kwatermistrzostwie 71. pp. Uczestnik Wojny Obronnej. Za przynależność do AK i działalność konspiracyjną został w dniu 11.06.1943 r. aresztowany przez gestapo i osadzony w więzieniu w Łomży. Rozstrzelany 23.07.1943 r. w masowej egzekucji pod Sławcem.

Źródła:

CAW, sygn. I.320.71.3, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Akta Sądu Grodzkiego w Łomży, sygn. SG. Zg. 58/1947.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowania o uznanie za zmarłych i stwierdzenie zgonu*, tom I – powiat łomżyński, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2008 r.

Bicz Mieczysław, szer. W marcu 1917 r. służył w oddziale telefonicznym przy Komendzie I Brygady Legionów, uczęszczał na niższy kur szkoły oficerskiej zorganizowany przy III baonie 1.pp.

Źródła:

Pismo z dnia 06.03.1917 r. z prośbą o przeniesienie do III baonu 1.pp (w zbiorach autora)**.**

Biegajski, kpr, we wrześniu 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 3. kompanii ckm do 1 kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, Dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30 z dnia 18.09.1930 r.

Bielak Wacław, strz., w 1932 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową w 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Bieletników Szymon, strz., w 1932 r. służył w oddziale wartowniczym 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.

Bieliński Franciszek (ur. 26.10.1908 r.), absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze kaprala i został skierowany na staż do stacjonującego w Brześciu nad Bugiem 82.pp. W 1933 r. otrzymał awans do stopnia ppor. rez. z przydziałem do 25.pp w Skierniewicach.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Bieranowski Henryk, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze kaprala i został skierowany na staż do stacjonującego w Brodnicy 67.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Bijas Józef, strz., w 1932 r. żołnierz kompanii administracyjnej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 258 z dnia 28.11.1932 r.

Blichiewicz, strz., w 1934 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową jako żołnierz kompanii wartowniczej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.25, Rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Blichowski (Blicharski) Tadeusz, pchor 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w bitwie o Zambrów. W chwili obecnej niemożliwe jest jednoznaczne określenie miejsca jego spoczynku, ponieważ nazwisko pchor Blichowskiego figuruje zarówno na znajdującym się na cmentarzu parafialnym w Zambrowie nagrobku żołnierzy poległych pod Zambrowem, jak również podane jest w memoriale przy kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Mogiła wojenna żołnierzy września 23-KW na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Tablica pamiątkowa, memoriał żołnierzy września przy kościele pw. Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Blinstrub Longin (ur. 28.01.1912 r. w Mozyrzu – zm. 01.05.1991 r. w Warszawie), s. Jerzego i Stanisławy z Krupowiesów, zam. w Wilnie, por. rez. Absolwent VI Kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Do SPRP przybył we wrześniu 1934 r. i skierowany został do dowodzonej przez kpt Feliksa Guttakowskiego 1. kompanii strzeleckiej. Po ukończeniu szkolenia (29.03.1935 r.) otrzymał przydział do 73.pp w Katowicach. W 1937 r. awansowany został do stopnia ppor. rez. i odbył staż w 86.pp w Mołodecznie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Od stycznia 1941 r. do chwili aresztowania aktywnie działał w strukturach Armii Krajowej pod pseudonimami „Lech", „Łoś" w Wilnie. Jako dowódca I baonu Zgrupowania Śródmieście AK brał udział w walkach o Wilno prowadzonych podczas operacji „Ostra Brama" w dniach 07.07.-13.07.1944 r. Po zdobyciu miasta, rozkazem gen. T. Bora – Komorowskiego odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami. 04.10.1944 r. został aresztowany przez Sowietów i zesłany za krąg polarny. Od momentu skazania do 06 września 1956 r. był więźniem Workutłagu, gdzie pracował jako górnik w Kombinacie „Workutaugoł". Zwolniony z obozu, otrzymał prawo do osiedlenia się w m. Workuta. Do Polski wrócił w 1958 r. Zamieszkał w Warszawie i do emerytury pracował w Zarządzie Handlowo-Przewozowym. Zmarł w 1991 r. i pochowany został na Cmentarzu Bródnowskim.

Odznaczenia: Order Virtuti Militari, Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1934-1935, Zambrów 1934 r.

List Longina Blinstruba z dnia 27.04.1946r., w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie.

Zaświadczenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ZSRR Nr 103666 z dnia 06.09.1956r., kopia w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie,

Zaświadczenie ZBOWiD Nr 741833 w Warszawie, kopia w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie,

Zeznanie świadka Józefa Zwinogrodzkiego, kopia w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie,

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003r.

Świetlikowski Paweł, *Wołało nas Wilno: z dziejów Garnizonu Miejskiego Armii Krajowej Okręgu Wileńskiego*, Ossolineum, Poznań 1991r.

http://cmentarium.sowa.website.pl/Cmentarze/spisBrodno.html – spis pochowanych na cm. Bródnowskim.

Błażejczyk Roman, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze starszego szeregowego. Skierowanie na staż otrzymał do 79.pp w Słonimiu.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Bocian Aleksander, kpr. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 93.

Boczej Jan, mieszkaniec Lwowa, bombardier. Absolwent Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii, kurs II (1838 – 1939), przeniesiony na I rok Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu. W okresie okupacji członek AK na ziemi lwowskiej, działał w strukturach zajmujących się sprawami ukraińskimi.

Źródła:

List z dnia 13.10.1938 r., w zbiorach autora.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. gen. Józefa Bema*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1999 r., s. 60.

Bodjor, ppor, oficer formującego się w Zambrowie w okresie od grudnia 1920 r. do końca lutego 1921 r. 1. Suwalskiego Pułku Strzelców[2].

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r.

Bodziak Władysław, kpr rez., w 1932 r. odbywał służbę wojskową w 1. kompanii ckm 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.,

Bogołąbski Stanisław (ur. 1913 r.), kpr 71.pp, w latach 1933-1934 służył w 4. kompanii 71.pp.

Źródła:

Legitymacja służbowa, w zbiorach R. Modzelewskiego.

Bogucki Stefan, strz., w 1939 r. służył w 8. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r.

Boguski Wacław (ur. 06.09.1904 r., zm. 26.01.1942 r. w Schleswig), żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej, służył w plutonie pionierów. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli, zmarł 26.01.1942 r w stalagu X A Schleswig. Spoczywa na cmentarzu w Schleswig (Niemcy).

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 06.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, t. 5, pod red. Edwarda Pawłowskiego, Pruszków 1996 r.

[2] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 5.

Boguszewski Wacław, strz. 71.pp, poległ pod wsią Pruszki Jabłoń. Jego szczątki ekshumowano w dniu 26 maja 1950 r., spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW przy Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, pod red. Witolda Steckiego, t. I A-M, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1993 r., s. 96

Bojarski Eugeniusz, ppor rez. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Brał udział w odsłonięciu tablicy pamiątkowej w mauzoleum na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Opracownia:

Wujcik Władysław, *Mauzoleum poległych żołnierzy 18 dywizji piechoty*, Rocznik Mazowiecki Nr 9, 1987 r., s. 356.

Borawski Michał, chor. 71.pp. We wrześniu 1932 r. służył w 1. kompanii ckm na etacie młodszego oficera. Pod koniec 1937 r. wymieniany w rozkazach jako podoficer kwatermistrzostwa pułku. W lipcu 1939 r. przeniesiony został do 2. Mazurskiego Baonu Obrony Narodowej.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 195 z dnia 09.09.1932 r.

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

CAW I.320.712.60, wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Boruc Jan (ur. 08.02.1912 r. – zm. 31.10.1942 r.), strz. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Spoczywa na Powązkach, Kwatera Wojenna, rząd II, grób 18.

Borys Aleksander, strz., w 1932 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową jako żołnierz oddziału wartowniczego 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Breski, strz., żołnierz oddziału wartowniczego 71.pp. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Brodowicz Józef, st. sierż., w 1937 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, , Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.,

CAW I.320.71.39, Rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Brodziak Władysław (ur. 21.01.1910 r.), s. Jana, absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w randze tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Pleszewie 70.pp. W 1934 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 70.pp. W dniu 17 lipca 1939 r. zgłosił się na sześciotygodniowy kurs dowódców plutonów ppanc. w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 12.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 50

Brykalski Stanisław (ur. 06.04.1912 r, zm. 10.09.1939 r. w Strękowej Górze), por. 71.pp, dowódca plutonu artylerii piechoty. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ podczas walk pod Wizną.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 109.

Brzostek Franciszek Stanisław, strz. 71.pp. W wyniku braku postępów w szkoleniu w styczniu 1939 r. został wycofany z kursu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz Nr 24 z dn. 31.01.1939 r., s. 157

Brzostek Stanisław, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służył w 2. kompanii strzeleckiej 71.pp, w dniach 01.07.1939 r. - 12.07.1939 r. skierowany do służby w kuchni obozu PW w Kozienicach. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Buczel Piotr, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r . Służbę wojskową odbywał w plutonie pionierów. Poległ w dniu 10.09.1939 r. pod wsią Kalinówka Basie.

Źródła:

Inskrypcja nagrobna na mogile wojennej w miejscowości Kalinówka Basie.

Bucewicz Leon (ur. 30.10.1902 r, na Litwie Kowieńskiej, zm. 23.05.1938 r.), s. Jana i Kazimiery, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej 1919 – 1920 (w szeregach 1. Suwalskiego Pułku Strzelców), kpt., służył w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty i w 71.pp. Absolwent Szkoły Oficerskiej dla Podoficerów w Bydgoszczy, którą ukończył w dniu 01.09.1924 r. (promocje oficerskie Szkoły Oficerskiej dla Podoficerów w Bydgoszczy 1924r. - Internet). W dniu 23 maja 1938 r. popełnił samobójstwo i spoczywa na Cmentarzu Garnizonowym w Poznaniu, kwatera 5, miejsce 255.

Źródła:

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty 05 czerwiec 1935 r., Warszawa 1935 r.

Bucza Michał, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze plutonowego, staż odbywał w stacjonującym w Toruniu 63.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Buczyński Franciszek (ur. 09.12. 1911 r.), s. Piotra, zam. w Szeligach Nowych gm. Puchały, strz. 71.pp. Służbę wojskową odbywał od 04.1933 r. do 09.1934 r. jako żołnierz bez specjalności wojskowej (tabory). Na ćwiczenia rezerwy wzywany był w 1937 r. oraz w lipcu i sierpniu 1939 r. podczas okupacji aktywnie działał w ruchu oporu

Źródła:

Książeczka wojskowa Franciszka Buczyńskiego.

Opracowania:

Malanowska Aniela, *Z dziejów walk z okupantami w powiecie zambrowskim w latach 1939 – 1945*, Oficyna Wydawnicza Rytm, Warszawa 2003 r.

Budziński Roman, ppor.71 pp, żołnierz Wojny Obronnej. Zmarł 14.09.1939 r. w Andrzejewie, pochowany w mogile wojennej 23-KW na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 180.

Bujalski Stanisław, strz., żołnierz 8. kompanii 71.pp. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w latach 1938-1939.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r.

Bunek, plut. 71.pp, w 1930r. przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, Dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Bursztain Szymon, strz. 71.pp. W wyniku braku postępów w szkoleniu w styczniu 1939 r. został wycofany z kursu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz Nr 24 z dn. 31.01.1939 r., s. 157

Bursztain Szymsza, służył w kompanii gospodarczej Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie i w dniu 4 lutego 1939 r. skierowany został do 71.pp w Zambrowie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne, rozkaz Nr 27 z dn. 04.02.1939 r., s. 152

Burzawski Władysław, st. strz., elew Szkoły Podoficerskiej 71.pp w latach 1934-1935.

Źródła:

Opisane i datowane zdjęcie portretowe st. strz. W. Burzawskiego, w posiadaniu autora.

Buss Zbigniew Walerian (ur. 15.12.1911 r.), absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, służbę odbywał w 4. kompanii strzeleckiej. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 4.pp w Kielcach. W dniu 17 lipca 1939 r. stawił się w Ośrodku Szkolenia Rezerw Piechoty w Różanie na kursie dla adiutantów batalionu. Szkolenie ukończył 25 sierpnia i odkomenderowany został do macierzystego pułku.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Szkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 12

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Szkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 3

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 87

Buzbaum, chorąży sanitarny, służył w szpitalu polowym I Brygady Legionów. Przybył do Zambrowa w styczniu 1917 r.

Źródła:

Opisane zdjęcie ze stycznia 1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Byczuk, plut. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, Dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Cepa Antoni, plut. 71.pp, wzmiankowany w Rozkazie dziennym Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

Źródła:

CAW I 320.7146, Rozkazy dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

Chaciej Aleksander (ur. 09.02.1893 r. w Białymstoku, poległ 26.02.1919 r. pod Różanką), kpt, oficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie Kowieńskiego Pułku Strzelców, dowódca 1. kompanii strzeleckiej. Uczestnik wojny polsko – bolszewickiej. Absolwent Szkoły Chorążych w Piotrogrodzie. Podczas I wojny światowej służył w 112. Uralskim Pułku Piechoty. Po wybuchu rewolucji bolszewickiej powrócił do Białegostoku i posługując się pseudonimem „Bystry" rozpoczął aktywną działalność w strukturach POW. Brał czynny udział w próbach rozbrajania stacjonujących w Białymstoku żołnierzy niemieckich oraz w akcjach zdobywania broni z magazynów okupanta. W dniach 11 – 14 listopada 1918 r. pełnił funkcję komendantem rejonu Dworca Poleskiego w Białymstoku. W trakcie formowania się w Zambrowie 2. Kowieńskiego Pułku Piechoty był głównym organizatorem i dowódcą 1. kompanii tej jednostki. W dniu 26.02.1919 r. został ciężko ranny i zmarł z ran w pierwszej bitwie pułku pod Różanką (obecnie obwód grodzieński na Białorusi).

Opracowania:

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r.

Gajewski Marek, *Żołnierze białostockiej niepodległości, listopad 1918 – luty 1919* https://mwb.com.pl/11stu/wp-content/uploads/biogramy/chaciej.pdf [dostęp w dniu 17.11.2025 r.]

Chamczyk Mieczysław (ur. 08.05.1914 r. w Gosławicach), s. Stanisława i Apolonii, rolnik zam. w Dmeninie pow. radomszczański. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Kpr rez. zmobilizowany w dniu 10.07.1939 r., wcielony do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 74, 10.08.1946 r.

Chiczewski Stanisław, kan. 18.dac, rolnik, zam. w Ceranowie pow. Sokołów Podlaski. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Po zakończeniu działań trafił do obozu jenieckiego, a następnie zatrudniony był jako robotnik przymusowy w gospodarstwie rolnym na terenie Prus Wschodnich. Zmarł podczas wojny, miejsce pochówku nieustalone.

Źródła:

Relacja Michała Jędraka (prawnuk), w zbiorach autora.

Chłond Stefan, dozorca koszar Komendy Garnizonu Zambrów, zwolniony z pełnienia obowiązków z dniem 30.04.1938 r.

Źródła:

CAW DOK I/53, Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, rozkaz Nr 32.

Chmiel Roman, st. sierż., wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w październiku 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Rozkaz dzienny Nr 231 z października 1929 r.

Chmielewski Henryk, strz., zam. w Zielonce, w 1936 r. odbywał służbę w 71. pp. W maju 1936 r. zginął tragicznie w Zielonce podczas próby zatrzymania przez patrol batalionu doświadczalnego.

Źródła:

„Przegląd Ostrołęcki", Nr 20 z dnia 17 maja 1936 r.

Chmielewski Kazimierz (ur. 20.08.1891 r. Kamienna Wola - zm. 08.10.1941 r. KL Auschwitz), mjr piech. ze starszeństwem z 15.08.1924 r. Jako oficer armii rosyjskiej brał udział w I wojnie światowej, walczył również w wojnie polsko – bolszewickiej. W okresie międzywojennym służył początkowo w stacjonującym w Modlinie 32.pp i wraz z jego III baonem detaszowany został do Działdowa. W 1922 r. skierowano go do 21.pp (Warszawa), ale już rok później ponownie znalazł się w strukturach 32.pp. W 1924 r. jako oficer nadetatowy tego pułku krótko służył w Szkole Podchorążych Piechoty w Warszawie. Po awansie do stopnia majora (01.12.1924 r.) przeniesiony został do 7. baonu granicznego KOP w Hołubiczach. W 1926 r. powrócił do 32.pp. W 1928 r. skierowano go do Zambrowa, gdzie służył na etacie kwatermistrza 71.pp. Zakończył służbę wojskową w dniu 31.10.1929 r. W początkowym okresie okupacji wstąpił do Tajnej Armii Polskiej (TAP), w której działał pod pseudonimem „Sęp II". Po aresztowaniu był brutalnie przesłuchiwany w siedzibie gestapo na al. Szucha w Warszawie i w dniu 06.04.1941 r. przetransportowano go do KL Auschwitz, gdzie otrzymał numer 12609. Podczas pobytu w obozie zaangażował się organizowane przez por. Witolda Pileckiego struktury podziemne jako mjr „38". Zginął w dniu 08.10.1941 r.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych, Medal Międzysojuszniczy, Medal Pamiątkowy Wielkiej Wojny.

Źródła:

„Dziennik Personalny Ministerstwa Spraw Wojskowych", Nr 11 z 6 lipca 1929 roku, s. 186.

„Dziennik Personalny Ministerstwa Spraw Wojskowych" Nr 16 z 18 października 1929 roku, s. 328

Raport Witolda, Apostolicum SPP, Ząbki-Londyn.

Rocznik Oficerski 1924, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Warszawa 1924 r., s. 203, 352

Rocznik Oficerski 1928, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Warszawa 1928 r., s. 85

Rocznik Oficerski Rezerw 1934 (reprint), Rada Ochrony Walk i Męczeństwa, Instytut Polski i Muzeum im. Gen. Sikorskiego, Warszawa 2003 r., s. 845

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 19.03.2025 r.]

https://pl.wikipedia.org/wiki/Kazimierz_Chmielewski_(major) [dostęp w dniu 19.03.2025 r.]

Chojnacki Leon Franciszek (ur. 21.01.1903 r.), s. Antoniego, ppor 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej, internowany przez sowietów, więziony w obozie w Kozielsku. Zamordowany wiosną 1940 r., spoczywa na Cmentarzu Wojennym w Lesie Katyńskim.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Polscy jeńcy wojenni i internowani, tom 5, pod red. Edwarda Pawłowskiego, wydanie I, Pruszków 1996 r.

Chojnowski Marceli, st. sierż., instruktor Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP. Służył w 1939 r.

Źródła:

Legitymacja Zofii Chojnowskiej (córka), w zbiorach R. Modzelewskiego.

Chojnowski Walery (ur. w Małkini), st. sierż., w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej. 19 marca 1938 r. awansował z tytularnego sierżanta do stopnia rzeczywistego starszego sierżanta.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30,

CAW I.320.71.13, Rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Chomko, strz. 71.pp, w 1926 r. brał udział w zawodach pięcioboju wojskowo – sportowego w Warszawie jako reprezentant DOK I.

Źródła:

„Stadion, Nr 38, 1926 r., s. 9.

Choromański Jan, strz., w 1939 r. wymieniony jako żołnierz 4. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Choromański Zygmunt (ur. 02.05.1910 r.), s. Andrzeja, zam. w Woli Zambrowskiej, robotnik. Zmobilizowany w sierpniu 1939r. do 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., w dniu 13.09.1939r. ostał się do niewoli pod Łętownicą. W 1942 r. zbiegł z niewoli.

Źródła:

IPN Białystok, sygn. 935.k.2.

Chrostowski Jan Eugeniusz (ur. 29.08.1912 r.), s. Edwarda Aleksandra, zam. w Kostopolu, ppor rez. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs V (1933 r. – 1934 r.), służbę odbywał w kompanii pionierów. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy i otrzymał przydział do stacjonującego w Pułtusku 13.pp. W 1939 r. zmobilizowany został do Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, gdzie otrzymał przydział do 2. kompanii strzeleckiej. Rozkazem Nr 331 z dnia 10 czerwca 1939 r. przeszedł przeszkolenie w obsłudze miotaczy ognia[3].

Źródła:

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw piechoty, Rozkazy dzienne, s. 166

CAW, VIII.804.22.6, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw piechoty, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych: kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykazy imienne, s.22.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 98

Chwalisz Stanisław, sierż. adm., w 1934 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.24, Rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.1934 r.

[3] CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 166.

Chojecki Tadeusz (ur. 20.06.1905 r.), absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 6.kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Inowrocławiu 59.pp. W 1933 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 19.pp (Lwów). W dniu 20 lutego 1939 r. rozpoczął kilkutygodniowy kurs dowódców oddziałów ppanc w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 37

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1932 r., s. 92

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 30

Chwiałkowski Edward (26.10.1919 r. - 16.09.2008 r.), absolwent gimnazjum o profilu matematyczno – przyrodniczym w Białymstoku. Po zdaniu w 1938 r. matury otrzymał przydział do Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii (Kurs II 1938-1939), gdzie służył w dowodzonej przez kpt Tymoteusza Bolestę 3. baterii ciężkiej. Po pomyślnym zdaniu ostatnich repetycji awansował do stopnia plutonowego i skierowany został na staż do 3. pułku artylerii ciężkiej w Wilnie. Po ogłoszeniu mobilizacji ze struktur pułku sformowany został 19. dywizjon artylerii ciężkiej, który miał funkcjonować w ramach Armii „Łódź". E. Chwiałkowski otrzymał przydział do nowo utworzonej jednostki i wraz z nią przebył cały szlak bojowy. W rejonie Włodawy został internowany przez Sowietów i przez ponad pół roku był więziony w obozie w rejonie Wołogdy, skąd powrócił do rodzinnego Białegostoku. W 1945 r. zmobilizowany został do 2. Armii LWP i objął stanowisko szefa sztabu Samodzielnego Batalionu Szkolnego. Wojnę zakończył w stopniu podporucznika. Edward Chwiałkowski w latach pięćdziesiątych był reprezentantem Polski w siatkówce.

Źródła:

Chwiałkowski Edward, relacja (w posiadaniu autora)

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. gen. Józefa Bema*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1999 r.,

Piórkowski Tomasz, *Artylerzyści z cenzusem*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Ciecierski Stanisław, strz., w 1939 r. zasadniczą służbę wojskową odbywał w 3. kompani ckm 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46., Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Cieślak Stanisław, por. rez., żył lat 25, zm. 13.05.1940 r. Absolwent Szkoły Handlowej Męskiej w Łomży, ukończył kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy w Zambrowie. W okresie pierwszej okupacji sowieckiej aktywnie działał w ruchu oporu. Aresztowany przez NKWD na

początku maja 1940 r. przy ul. Polnej w Łomży, został śmiertelnie postrzelony przez funkcjonariuszy NKDW podczas próby ucieczki,

zmarł 13.05.1940 r. w Szpitalu Św. Ducha w Łomży. Pochowany na cmentarz komunalnym przy ul. Wąskiej w Łomży, sektor 14a, grób 151.

Źródła:

Inskrypcja na nagrobku

Cisowski Antoni, strz., żołnierz 6. kompanii strzeleckiej. Służbę wojskową w 71.pp odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18., Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Cudnoch Józef, sierż., w 1934 r. służył na stanowisku zastępcy oficera mobilizacyjnego 71.pp. W marcu 1938 r. awansował ze stopnia tytularnego sierżanta do stopnia rzeczywistego sierżanta. Podczas okupacji był aktywnym członkiem AK. Po zakończeniu wojny mieszkał w Porytem Jabłoni, był aktywnym działaczem Ochotniczej Straży Pożarnej. W 1947 r. został zamordowany w niewyjaśnionych okolicznościach.

Źródła:

CAW I.320.71.24, Rozkaz dzienny Nr 71 z dnia 30.03.1934 r.,

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Opracowania i artykuły:

http://www.ugzambrow.pl/strona-89-osp_poryte_jablon.html [dostęp w dniu 04.03.2021 r.].

Cwajdziński, sierż., wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71 pp w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190z dnia 29.08.1932 r.

Cyran Mieczysław (ur. 10.09.1919 r. w Jasieniu), w rozkazie dziennym z dnia 16.12.1937 r. wymieniony w stopniu kaprala, odbywał służbę jako instruktor na Kursie Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP, III baon. Przed wybuchem wojny awansował do stopnia plutonowego. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli i więziony był w stalagu IA Stablack (Nr jeńca 33566). Z obozu zwolniony w dniu 20.02.1941 r.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

www.straty.pl.

Czaplicki Eugeniusz (ur. 30.12.1909 r.), ppor rez. 71.pp, Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ 2 lub 12 września 1939 r. w Dylewie. Pochowany w mogile indywidualnej na cmentarzu parafialnym w Rzekuniu.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 08.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 145.

Czaplicki Władysław (ur. 11.05.1915 r. w Klementowie pow. Poddębice), kpr 71.pp. W marcu 1938 r. rozpoczął czynną służbę w 71.pp. Po mobilizacji pułku służył jako dowódca drużyny w plutonie zwiadu. W dniu 03.09.1939 r. brał udział w nieudanym natarciu na Myszyniec, a następnie w walkach w rejonie Szablaku i w bitwie o Zambrów. Dostał się do niewoli i więziony był w Stalagu VIB Dössel (Nr jeńca 32349), z którego został skierowany do prac cywilnych na terenie Rzeszy. Po wyzwoleniu przebywał w Polskim Ośrodku Wojskowym Nr 105 we Freren w Dolnej Saksonii.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja kpr Władysława Czaplickiego.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 19.03.2025 r.]

Czapnikiewicz Srul, strz. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie z dnia 14 lutego 1939 r. jako żołnierz kompanii gospodarczej .

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne, s. 138.

Czarnak Jan, żołnierz 71.pp, pochodził z okolic Łukowa, po zakończeniu wojny pracował milicji w m. Dębno (Pomorze Zachodnie)

Źródła:

Relacja Wojciecha Wódki, w zbiorach RIH

Czarnowski Czesław, szer., żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie w 8. kompanii 1.pp od stycznia do kwietnia 1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Czerny Marian, por. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ 13.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 08.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 150.

Czerechowicz Józef (ur. 1906 r. w Wisztyńcu - zm. 1984 r.), por. rez., s. Wincentego i Marii z d. Stankiewiczówny, nauczyciel. W 1930 r. odbył zasadniczą służbę wojskową w 5. Baonie Podchorążych Rezerwy Piechoty w Krakowie. Zmobilizowany jako por. rez. w sierpniu 1939 r. do 6. kompanii strzeleckiej 71.pp. Wraz z II batalionem brał udział w zakończonym niepowodzeniem natarciu na Zambrów od strony m. Wądołki i w bratobójczym starciu z ułanami 1.puł. Uczestniczył również w bitwie pod Andrzejewem. W 1942 r. służył jako oficer 1. kompanii strzeleckiej 13.pp PSZ w ZSRR, a następnie w 3. Dywizji Strzelców Karpackich. Prawdopodobnie wyemigrował do Kanady.

Odznaczenia: Krzyż Monte Cassino

Źródła:

Bataljon Podchorążych Rezerwy Nr 5 Kraków, Kraków MCMXXXII, s. 15

Instytut Polski i Muzeum im. Gen. Sikorskiego w Londynie, sygn.. B.I.14 e, Relacja Józefa Czerechowicza.

Trzecia Dywizja Strzelców Karpackich, Londyn 1991 r.

https://2korpuspolski.pl.tl/%26%23379%3Bo%26%23322%3Bnierze-3-Dywizji-Strzelc%F3w-Karpackich.htm [dostęp w dniu 19.03.2025 r.]

Czerwiński Tadeusz, żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ 11.09.1939 r. w Nagórkach Jabłoń. Spoczywa w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 08.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 151.

Czursin Arseniusz, sierż. 71.pp, w 1937 r. służył w kwatermistrzostwie pułku.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Czwartkowski Tomasz, st. sierż., wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w 1929 r. W dniu 29 października 1930 r. odznaczony został Medalem Niepodległości.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Rozkaz dzienny Nr 231 z października 1929 r.

http://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WMP19310870137/O/M19310137.pdf [dostęp w dniu 04.03.2021 r.].

Czwórkowski Zygmunt (ur. 08.02.1907 r. w Zambrowie), rolnik, strz. 71.pp, zmobilizowany 20.09.1939 r. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 13.09.1939 r. dostał się do niewoli pod Łętownicą. Więziony w stalagu IA Stablack, a następnie w stalagu XA Schleswig, skąd 20.11.1941 r. zwolniony został do prac cywilnych w miejscowości Krusendorf k/Kolonii.

Źródła:

IPN Białystok, sygn. 935.k.2.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 04.03.2025 r.]

IPN Białystok, sygn. 935.k.2.

Ćwiekowski (Ćwiękowski) Kazimierz, żołnierz III baonu 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11 września 1939 r. w Nagórkach. Pochowany w Kwaterze Wojennej 23-KW w Łomży.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 07.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 154.

Danelski, sierż., rozkazem dowódcy 71.pp w drugiej połowie 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, Dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Dagilis Jan Placyd (ur. 05.10.1908 r. w Lachowie k/Kolna, zamordowany w 1940 r.), s. Bartłomieja i Marii z d. Andrzejewskiej, urzędnik bankowy, ppor rez. W 1933 r. ukończył Wyższą Szkołę Handlową. Jeszcze w trakcie studiów odbył służbę wojskową w Baonie Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 10a w Nisku. W dniu 24.12.1935 r. otrzymał stopień podporucznika rezerwy i przydzielono go do 71.pp, a następnie do 42.pp w Białymstoku. Internowany przez sowietów, został zamordowany w kwietniu 1940 r. Spoczywa w mogile zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym w Katyniu.

Źródła:

CAW AP 154; MiD WIH, Ł.W. 052/1z 27IV 1940

Rocznik oficerski rezerw 1934 (reprint), Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Instytut Polski i Muzeum im. Gen. Sikorskiego, Warszawa 2003 r., s. 541.

Muzeum Katyńskie, http://ksiegicmentarne.muzeumkatynskie.pl/wpis/581 [dostęp w dniu 21.03.2025 r.]

Dawid Antoni (27.06.1916 r. w Klerfarmie k/Ostrołęki), strz., w latach 1938-1939 odbywał zasadniczą służbę wojskową w 5. kompanii 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., wzięty do niewoli 13.09.1939 r. w Grebnie (?), do 03.04.1940 r. więziony w stalagu XXB, następnie przeniesiony do stalagu VIA w Hemer. Przebywał także w obozie VIG Bonn – Duisdorf.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

https://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 04.03.2021 r.]

Dąbroś Stanisław (ur. 07.05.1915 r., zm. 12.09.1939 r. w Andrzejewie), strz. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 12.09.1939 r. w bitwie pod Andrzejewem, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 07.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 158.

Dąbrowski Stanisław (ur. 31.05.1913 r. w Ożarach pow. zambrowski), urzędnik, absolwent kursu dla szeregowych z cenzusem 18. Dywizji Piechoty przy 71.pp w okresie od 12.09.1932 r. do 03.04.1933 r. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Łomży 33.pp, gdzie przydzielono go do 2. kompanii ckm. W dniu 5 sierpnia uzyskał tytuł podchorążego, a tydzień później awansował do stopnia plutonowego podchorążego. 20 września 1933 r. został przeniesiony do rezerwy. Od 7 sierpnia do 16 września odbywał ćwiczenia rezerwistów w 33.pp, po których awansował do stopnia sierżanta podchorążego. W 1934 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy. W 1935 r. rozpoczął studia w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. W latach 1936 – 1937 pracował w Ubezpieczalni Społecznej w Białymstoku, a później znalazł dorywcze zatrudnienie w Ministerstwie Przemysłu i Handlu oraz w Naczelnej Organizacji Hutnictwa Żelaznego. W czasie okupacji niemieckiej mieszkał w Warszawie. Po zakończeniu wojny zatrudniony został w Państwowej Wytwórni Wagonów (PaFaWag) we Wrocławiu Oddział w Katowicach, a później w Głównym Instytucie Górnictwa w Katowicach, gdzie pełnił obowiązki kierownika Działu Inwestycji. Zmarł 13 lipca 1975 r. i spoczywa na cmentarzu parafialnym parafii pw. Św. Piotra i Pawła w Katowicach.

Źródła:

Relacja Jana Oleńskiego (siostrzeniec) – w zbiorach RIH

Demant Jakub, strz., zasadniczą służbę wojskową odbywał w 9. kompanii 71.pp jako żołnierz z poboru 1938-1939.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Denis Antoni, strz., w 1938 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie.

Źródła:

https://dobroni.pl/forum/71-pulk-piechoty/643330/strona6 [dostęp w dniu 11.03.2021r.].

Dębniak Władysław, st. sierż. 71.pp, w listopadzie 1929 r. wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp, w drugiej połowie 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii ckm na stanowisko szefa 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz z dnia 27. 11.1929 r.

CAW I.320.71.9, CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Długoborski Józef, plut. rez. 71.pp, awansowany do stopnia plutonowego rez. w dniu 18.07.1939 r. Służbę odbywał w 1. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Długozima Jan (ur. 1917 r. w Podosiu), s. Franciszka i Rozalii z d. Wałkuskiej, rolnik zamieszkały w Drogoszewie. Żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., zaginiony podczas działań wojennych.

Źródła:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Dmoch Aleksander (ur. 08.08.1911 r. w Goworowie pow. ostrołęcki, zm. 29.07.1941 r. w Perth), s. Walentego, zam. w Lipiance gm. Goworowo. Żołnierz Wojny Obronnej, zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie. Zmarł w dniu 29.07.1941 r. w Perth w Szkocji. Spoczywa na cmentarzu w Wellshill.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

„Monitor Polski", Nr 121, 08.11.1946 r.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, t. 3, pod. red. Edwarda Pawłowskiego, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków, 1994 r.

Dmochowski Bolesław (ur. 26.08.1910 r. w Mroczkach Stylągach, zm. 02.06.1984 r. w Zambrowie), s. Jana i Heleny z Wyszomierskich, do wybuchu wojny pracował jako dróżnik drogowy na drodze Łomża – Ostrołęka. W dniu 12 marca 1932 r. rozpoczął zasadniczą służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie z przydziałem do 8. kompanii strzeleckiej. Od 20 września 1932 r. do 10 maja 1933 r, był elewem Szkoły Podoficerskiej przy 71.pp, którą ukończył w stopniu kaprala i rozpoczął służbę w magazynie prowiantowym kompanii. W dniu 20 września 1933 r. został zwolniony do rezerwy i wrócił do Pęchratki Parceli. Po powrocie do domu pracował najpierw jako robotnik drogowy, a później był dróżnikiem drogowym przy drodze Łomża – Ostrołęka. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., uczestnik walk pod Zambrowem i Andrzejewem. W dniu 24 sierpnia 1939 r. został zmobilizowany do 71.pp, z którym przeszedł cały szlak bojowy 18. Dywizji Piechoty. 13 września 1939 r. dostał się pod Andrzejewem do niemieckiej niewoli. Był więźniem obozów jenieckich: I B Hohenstein (02.10.1939 – 29.06.1940), IV D Dortmund (30.06.1940 – 15.07.1940), Olzheim (16.07.1940 – 02.1941), V E Miluzen (02.1941 – 05.1942), V E Colmar (05.1942 – 04.1944), V C Offenburg (04.04.1944 – 11.1944), Ludwigsburg (11.1944 – 12.1944), V C Offenburg (1.1945 – 3.1945), V B Willingen (3.1945 – 20.04.1945). Na początku stycznia 1946 r. wrócił do Polski i zamieszkał w Zambrowie. Zmarł 2 czerwca 1984 r. w Zambrowie i spoczywa na cmentarzu parafialnym.

Źródła:

Relacja Edwarda Dmochowskiego (syn), w zbiorach Muzeum Zambrowa

Dmochowski Franciszek (ur. 10.04.1911 r. w Żochowie), zam. w Żochowie, strzelec 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Po zakończeniu działań wojennych we wrześniu 1939 r. dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w stalagu VI J Krefeld i Fichtenchain, Nr jeniecki 20398.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 19.02.2026 r.]

Dmochowski Franciszek (ur. 11.06.1908 w Mroczkach Stylongach, zaginął podczas wojny), s. Jana i Heleny z Wyszomierskich, zam. w Pęchratce Parcelach. Zmobilizowany w sierpniu 1939 r. do 71.pp, dostał się do niemieckiej niewoli. Zaginął podczas wojny.

Źródła:

Relacja Edwarda Dmochowskiego (bratanek), w zbiorach Muzeum Zambrowa

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939 – 1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu,* t. I, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2008 r., s. 56

Dmochowski Józef, strz.71.pp, zasadniczą służbę wojskową odbywał w 1934 r. w kompanii administracyjnej.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Dmochowski Stanisław (ur. 27.03.1916 r., poległ 12.09.1939 r. pod Andrzejewem), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 12.09.1939 r. w bitwie pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 07.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I., s. 165.

Domalski, strz., w 1930 r. służył jako kucharz w kuchni II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Domański Ignacy (ur. 28.07.1913 r.), kpr. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23 MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278 s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 169

Domański Zdzisław Zygmunt (ur. 09.11.1908 r.), absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie zakończył w randze tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Białej Podlaskiej 34.pp. W 1934 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 34.pp. W dniach 20 lutego - 14 kwietnia 1939 r. ukończył czterotygodniowy kurs oficerów żywnościowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 24, 36

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1931 r., s. 90

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 22

Dratwa Franciszek (ur. 11.06.1904 r.), ppor rez., absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 1. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Skierniewicach 30.pp. W 1934 r. uzyskał awans do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem do 33.pp. W dniu 21 czerwca 1939 r. zgłosił się na czterotygodniowe szkolenia w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, służył w 1. komp. km. Zwolniony 17 lipca 1939 r.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 12, 14

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 89

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1931 r., s. 93

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 31.

Drewnialuk, żołnierz I Brygady Legionów, przybył do Zambrowa w dniu 15.04.1917 r.

Źródła:

CAW I.120.1.301, s. 110

Dubawy Teodor, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. w Zambrowie, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Rutkach Kossakach

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków1993 r., wydanie I, s. 175.

Dubicki Roman, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze starszego szeregowego i został skierowany na staż do 32.pp w Modlinie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Dubieński Jan, strz., w 1932 r. służył w 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.

Duchnowski Stanisław (ur. 01.06.1909 r. w Porytem Jabłoni), s. Mariana i Heleny, zam. w Porytem Jabłoni. Żołnierz Wojny Obronnej 1939r., zmobilizowany w sierpniu 1939 r. do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych (prawdopodobnie poległ 12.09.1939r. pod Andrzejewem)[4].

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 73, 21.05.1947r.

Duchnowski Stanisław (ur. 01.06.1909 r. w Porytem, zm. 12.09.1939 r. w Andrzejewie), s. Mariana i Heleny, zam. w Porytem. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 24 sierpnia 1939 r. został zmobilizowany do71. pp w Zambrowie, zginął 12.09.1939 r pod Andrzejewem. Spoczywa w mogile wojennej MZ-23 w Andrzejewie.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 146, 10.12.1947 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Dybowski Adolf (ur. 18.04.1918 r. – zm. 21.05.1968 r.), s. Aleksandra i Heleny z d. Pudłowskiej, zam. w Kołomyi, pow. zambrowski. Strz. 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., trafił do niewoli pod Andrzejewem. Przebywał w Stalagu VI A w Hemer i w Stalagu XX B Marienburg, Nr obozowy 3769. W dniu 16.11.1940 r. przeniesiony został do pracy w cywilu. Po wojnie wrócił w rodzinne strony. Osiadł we wsi Gać, pow. łomżyński, skąd pochodziła jego żona - Karolina z d. Mieczkowska. Zmarł 21.05.1968 r. w Gaci. Pochowany wraz z żoną na cmentarzu parafialnym w Kołakach Kościelnych.

Źródła:

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach, WASt-st.VIA,I.650, WASt Stalag XX B I.6.

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.],

PCK, oryginalna kartoteka jeniecka I, syg. 20398

[4]Vide: http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020r.].

Dybowski Karol Roman (ur. 09.08.1905 r. – zm. z ran 20.11.1939 r. w Sochaczewie), ppor rez. żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze starszego szeregowego, staż odbywał w 58.pp w Poznaniu. W 1932 r. awansował do stopnia ppor. rez. z przydziałem służbowym do 70.pp (Pleszew). W 1939 r. służył w szeregach 14.pp. W dniu 20 listopada 1939 r. zmarł z ran w szpitalu jenieckim w Sochaczewie. Spoczywa w mogile wojennej MZ-23 na cmentarzu w Sochaczewie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, t. 1, Żołnierze Września, A – M, pod red. Edwarda Pawłowskiego, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1993 r., s 181.

Dygas Błażej, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmarł w dniu 13.09.1939 r. w Dmochach, 23-MZ Dmochy

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 181.

Dyszczyk Henryk (ur. 26.12.1912 r.) zam. w Laskowcu, w 1939 r. służył w 71.pp w stopniu kaprala. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do niewoli i więziony był w stalagu IA w Stablack (nr jeniecki 8094).

Źródła:

Oryginalna kartoteka jeniecka I Polski Czerwony Krzyż, Sygn. 20398

Zdjęcie wykonane w Zambrowie w 1939 r., w zbiorach B. Śledziewskiej.

Działowski Jan, sierż., w 1930 r. przeniesiony z 8. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej. W 1937 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30,

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Dziamski Tadeusz (ur. w m. Buk k/Poznania), 7 lipca 1919 r. awansował do stopnia ppor.[5],kpt SPRP. (zdjęcie Łukasz Radulski poczta) – kmdt uniwersyteckiego obozu w Herisau – zob: https://polenmuseum.ch/wp-content/uploads/2023/01/IV-1-ALBUMY-I-FOTOGRAFIE-2-DSP.pdf internowany w Szwajcarii w Herisau

Źródła:

„Dziennik Rozkazów Wojskowych", Rok II, Nr 79, Warszawa, 22 lipca 1919 r.

[5] „Dziennik Rozkazów Wojskowych", rok II, Nr 79, Warszawa 22 lipca 1919 r., s 1798.

Dziekan, sierż. 71.pp, w drugiej połowie 1930 r. Przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/3.

Englicht Jacek (ur. 15.10.1898 r. w Warszawie, zm.09.01.1972 r. w Gdyni), s. Jana i Zofii z Gąssowskich, mieszkaniec Gdyni, z wykształcenia inżynier, por. 1. Suwalskiego Pułku Strzelców (1.SPS) przemianowanego później na 41.pp. Absolwent renomowanej szkoły technicznej Wawelberga i Rotwanda, legionista, uczestnik I wojny światowej, trzykrotnie ranny. W 1915 r. wstąpił do I Brygady Legionów Polskich, służył w 3.pp. W stopniu sierżanta podchorążego ukończył kurs wyszkolenia w Ostrowi Mazowieckiej, w grudniu 1917 r. otrzymał awans na podporucznika. W grudniu 1918 r. został odkomenderowany do Sztabu Generalnego Oddz. IX[6], pełnił też przez moment funkcję adiutanta przy Radzie Regencyjnej. W momencie formowania się w Zambrowie 1. SPS (grudzień 1918 r. – luty 1919 r.) pełnił w nim funkcję dowódcy Szkoły Podoficerskiej. W latach 1919 – 1921 służył na stanowisku dcy 1.komp. 41.pp. W 1921 r. skierowany został na studia na Wydziale Technicznym Departamentu Przemysłu Wojennego. W 1927 r. przeszedł w stan spoczynku i rozpoczął pracę jako pracownik kontraktowy M.S.Wojsk. w przemyśle wojennym, a od 1931 r. jako przedsiębiorca handlowy w Gdyni[7]. W 1939 r. został przywrócony do służby czynnej jako oficer ordynansowy dowódcy Lądowej Obrony Wybrzeża. Po zakończeniu Wojny Obronnej 1939 r. więziony był w oflagu VII A Murnau. Po oswobodzeniu 25 kwietnia 1945 r., w sierpniu tego samego roku wstąpił do II Korpusu Polskiego, gdzie otrzymał przydział do 4. komp. warsztatowej. Do Polski powrócił w maju 1947 r. i osiedlił się w Gdyni[8]. Por. Jacek Englicht zmarł 09.01.1972 r. w Gdyni i spoczywa na cmentarzu komunalnym (sektor 56 rząd 19 grób nr 60).

Odznaczenia: Krzyż Walecznych czterokrotnie, Krzyż Niepodległości

Źródła:

CAW II.56.754, Arkusz ewidencji personalnej.

„Dziennik Rozkazów Wojskowych", rok II, Nr 7, Warszawa 23.01.1919 r.

„Monitor Polski", Rok XV, Nr 188, Warszawa 18.08.1932 r.

Euzebiusz Jarema, bombardier baterii zapasowej 18. pułku artylerii polowej. W Zambrowie służył w listopadzie 1920 r.

Źródła:

Zezwolenie na noszenie munduru, Zambrów 09.11.1920 r. (w zbiorach autora).

Fidoruk Józef, kpr 71.pp.

Źródła:

Zdjęcie z opisem, w zbiorach R. Modzelewskiego

Filipczuk Piotr, absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP,

Źródła:

CAW, sygn.. I.320.71.39, Rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

[6] „Dziennik Rozkazów Wojskowych", Rok II, Nr 7, Warszawa 23 stycznia 1919 r., s, 171.
[7] „Monitor Polski" Rok XV, Nr 188, Warszawa 18.08.1932 r.
[8] CAW II.56.754, Arkusz ewidencji personalnej.

Adam Filipowiak (ur. 16.12.1896 r. w Rębiechowie pow. Krotoszyn), s. Stanisława i Agnieszki z d. Twardowskiej. W latach 1904 – 1912 uczęszczał do szkoły ludowej, po ukończeniu której pracował z rodzicami (ojciec był owczarzym w majątku w Starym Kobylinie). Dnia 16.10.1915 r. został powołany do służby w armii niemieckiej, którą odbywał w 78. Pułku Piechoty Pruskiej w Osnabruck koło Hanoweru. Po zakończeniu wyszkolenia skierowano go na front zachodni, gdzie wziął udział w bojach pod Verdun (odcinek fortu Daumont). W połowie kwietnia 1917 r. został wzięty przez Francuzów do niewoli pod Laon. Przebywając w obozie jenieckim pracował przy obsłudze dworca kolejowego. We wspomnieniach zawsze podkreślał bardzo dobre traktowanie jeńców przez Francuzów (jeniecka porcja żywnościowa była taka sama jak żołnierzy francuskich, włącznie z przydziałem wina). Dnia 12.02.1919 r. zgłosił się do tworzonej we Francji armii gen. Hallera. Przydzielony został początkowo do 1. Pułku Strzelców Polskich (1. Dywizji Strzelców I Korpusu), a następnie do pułku artylerii ciężkiej. Po okresie intensywnego szkolenia pułk wyjechał w maju 1919 r. drogą lądową do Polski (Modlin), skąd po krótkim pobycie przerzucony został na poligon do Rembertowa. Kolejnym poligonem był Toruń – Podgórze skąd skierowano pułk na front polsko – bolszewicki w okolice miejscowości Brody. Tam, w składzie 18. Dywizji Piechoty, po ciężkich walkach z oddziałami Armii Konnej Budionnego w sierpniu 1920 r. pułk został zmuszony do odwrotu. We wspomnieniach Adam Filipowiak podkreślał zacięty charakter boju z czerwonoarmistami, gdy podczas działań osłonowych, opóźniających odwrót, dochodziło do walki wręcz. Zdemobilizowany 29.04.1921 r. złożył podanie do Dyrekcji Ceł w Poznaniu z prośbą o przyjęcie do Straży Celnej. W czerwcu 1922 r., po zaliczeniu wstępnych egzaminów, został skierowany do Szkoły Straży Celnej w Zambrowie na kurs graniczny (5 Kurs, 4 kompania szkolna 18.08.- 24.10.1922 r.). Po jego ukończeniu mianowany strażnikiem z numerem instalacyjnym (identyfikacyjnym) 229, z przydziałem do Placówki Straży Celnej Istebna (Komisariat Zebrzydowice, Inspektorat Cieszyn, Dyrekcja Ceł Mysłowice), skąd został przeniesiony na własną prośbę do Placówki SC Kaczyce Dolne (04.08.1923 r.). W marcu 1928 r. podczas reorganizacji Straży Celnej w Straż Graniczną pomyślnie przeszedł weryfikację i został mianowany strażnikiem Straży Granicznej. Po włączeniu przez Polskę Zaolzia przeniesiony 01.10.1938 r. do Placówki Straży Granicznej Pietwałd (Komisariat Orłowa). W pierwszych dniach września 1939 r. udawał się na zgrupowanie Straży Granicznej do Rawy Ruskiej, gdzie został wzięty do niewoli przez Sowietów. Przetrzymywany od 30.11.1939 r. w obozie przejściowym w miejscowości Szepetówka, został po dziesięciu dniach przetransportowany do Równego, gdzie wykorzystywano polskich jeńców przy budowie drogi Przemyśl – Kijów. Kolejne miejscowości, w których pracował to Tudorów, Olesko i Cierlany k/Gródka Jagiellońskiego (przy budowie lotniska). W sierpniu 1941 r. (po podpisaniu układu Sikorski – Majski) Adam Filipowiak został przewieziony do Wołoszysk, a następnie do Tockoje na trasie linii kolejowej Kujbyszew (Samara) – Czkałow (Orenburg), gdzie został przyjęty do formowanych oddziałów Wojska Polskiego (6. Lwowskiej Dywizji Piechoty). W chwili wyjścia wojsk polskich do Iraku zachorował na tyfus i pozostał na terenie ZSRR. Wywieziony do Kazachstanu do obozu pracy, przebywał w nim do 20.08.1943 r. Na wieść o formujących się nowych oddziałach Wojska Polskiego zgłosił się do Rejonowej Komendy Uzupełnień w miejscowości Ileks, skąd dostał skierowanie do Sielc nad Oką. Tam przydzielony został 20.08.1943 r. do 6. Pułku II Dywizji im. Henryka Dąbrowskiego. Po złożeniu przysięgi 11.11. 1943 r. w miejscowości Chutor Biały, pułk wyruszył do Polski - tocząc ciężkie boje pod Puławami, na przyczółku warecko – magnuszewskim i w operacji warszawskiej. Podczas walk odniósł kontuzję. Następnie dołączył do pułku, biorąc udział w dalszych jego działaniach bojowych przy przełamaniu Wału Pomorskiego (ciężkie walki uliczne w Mirosławcu) oraz forsowaniu Odry w rejonie Siekierek, gdzie 6.pułk piechoty II DP był w pierwszym rzucie ataku. Szlak bojowy zakończył Adam Filipowiak nad Łabą, a jego formacja krótko stacjonowała w rejonie Weisswaser/Oberlausitz. Dnia 09.05.1945 r. 6. pułk wrócił do Polski i rozpoczął służbę patrolową na granicy polsko - czechosłowackiej na odcinku od Gołuszowic do Paczkowa z miejscem postoju sztabu w Głuchołazach. Pododdziały pułku prowadziły intensywne prace gospodarcze na tym terenie, w których brał Adam Filipowiak: sianokosy, żniwa, zwożenie słomy, ziarna, zasiewy. Zdemobilizowany w stopniu kaprala 18.08.1945 r. osiadł z rodziną w Cieszynie. Od 11.03.1946 r.

podjął pracę w Urzędzie Celnym, skąd skierowano go na przejście graniczne Węgliniec. W marcu 1949 r. przeniesiony z Węglińca do cieszyńskiego Urzędu Celnego, skąd usunięto go w 1953 r. Bezpośrednią przyczyną zwolnienia z pracy był komentarz do wystąpienia partyjnego lektora, który przybliżał ustrój Związku Radzieckiego. Zwolniony natychmiastowo z ,,wilczym biletem'', nie mogąc znaleźć zatrudnienia, podjął pracę w Czechosłowacji w miejscowości Frysztat jako robotnik. W 1958 r. odmówił komisji rehabilitacyjnej Urzędu Celnego przywrócenia do pracy i proponowanego awansu. Na emeryturę przeszedł w 1966 r. w wieku 70 lat. Czynnie uczestniczył w spotkaniach kombatantów II wojny światowej. Zmarł 27.01.1981 r. w Cieszynie.

16.02.1924 r. zawarł związek małżeński z Marianną z d. Morawska (syn Władysław ur. 29.04.1926 r., córka Wanda ur. 05.06.1928 r.)

Odznaczenia i wyróżnienia:

- odznaka ,,Miecze Hallerowskie", medal ,,Za Wojnę 1918 – 1921", Brązowy Medal ,,Za Długoletnią Służbę", ,,Odznaka Pamiątkowa Straży Granicznej", Brązowy Medal ,,Zasłużonym na Polu Chwały", medal ,,Za Forsowanie Rzeki Odry'', medal ,,Za Zwycięstwo nad Niemcami w Wielkiej Wojnie Ojczyźnianej'', medal ,,Za Udział w Walkach o Berlin'', ,,Odznaka Grunwaldzka'', pisemne podziękowanie od Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego gen. broni Michała Roli – Żymierskiego.

Źródła:

Archiwum Straży Granicznej w Szczecinie, Polecenie wyjazdu dla Adama Filipowiaka do Szkoły Straży Celnej w Zambrowie

Opracował: Miłosz Filipowiak

Filutowski Wacław, plut. 71.pp, podoficer administracyjny pułku.

Źródła:

CAW I.320.71.60, wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Frąckiewicz Jan (ur. 24.06.1899 r. Bieżyn), s. Franciszka i Katarzyny z d. Kaczmarek, sierż. 71.pp. Aresztowany 14.03.1943 r. w Zambrowie i przetrzymywany w więzieniu w Łomży. Wywieziony do obozu koncentracyjnego Gross Rosen, gdzie prawdopodobnie zmarł lub został zamordowany.

Źródła:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Frączak Władysław (ur. 15.07.1904 r.), żołnierz 71. pp. Od 22.07.1927 r. przebywał w Szkole Podchorążych Rezerwy Nr 1 w Komorowie, którą ukończył w dniu 01.05.1928 r. w randze plutonowego podchorążego. 24.11.1937 r. Został mianowany porucznikiem rezerwy ze starszeństwem od dnia 01.11.1937 r.

Źródła:

Świadectwo ukończenia Szkoły Podchorążych Rezerwy Nr 1, nr inw. MWB/D/477, dyplom nominacji do stopnia porucznika rez. z dnia 24.11.1937 r., nr inw. MWB/D/488, w zbiorach Muzeum Wojska w Białymstoku.

Frejman Aron, strz., w 1939 r. służbę wojskową odbywał jako żołnierz 5. kompanii 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Friedenstab Bertold Adolf, strz., zasadniczą służbę wojskową odbywał z poboru 1938-1939 w 1. kompanii ckm 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 65 z dnia 21.03.1939 r.

Frydman Abram, strz. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie z dnia 14 lutego 1939 r. jako żołnierz kompanii gospodarczej[9].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 138.

Furman Wilhelm (ur. 05.02.1905 r. Wielka Berezna, Węgry), s. Stanisława i Marii z d. Baranowskiej. Służył w plutonie artylerii piechoty 71.pp jako podoficer w randze plutonowego. Wymieniony w rozkazie dziennym w 1937 r. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Aresztowany w 1940 r. przez NKWD, zaginął na zesłaniu.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Gadomski Czesław (ur. 13.01.1916 r.), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej. Poległ w dniu 12.09.1939 r. w Andrzejewie, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278, s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 205.

Galantowski Franciszek, żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. w Nagórkach, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 207.

Gałązka Józef (ur. 21.03.1913 r. w Wąsowie), st. strz., elew Szkoły Podoficerskiej 71.pp w okresie od 19 września 1936 r. do 12 marca 1937 r.

Źródła:

Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerskiej 71.pp.

[9] CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne, rozkaz z dnia 14.02.1939 r., s. 138.

Garbarczuk Mikołaj, strz., służył w 71.pp z poboru 1938-1939.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.39 r.

Gawędzki Bolesław (ur. 12.11.1910 r. w Pniewie), s. Jana i Stanisławy, zam. w Pniewie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmobilizowany w 1939 r. do 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści w 1939 r.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 69, 17.05.1947 r.

Gerlach Tadeusz Władysław (ur. 05.08.1910 r.), s. Witolda, absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 5. kompanii strzeleckiej. W 1935 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. Na szkolenie w OWR Piech. powołanie otrzymał 17 stycznia 1939 r. i ćwiczenia odbywał w 1.kompanii. Kurs ukończył w dniu 12 lutego.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 40, 42

CAW VIII.804.22.3. Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz dzienny Nr 13 z dn. 17.01.1939 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 90

Gędziorowski Leon, żołnierz 6. kompanii 6.pp Legionów. Wraz ze swoim pułkiem przebywał w Zambrowie w kwietniu 1919 r., skąd wkrótce wyruszył z transportem na front polsko-bolszewicki.

Źródła:

Karta pocztowa ze stemplami 6.pp Legionów, w zbiorach prywatnych.

Gielnik Józef (zm. 1944 r. w Bergen-Belsen), zam. w Zambrowie, sierżant tytularny, podoficer kwatermistrzostwa, w rozkazie dziennym Nr 282 z dnia 16.12.1937 r. wymieniony jako plutonowy. W 1938 r. odznaczony został Brązowym Krzyżem Zasługi. Przed wybuchem wojny awansował do stopnia sierżanta. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r dostał się do niewoli. W 1943 r. więziony był w położonym w pobliżu Bonn stalagu Hangelar, gdzie pełnił funkcję sanitariusza w obozowym ambulatorium. W nieznanych okolicznościach trafił do obozu koncentracyjnego Bergen-Belsen, w którym w1944 r. został zamordowany. Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi

Źródła:

CAW I.320.71.39, Rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

„Wiarus", Rok IX, Nr 43, 22 X 1938 r., s. 1410.

Wegener Tadeusz, „2077 dni niewoli" [w:] *Podchorążowie, podchorążowie...*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1984 r., s. 152.

www.straty.pl [dostęp: 29.04.2020 r.].

Gierej Stanisław, plut., wzmiankowany w rozkazie dowódcy 71.pp w marcu 1939 r.

Źródła:

CAW I. 320.71.46, rozkaz dzienny Nr 65 z dnia 21.03.1939 r.

Gisges Tadeusz (ur. 28.10.1894 r. Janów Lubelski – zm. 06.12.1944 r. Carlshof k/Rastenburga), s. Henryka i Wandy z d. Sawickiej. W czasie I wojny światowej służył w korpusie sanitarnym Legionów. W latach 1920 – 1925 był oficerem 12. pułku ułanów podolskich w Krzemieńcu, gdzie w 1923 r. awansował do stopnia porucznika. W 1925 r. ukończył studia medyczne na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Od 1926 r. do 1933 r. odbywał służbę w KOP w Krasnem. W 1934 r. awansował do stopnia kapitana i skierowany został do Zambrowa, gdzie objął stanowisko naczelnego lekarza 71.pp. Przez cały okres pracy w wojsku prowadził również prywatną praktykę lekarską. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., w dniu 13.09.1939 r. dostał się do niewoli pod Andrzejewem. Więziony w stalagu IB Carlshof k/Rastenburga, pełnił obowiązki obozowego lekarza (nr jeńca 37320). Udzielał również pomocy medycznej jeńcom w sąsiednich stalagach. Zginął w wypadku kolejowym w dniu 06.12.1944 r. podczas jednego z wyjazdów. Pochowany został w Carlshof (obecnie Karolewo k/Kętrzyna). Po wojnie rodzina ufundowała tablicę pamiątkową na Cmentarzu Wojennym w Olsztynie. Kpt Tadeusz Gisges odznaczony był Medalem za Wieloletnią Służbę Wojskową oraz Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Źródła:

Akta Sądu Grodzkiego w Łomży, sygn. SG. Zg. 239/1948.

Opracowania:

Gliński Jan Bohdan, *Słownik biograficzny lekarzy i farmaceutów ofiar drugiej wojny światowej* t. 1, Wrocław, 1997 r.

Giunowicz Stanisław (ur. 06.10.1905 r.), s. Walentego i Marii, zam. w Warszawie, ppor rez. z przydziałem do 71.pp. W dniu 7 listopada 1937 r. zgłosił się na kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.8, Książka zgłoszeń oficerów rezerwy 1937

Gliński, st. sierż., wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w w sierpniu 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Gładysiewicz Emil Wiktor (ur. 02.12.1901 r. w Skawinie, zamordowany 1940 r. w Katyniu), s. Andrzeja i Bronisławy, ppor. rez. 71.pp. ze starszeństwem od 01.09.1931 r., awansowany do stopnia por. rez. w dniu 19.03.1939 r. Uczestnik wojny polsko – bolszewickiej, absolwent Państwowego Seminarium Nauczycielskiego w Krośnie (1921 r.). Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Przed zmobilizowaniem był zatrudniony na stanowisku kierownika szkoły powszechnej w Domanowie. Internowany i więziony przez sowietów w obozie w Kozielsku, został zamordowany wiosną 1940 r. w Katyniu (lista wywozowa L.W. 029/2 IV 1940 Kartoteka osobowa, litery D–K AM 262). Spoczywa w mogile zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym w Katyniu.

Źródła:

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r1411811471,GLADYSIEWICZ.html [dostęp w dniu 27.03.2025 r.]

Opracowania:

https://bielsk.eu/kraj-swiat/32523-z-kart-historii-w-82-rocznice-zbrodni-katynskiej [dostęp w dniu 27.03.2025 r.]

Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk. Lista ofiar*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991 r.

Gnatowski Leon, sierż. 33.pp. W styczniu 1922 r. odbywał szkolenie na V Kursie Szkoły Straży Celnej w Zambrowie, gdzie otrzymał przydział do 4-tej grupy.

Źródła:

Fotografia w zbiorach Liliany Szkwarek, kopia w zbiorach RIH w Zambrowie.

Gniazdowski Jan (ur. 12.01.1915 r. Jeziorko – zm. 27.01.1945 r. w okolicach Brake, Niemcy), s. Stanisława i Zofii z d. Tarcickiej, prawdopodobnie żołnierz stacjonującego w Zambrowie 18. dywizjonu artylerii ciężkiej lub 18. pułku artylerii lekkiej w Komorowie. Uczestnik Wojny Obronnej, w dniu 13.09.1939 r. dostał się do niewoli pod Andrzejewem. Pierwotnie więziony w stalagu IA Stablack (nr jeńca 64283), następnie przebywał w stalagu VJ Fichtenhein/Krefeld oraz VK w Senne. Przeniesiony do stalagu w Brake k/Bielfeld zginął w dniu 27.01.1945 r. w pociągu podczas nalotu.

Źródła:

Akta Sądu Grodzkiego w Łomży, sygn. SG. Zg. 27/1947

Godlewski, strz., w 1930r. odbywał służbę w kuchni II baonu71.pp,

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30

Goetzen, pchor 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Zambrowie, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 224

Gollas Eugeniusz, sierż., podoficer 14.pp, przebywał w Zambrowie w 1921 r.

Źródła:

Poświadczenie prawa noszenia Krzyża Białorusko-Litewskiego, w zbiorach R. Modzelewskiego.

Gołąb Ferdynand, st. sierż. służył w 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii strzeleckiej do 5. kompanii strzeleckiej, wzmiankowany w rozkazach dziennych w 1938 r. oraz w lipcu 1939 r.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30, CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

CAW I.320.71.42, rozkaz dzienny Nr 106 z dnia 10.05.1938 r.

Gorgoń, plut.71.pp, w 1929 r. przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30,

Gostkowski Wojciech (ur. 06.01.1906 r. w Zagrobach Zakrzewie), s. Jana i Julii, zam. w Zambrowie. Służył jako podoficer zawodowy 71.pp w Zambrowie. W dniu 14.06.1944 r. został aresztowany i wywieziony do KL Dyhernfurth (filia KL Gross-Rosen), gdzie prawdopodobnie w grudniu tego roku zmarł.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Gostkowski Wojciech, st. strz. 71.pp, w 1929 r. odbywał służbę wojskową w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 27. 11.1929 r.

Grabarczyk Kazimierz (ur. 27.08.1906 r. w Mińsku Mazowieckim, zamordowany 1940 r. w Katyniu), s. Pawła i Leokadii z d. Czyżewskiej, por. rez. 71.pp. Absolwent Państwowej Szkoły Handlowej w Warszawie (1925 r.). Służbę wojskową odbywał w Baonie Podchorążych Rezerwy Nr 9 w Berezie Kartuskiej, po ćwiczeniach w Zambrowie został w styczniu 1932 r, mianowany podporucznikiem rezerwy. Przed mobilizacją pracował jako instruktor LOPP w Węgrowie i Janowie Podlaskim. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Internowany i uwięziony przez sowietów w obozie w Kozielsku (lista wywozowa L.W. 022/2 9 IV 1940, Kartoteka osobowa, litery D–K AM 1520), został zamordowany strzałem w tył głowy w Katyniu. Awansowany pośmiertnie w 2007 r. do stopnia porucznika. Spoczywa w mogile zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym w Katyniu.

Źródła:

Fotografia w mundurze ppor. 71.pp (w zbiorach Muzeum Katyńskiego w Warszawie)

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r47592177,GRABARCZYK.html [dostęp w dniu 27.03.2025 r.]

Rocznik oficerski rezerwy 1934 (reprint), Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego, Warszawa 2003 r., s. 540.

Opracowania:

https://mzm-minskmaz.pl/grabarczyk-kazimierz-1906-1940/ [dostęp w dniu 27.03.2025 r.]

Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk. Lista ofiar*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991 r.

Grabowski Władysław (ur. 20.02.1898 r. w Bronowie pow. łomżyński), s. Stanisława i Julianny, zam. w Bronowie. Istnieją rozbieżności co do zawodu W. Grabowskiego. W „Monitorze Polskim" podany jest jako rolnik, natomiast na stronie www. straty.pl figuruje jako podporucznik. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany w sierpniu 1939 r. został wcielony do 71.pp w Zambrowie. W nieustalonych okolicznościach trafił do sowieckiej niewoli i wywieziony został na Wschód. Po uwolnieniu dostał się do Polskich Sił Zbrojnych w ZSRS. Zmarł podczas pełnienia służby wojskowej w dniu 28.04.1942 r. Spoczywa na polskim cmentarzu wojennym w Kermine w Uzbekistanie, grób HI-7.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 65, 13.05.1947 r.

Grabowski Władysław, w 1927 r. służył jako elew orkiestry 71.pp.

Zdjęcie z opisem, w zbiorach R. Modzelewskiego.

Granatowski Józef (ur. 18.10.1912 r. W Olszanicy), s. Stefana i Marii. Służbę wojskową rozpoczął w Korpusie Ochrony Pogranicza w Wilnie, od 1939 r. był podoficerem w randze plutonowego w 71.pp w Zambrowie. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Zaginął podczas działań wojennych.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Grażyński, strz., w 1930 r. Wymieniony w rozkazie jako żołnierz odbywający służbę wojskową w kuchni I baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Grochowina Tadeusz (ur. 17.08.1900 r. w Lekowie pow. Ciechanów), s. Józefa i Julianny. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służył w 71.pp w Zambrowie w randze starszego sierżanta. We wrześniu 1939 r. został wzięty do niewoli i zaginął.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Grochowski Tadeusz (ur. 20.09.1900 r. w Targoniach), s. Józefa i Julianny, zam. w Zambrowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zawodowo służył w 71.pp w Zambrowie w randze st. sierżanta. Dostał się do niewoli i więziony był w stalagu XXI A Schildberg (obecnie Ostrzeszów), Nr obozowy 7738. Zwolniony do Warszawy.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 73, 21.05.1947r.

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Grochowski Tadeusz Awit (ur. 17.06.1909 r.), absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 2. kompanii strzeleckie. Szkolenie zakończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Warszawie 36.pp. W 1933 r. mianowany podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do 30.pp, w 1938 r. awansował do stopnia porucznika. W dniach 3 stycznia - 12 lutego 1939 r. szkolił się na sześciotygodniowym kursie dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 39, 43

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1931 r., s. 90

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r. s. 23

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021r., s. 655

Grodzicki Jan (ur. 01.07.1911 r.), st. strz., w okresie od 27.09.1933 r. do 07.03.1934 r. był elewem Szkoły Podoficerów 71.pp, którą ukończył w stopniu starszego strzelca.

Źródła:

Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerów 71.pp, w zbiorach R. Modzelewskiego, depozyt w Regionalnej Izbie Historycznej MOK w Zambrowie.

Grodzki Hipolit (ur. 12.11.1917 r. we wsi Siadryka w Rosji), s. Władysława i Marty. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W marcu 1939 r. został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej w 71.pp w Zambrowie. Zginął pod Zambrowem.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Grodzki Józef (ur. 1908 r. Dębniki – zm. 1982r. Rutki Kossaki), s. Teofila i Bronisławy, rolnik zam. w Dębnikach gm. Rutki Kossaki, strz. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w Wilnie. W sierpniu 1939 r. zmobilizowany został do 71.pp otrzymując przydział do II baonu. Brał udział w Wojnie Obronnej 1939 r. walcząc m.in. pod Wądołkami. Trafił do niewoli i więziony był w jednym ze stalagów w rejonie Królewca. Z obozu jenieckiego przeniesiony został w głąb Niemiec do przymusowej pracy w gospodarstwie rolnym. Po wyzwoleniu przez Aliantów przebywał we Francji i w Anglii, gdzie służył w wojsku. Wrócił do kraju w 1946 lub 1947r. Zmarł w 1982r. i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Rutkach Kossakach.

Źródła:

Relacja Andrzeja Grodzkiego (wnuk), w posiadaniu autora.

Grodzki Kazimierz, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służył w 3. kompanii ckm. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Gromek Ignacy (ur. 24.03.1912 r.), s. Józefa, strz., w marcu 1934 r. powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej w stacjonującym w Grodnie 81.pp. Skierowany początkowo do plut. moździerzy jako amunicyjny, służył później w kompanii administracyjnej (cieśla). W październiku 1935 r. przeniesiony został do rezerwy, w 1937 r. powołano go do odbycia czterotygodniowych ćwiczeń w 71.pp. Zmobilizowany w 1939 r., brał udział w Wojnie Obronnej i dostał się do niemieckiej niewoli. Po wojnie mieszkał w Gogolicach pow. Chojna, a od 1955 r. w Starej Łomży.

Źródła:

Książeczka wojskowa, w posiadaniu autora.

Grosfeld Franciszek (ur. 03.12.1911 r. w Rudce-Skrodzie pow. Kolno), tyt. plut. pchor, absolwent ośmiotygodniowego Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty, na którym przebywał od 07.07.1932 do 31.08.1932 r., służył w 1. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932, Zambrów 1932 r., s. 27

Świadectwo ukończenia Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, kopia w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie

Gruca Edward, strz. 71.pp, w 1929 r. odbywał służbę wojskową w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 06. 11.1929 r.

Gruca Edward, strz. 71.pp, w 1929 r. odbywał służbę wojskową w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 06. 11.1929 r.

Grunwald Henryk (ur. 14.01.1904r. w Warszawie – zm. 21.03.1958 r. w Warszawie), artysta malarz, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego i Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, gdzie studiował malarstwo. Specjalizował się w złotnictwie i metaloplastyce. W 1930 r. skierowany do Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (II Kurs). Kursu nie ukończył i przeniesiony został do 71.pp bez prawa do skróconej służby . Jako żołnierz 71 pp wykonał freski zdobiące Kasyno Oficerskie zlokalizowane w budynku K5 (obecnie al. Wojska Polskiego 52). Po wojnie pracował w Warszawie projektując metalowe elementy wystroju wnętrz m.in. Urzędu Rady Ministrów i Belwederu. Henryk Grunwald za swoją działalność artystyczną odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zmarł w 1958 r. i pochowany został w Alei Zasłużonych na cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Odznaczenia: Komandorski Krzyż Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi

Źródła:

Dobrowolski Stanisław Ryszard, *Chmurnie i durnie*, Iskry, Warszawa 1980r.

Opracowania:

Grużewski Jerzy, ppor rez., żołnierz Wojny Obronnej. Po zmobilizowaniu służył jako dowódca I plutonu w 8. kompanii strzeleckiej 71.pp. Poległ w dniu 11. 09. 1939 r. w Zambrowie, pochowany w mogile zbiorowej MZ-23 na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 241

Kryska – Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939 – 1945*, Londyn 1996 r.

Gryglas Józef, sierż. 71.pp, w 1930r. przeniesiony z 1. kompanii ckm do 2. kompanii ckm. W dniu 31.07.1938 r. na mocy rozkazu dowódcy DOK I przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938 , DOK I/53, Rozkaz Nr 20 z dnia 19.04.1938 r.

Grzenda Bolesław (ur. 17.12.1912 r. w Gliniance pow. Mińsk Mazowiecki), s. Jana i Teresy, zam. w Świdrze gm. Falenica. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. służył w 5. komp. 71.pp w stopniu st. strzelca. W bliżej nieznanych okolicznościach dostał się do niemieckiej niewoli i wywieziony został do stalagu XII B w Frankenthal w Nadrenii (Nr obozowy 45232). W dniu 23.03.1942r. B. Grzendę przeniesiono do stalagu XII F w Forbach we Francji.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020r.].

„Monitor Polski", Nr 95, 08.07.1947 r.

Grzeszczak Stanisław, strz. 71.pp, w dniu 28.06.1939 r. przeniesiony do Zambrowa. Wcześniej odbywał służbę w 30.pp stacjonującym w Skierniewicach. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Grzywaczyk Jerzy, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r., pochowany w mogile wojnnej 23 – MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 247

Gurwicz Boruch, strz., służbę wojskową odbywał jako żołnierz kompanii gospodarczej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Gwardjak Władysław, strz. 71.pp, w 1934 r. odbywał służbę wojskową w 6. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Habeling, por. W okresie styczeń – luty 1919 r. pełnił funkcję adiutanta formującego się w Zambrowie 1. Suwalskiego Pułku Strzelców.

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 4.

Hauke Stefan (ur. 1911 r.), ppor rez., absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 4. kompanii strzeleckiej. W styczniu 1939 r. powołany został na szkolenie oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, kurs zakończył w dniu 5 lutego 1939 r.

Źródła:

CAW VIII,804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 38

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 181

Opracowania:

Łukasiak Jerzy, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 88

Heisig (Hejsig) Karol (ur. 17.04.1917 r. w Poznaniu), st. strz. pchor, służbę odbywał w Baonie Podchorążych Rezerwy Piechoty od 20.09.1935 r. do 31.05.1936 r. Szkolenie ukończył w stopniu starszego strzelca i skierowany został na staż do stacjonującego we Wrześni 68.pp.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 128

Heller Zygmunt Marian (ur. 23.04.1910 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż do stacjonującego w Lublinie 8.pp Leg. W 1935 awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem do 8.pp Leg. W dniu 3 stycznia 1939 r. rozpoczął szkolenie na kursie dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne komendanta, s. 43

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 63

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 140

Helman Miron, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze starszego szeregowego i został skierowany na staż do 17.pp w Rzeszowie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Hermanowicz, kpr, w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Hernes Tadeusz Zygfryd (ur. 08.08.1906 r. w Borzykowie pow. wrzesiński, zamordowany w Katyniu w kwietniu 1940 r.), s. Karola i Stanisławy z d. Budzyńskiej, ppor. rez. 68.pp. W 1931 r. rozpoczął służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (Kurs III), gdzie otrzymał przydział do 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Inowrocławiu 59.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy i otrzymał przydział do 68.pp (Września). Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., internowany i więziony przez sowietów w obozie w Kozielsku został zamordowany w Katyniu W 2007 r. Pośmiertnie awansowany do stopnia porucznika. Spoczywa w mogile zbiorowej na Polskim Cmentarzu Wojennym w Katyniu. *Źródła:*

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931-1932, Zambrów 1932 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych RezerwyPiechoty*, Oficyna Wydawnicza "Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 39

Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk. Lista ofiar*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991 r.

Herzog Józef (ur. 1901 r. w Osieku – zm. 1983 r. w Krakowie) - działacz niepodległościowy, major WP, uczeń Gimnazjum w Wadowicach w l. 1912-1914, po czym zdawał egzaminy z kolejnych klas służąc równocześnie w Legionach Polskich i armii austriackiej. Egzamin dojrzałości złożył na Kursach Maturalnych im. Waleriana Łukasińskiego w Wilnie w 1922 r. Ze względu na młody wiek nie był przyjęty w listopadzie 1914 r. do Legionów, ponownie podjął próbę pół roku później. Od 16.05.1915 r. żołnierz 4. a następnie 3. kompanii 1.pp Leg., brał udział w walkach nad Nidą. Ciężko ranny pod Jastkowem 31.07.1915 r., przebywał w szpitalach w Cieszynie i Friedlandzie na Morawach, po czym powrócił do pułku, aby wziąć udział w walkach na Wołyniu. Ponownie ranny pod Sitowiczami w sierpniu 1916 r. Od 11.1916 r. wrócił do stacjonującego w Zambrowie pułku. Po kryzysie przysięgowym został wcielony we wrześniu 1917 r. do armii austriackiej, do 56.pp (wadowickiego), w którym służył na froncie włoskim do listopada 1917 r., kiedy to zwolniono go jako małoletniego niepodlegającego poborowi. Na przełomie października i listopada 1918 r. zorganizował pierwszy oddział WP w Andrychowie i przejął władzę wojskową w mieście, po czym od końca listopada 1918 r. służył w 4.pp Leg. Brał udział w odsieczy Lwowa, gdzie został ranny po raz trzeci. W okresie kwiecień – czerwiec 1919 r. ukończył w Zegrzu kurs dowodzenia oddziałem karabinów maszynowych, po czym powrócił do pułku i brał udział w walkach z bolszewikami (zweryfikowany jak por. piech. ze starszeństwem od 1.06.1919 r.). Służbę w pułku pełnił do 1924 r. W dniu 5.11.1924 r. został jednym z pierwszych oficerów nowo powołanej formacji – Korpusu Ochrony Pogranicza. Jako oficer wywiadowczy służył w najpierw w 5 baonie KOP „Łużki" a później w 20 baonie KOP „Święciany", później był kierownikiem referatu wywiadowczego 3. Brygady KOP w Nowej Wilejce i kierownikiem placówki wywiadowczej nr 5 w Stołpcach. W 1928 r. został awansowany do stopnia kapitana. Następnie służył w 20.pp w Krakowie jako d-ca kompanii i od 1935 r. w 27.pp w Częstochowie jako d-ca I baonu (mjr piech. 1.01.1935). W 1935 r. awansował do stopnia majora. W kampanii jesiennej 1939 r. uczestniczył jako II oficer sztabu Grupy Operacyjnej „Piotrków" gen. Wiktora Thommée na szlaku od Piotrkowa po Modlin. Następnie przebywał w niewoli niemieckiej w oflagach Rothenburg, Braunschweig i II C Woldenberg (Nr jeńca 66). W tym ostatnim był współtwórcą Poczty Obozowej. W lutym 1945 r. powrócił do kraju i osiadł w Krakowie. Do ludowego WP nie został przyjęty, a w październiku 1946 r. został aresztowany i skazany na 9 lat więzienia w krakowskim procesie Zrzeszenia Wolność i Niezawisłość. Na mocy amnestii opuścił więzienie w 1951 r. i po powrocie do Krakowa rozpoczął organizowanie krakowskich środowisk legionowych i niepodległościowych. Był przywódcą tzw. Grupy Oleander – tajnego Związku Legionistów Polskich i inicjatorem odrestaurowania krypty pod Wieżą Srebrnych Dzwonów w katedrze na Wawelu – miejsca wiecznego spoczynku marszałka Józefa Piłsudskiego (blisko współpracował w tym zakresie z kard. Karolem Wojtyłą) oraz renowacji Kopca Niepodległości – Józefa Piłsudskiego na Słowińcu.

Wielokrotnie represjonowany i prześladowany przez władze komunistyczne, był niekwestionowanym liderem i autorytetem środowisk niepodległościowych Krakowa. W dniu 15.11.1981 r. był w Wadowicach honorowym gościem uroczystości przywrócenia Pomnika Poległych Żołnierzy 12. Pułku Piechoty Ziemi Wadowickiej. Załamany faktem wprowadzenia w Polsce stanu wojennego, po długiej chorobie zmarł w Krakowie w dniu 21.01.1983 r. i został pochowany na Cm. Rakowickim. Jego pogrzeb był wielką manifestacją solidarności i niezłomności środowisk niepodległościowych Małopolski..

Odznaczenia: Order Virtuti Militari V kl., Krzyż Walecznych (czterokrotnie), Krzyż Niepodległości, złoty Krzyż Zasługi, srebrny Krzyż Zasługi

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

Opracowania:

https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/aktualnosci/55972,Malopolscy-Bohaterowie-Niepodleglosci-Jozef-Herzog-1901-1983-niezlomny-zolnierz-.html [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

http://www.polska1918-89.pl/pdf/czworka-legionowa.-bracia-herzogowie-w-sluzbie-niepodleglej,3959.pdf [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

https://tohistoria.pl/pulkownik-jozef-herzog-najdluzej-walczacy-legionista/ [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

http://www.polska1918-89.pl/pdf/czworka-legionowa.-bracia-herzogowie-w-sluzbie-niepodleglej,3959.pdf

Opracowania:

Przemysław Wywiał, *Józef Herzog. Żołnierz niepodległości*, Księgarnia Akademicka, Kraków 2011 r.

Hochberg Maryn (Mariem?), strz., odbywał służbę wojskową w 6. kompanii 71.pp z poboru 1938-1939.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Hofman Motel, strz., rozkazem dowódcy 71.pp w sierpniu 1932 r. przeniesiony do pospolitego ruszenia bez prawa noszenia broni.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Hornicki Bohdan Zbigniew (ur. 10.06.1911 r.), absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż w stacjonującym w Stryju 6. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1934 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do 33.pp w Łomży. W lipcu – sierpniu 1939 r. przebywał na sześciotygodniowym kursie dowódców kompanii strzeleckich w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 11

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 140

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks”, Pruszków 2003 r., s. 39

Horzelski Zygmunt (ur. 07.02.1909 r. w Czeladzi pow. będziński), s. Feliksa i Cecylii z Łakomików, zam. w Czeladzi, handlowiec, por. rez. W 1926 r. ukończył Gimnazjum Realne Zgromadzenia Kupców w Będzinie, w 1930 r. zakończył studia w Wyższej Szkole Handlowej w Poznaniu. Absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 1. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w randze tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Modlinie 32.pp. Do rezerwy przeniesiono go 1 września 1932 r. W 1934 r. otrzymał awans do stopnia podporucznika, a w 1938 porucznika rezerwy. W dniach 17 kwietnia - 31 maja 1939 r. szkolił się na sześciotygodniowym kursie dla dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie [10]. W okresie międzywojennym był aktywnym działaczem piłkarskim Zagłębiackiego Okręgu Związku Piłki Nożnej w Sosnowcu. Został zmobilizowany w dniu 28 sierpnia 1939 r. z przydziałem do 11.pp, w szeregach którego przeszedł szlak bojowy aż do kapitulacji dywizji. 21 września dostał się pod Tomaszowem Lubelskim do niemieckiej niewoi i był więziony kolejno w oflagu XI B Braunschweig, II C Woldenberg, X A Sandbostel i X C Lubeck (Nr jeniecki 366). Do kraju powrócił 16 grudnia 1945 r.

Źródła:

CAW II.56.3232, Horzelski Zygmunt

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 16

CAW VIII.804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Księga ewidencyjna oficerów piechoty, s. 8

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 1932 r., s. 67, 80

Straty osobowe i ofiary represji pod okupacją niemiecką w latach 1939 – 1945 https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 20.01.2026 r.]

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 50

Pazda Andrzej, *Oflag IIC Woldenberg wczoraj i dziś*, Muzeum Woldenberczyków w Dobiegniewie, Poznań 2014 r., s.77

Humiński Władysław (ur. 27.07.1911 r. w Siemianówce, zm. 19.01.1995 r.), s. Pawła i Marii, ślusarz zam. w Warszawie-Pradze przy ul. Ząbkowskiej 12. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w stopniu strzelca w 71.pp w kompanii ckm. Po zakończeniu działań wojennych nie wrócił do domu. W bliżej nie znanych okolicznościach w 1941r. znalazł się w Blankenheim (Niemcy), gdzie pracował prawdopodobnie jako robotnik przymusowy do 1943 r. W następnym roku został przetransportowany do Artern i przebywał w tej miejscowości do zakończenia wojny. Zmarł 19.01.1995 r.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 116, 10.09.1947 r.

[10] CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 16; CAW VIII.804.22.7, Ośrodek…, Księga ewidencyjna oficerów piechoty, s. 8.

Insarew – Roszczyn Waldemar Wsiewołod (ur. 04.07.1914 r. w Mińsku – zm. 29.06.1998 r.) s. Aleksandra i Idalii, porucznik ze starszeństwem z dnia 15.03.1934 r., oficer 71.pp, w styczniu 1939 r. uzyskał skierowanie na egzamin wstępny na kurs Wyższej Szkoły Wojennej promocja XX (1939 – 1941). Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w oflagu IIC Woldenberg, Nr jeńca 5107/XVIIIA. Po zakończeniu wojny mieszkał w Łodzi.

www.straty.pl

Źródła:

CAW I 320.7146, rozkaz dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

https://www.cmjw.pl/zbiory-cyfrowe/archiwalia,1,967,4701,karta.html

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php

http://woldenberczycy.pl/wp-content/uploads/2018/01/Lista-lubuska-Jencow-Oficerow-Oflagu-IIC.pdf

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, Warszawa 1935 r.

Iwanow, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 8. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Jabłkowski Zygmunt, absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy 18 Dywizji Piechoty w 1935 r., jeden z redaktorów „Jednodniówki Kursu Pchor. Rez. 18 Dywizji „Piechoty".

Źródła:

Jednodniówka Kursu Podchorążych Rezerwy 81 Dywizji Piechoty, Zambrów 1935 r., s. 10, 12

Jacenciuk Czesław (17.07.1909 r.), s. Pawła, absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał 2. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Warszawie 30.pp. w 1935 r. uzyskał awans do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 7.pp (Chełm). W dniu 17 lipca 1939 r. zgłosił się na sześciotygodniowy kurs dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, gdzie otrzymał przydział do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 11

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 41

Jackowiak, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 7. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Jagodziński, ppor, w okresie formowania się w Zambrowie (grudzień 1920 r. – luty 1921 r.) 1. Suwalskiego Pułku Strzelców pełnił funkcję dowódcy Szkoły podoficerów 1.pp[11].

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29, (361), 22 lipca 1923 r.

Jakubowski Tadeusz, strz., odbywał służbę wojskową w 2. kompanii 71.pp jako żołnierz z poboru 1938-1939.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Janiuk Eugeniusz (ur. 13.08.1907 r.), księgowy. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze kaprala i został skierowany do odbycia stażu w 80.pp w Wilnie. W 1933 r. awansował do stopnia ppor. rez. z przydziałem służbowym do 80.pp. Podczas okupacji mieszkał w Warszawie i był oficerem konspiracyjnego III Warszawskiego Batalionu Obrony Narodowej, w którym dowodził 3. kompanią. W 1940 r. został aresztowany podczas ulicznej łapanki i osadzony na Pawiaku, a następnie w dniu 21 września przetransportowany do KL Auschwitz, gdzie otrzymał obozowy numer 4062 . Po dwóch miesiącach pobytu w obozie został zwolniony.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r., s. 41

Opracowania:

https://zastawie-netau.net/lukowska-lista-oswiecimska/ [dostęp w dniu 17.11.2025 r.]

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Stróżyk Radosław, *Dokumenty Dywizji Warszawskiej Organizacji Wojskowej Unia z przełomu 1941 i 1942 r.*, „ Materiały źródłowe", Oddziałowe Biuro Badań Historycznych IPN w Warszawie.

Janitz Klemens (ur. 26.10,1900 r. w Chodzieży, zm. 27.09.1944 r. w Dössel, pośmiertnie awansowany do stopnia majora, oficer 71.pp, Nr jeniecki 4747/XVIIIA, poległ podczas alianckiego nalotu w Dössel.

Jankowiak Władysław, st. sierż. adm., w 1934 r. służył w dowództwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.,

CAW I.320.71.24, Rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.1934 r.

Janota Franciszek, kpr 71.pp, służył w I baonie, wymieniony w rozkazie dziennym Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Źródła

CAW, sygn.. I.320.71.39, Rozkaz dzienny Nr 282 z dn. 16.12.1937 r.

[11] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 5, 6.

Jarema Euzebiusz, bomb. 18.pap, w listopadzie 1920 r. służył w stacjonującej w Zambrowie baterii zapasowej 18. pułku artylerii polowej.

Źródła:

Zezwolenie na noszenie munduru, w zbiorach autora.

Jaroń Władysław (ur. 19.02.1913 r.), ppor. rez., absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii ckm. W 1937 awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. Zgodnie z wydanym przez komendanta OWR Piech Rozkazem dziennym Nr 4 z dn. 05.01.1939 r. ppor Jaroń miał zostać powołany na ćwiczenia w dniu 06.03.1939 r.

Źródła:

CAW VIII,804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 201

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 92

Jarząbek Władysław (ur. 16.11.1912 r. w Szewni), s. Józefa i Elżbiety z d. Grodkowskiej, zam. w Katowicach – Ligocie, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służbę wojskową odbywał w 71.pp. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.],

„Monitor Polski", Nr 72, 06.08.1946 r.

Jasik Józef, st. sierż., w 1934 r. służył jako zastępca oficera mobilizacyjnego, w grudniu 1937 r. odnotowany jako podoficer kwatermistrzostwa 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Rozkaz Dzienny Nr 71 z dnia 30.03.1934 r.,

CAW I.320.71.24, Rozkaz Dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Jasiński Ryszard, strz.71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 20.09.1939 r. w Warszawie na Pradze, pochowany w kwaterze wojennej 1-KW na Cmentarzu Powązkowskim, Warszawa - Żoliborz.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 280

Jasionowski Stanisław (ur. 15.05.1916 r. w Zambrowie), strz. 71.pp. żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Po zakończeniu działań więziony w stalagu XXB Marienburg, numer jeńca 11596.

Źródła:

www.straty.pl [dostęp w dniu 15.12.2025 r.]

Jaskółkowski Stanisław, (ur. 13.12.1911 r. – zm. 30.01.1996 r.), s. Bronisława, zam. w Woli Zambrowskiej, rolnik. W sierpniu w 1939 r. zmobilizowany do 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., W dniu 13.09.1939 r. dostał się do niemieckiej niewoli pod Łętownicą, zwolniony z obozu jenieckiego dnia 01.07.1941 r.

Źródła:

IPN Białystok, sygn. 935.k.2.

Jaskuła Bronisław (ur. w 1912 r. w Lubotyniu), s. Pawła i Antoniny, rolnik zam. w Zarębach. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zginął w dniu 12.09.1939 r. Pod Łętownicą.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Jastrząb Franciszek, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. odbywał służbę wojskową w 1. kompanii ckm. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Jastrzębski, strz. 71.pp, rolnik zam. Śledzie gm. Zambrów, służył w sekcji granatników, uczestnik Wojny Obronnej, walczył m.in. w bitwie o Zambrów w dni 11.09.1939 r.

Źródła:

Relacja Hieronima Świerdzewskiego z dnia 22.11.2018 r., nagranie w posiadaniu autora.

Jastrzębski Jan, strz. 71.pp, rolnik zam. Śledzie gm. Zambrów, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., walczył m.in. pod Andrzejewem, był świadkiem zranienia płk Kosseckiego.

Źródła:

Relacja Hieronima Świerdzewskiego z dnia 22.11.2018 r., nagranie w posiadaniu autora**.**

Jastrzębski Eugeniusz (26.09.1910 lub 26.02.1910. s. Władysława w Szumowie), strz., w 1934r. odbywał służbę wojskową w 5. kompanii strzeleckiej 71. pp. Po rozbiciu 18. DP pod Andrzejewem w dniu 13.09.1939r. trafił do niewoli. Początkowo więziony był w stalagu I B Hohenstein, a następnie w stalagu VI H w Arnoldsweiler/Düren, skąd 28.01.1941r. na krótko trafił do stalagu VI F w Bocholt. W dniu 10.02.1941r. przeniesiony został do stalagu VI J. (straty)
Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932r.

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu, WAST-St.IB,l.2

Jastrzębski Józef (19.03.1912 r. zam. w Sędziwujach), strz., w 1939 r. służył w kompanii gospodarczej 71.pp, żołnierz z poboru 1938-1939. Po rozbiciu 18. DP dostał się do niewoli i więziony był początkowo w stalagu IA Stablack, a następnie w stalagu VI H w Arnoldsweiler/Düren. 28.01.1941 r. na krótko trafił do stalagu VI F Bocholt, skąd w dniu 10.02.1941 r. przeniesiony został do stalagu VI J

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu, WAST-St.IB,l.2

Jastrzębski Stanisław (ur. 26.03.1911 r. w Śniadowie), s. Juliana i Bronisławy, rolnik zam. w Śniadowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Dostał się do niemieckiej niewoli, zaginął bez wieści.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 65, 13.05.1947 r.

Jaszczuk Antoni, kpr 71.pp, awansowany do pierwszego stopnia podoficerskiego w dniu 21.03.1939 r. Służbę wojskową odbywał w 3. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 5 z dnia 21.03.1939 r.

Jaźwiński, strz.71. pp, we wrześniu 1934r. skierowany do kompanii telegraficznej 18.DP w Łomży.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Jednacz Ryszard, chor. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Zambrowie, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 283

Jeżewski Jan (ur. 20.10.1899 r. w Dubinie pow. rawicki), s. Jana i Marianny, zam. w Zambrowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służył zawodowo w 71.pp w Zambrowie w randze sierżanta. Zaginął bez wieści podczas działań wojennych.

Źródła:

CAW I 320.7146, Rozkaz Dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

„Monitor Polski", Nr 75, 23.05.1947 r.

Jośko Jan (ur. 07.02.1910 r. w Słupnie gm. Radzymin), s. Franciszka i Eleonory, zam. w Słupnie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 50, 18.04.1947 r.

Józefowicz, pchor, II batalion 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Wądołkach, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży, ul. Słoneczna.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 288

Jóźwiak Adam, strz. 71.pp , żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ we wrześniu 1939 r. w Szwatach, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży, ul. Słoneczna.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 288

Jóźwiak Adam, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ we wrześniu 1939 r. Pochowany w mogile WOJENNej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 288

Juraszczyk Jan (ur. 08.12.1914 r. w Ostrołęce), s. Walentego i Marii z Kutyłowskich, student weterynarii, ppor rez. z przydziałem do 71.pp. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs VI (1934 r. – 1935 r.), służbę odbywał w 2. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż w 71.pp w Zambrowie, w 1938 r. awansował do stopnia podporucznika. W dniu 1 kwietnia 1939 r. skierowano go na trwający do 26 tegoż miesiąca kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, gdzie odbył szkolenie w plutonie przeciwpancernym[12]. W dniu 24 sierpnia ponownie zgłosił się do OWRP z przydziałem do 115.pp[13]. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., trafił do sowieckiej niewoli i był przetrzymywany w obozie w Starobielsku. Zamordowany przez sowietów w Charkowie (lista wywozowa LS 3883).

Źródła:

CAW VIII,804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 4, 24

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 241

CAW VIII.22.6, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusze osobowe oficerów rezerwy – wykazy imienne, s. 51

CAW VIII,804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Księga ewidencyjna oficerów rezerwy, s. 2

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r27332584689,JURASZCZYK.html [dostęp w dniu 31.12.2025 r.]

https://zycie-weterynaryjne.pl/wp-content/uploads/2025/12/Nasza-historia-zweryfikowana-lista-polskich-lekarzy.pdf [dostęp w dniu 31.12.2025 r.]

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 117

[12] CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 241
[13] CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 4.

Jurski Jan (ur. 20.11.1914 r. w Korzenistem), s. Władysława i Julii, rolnik zam. w Jeziorku pow. łomżyński. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W lutym 1938 r. rozpoczął zasadniczą służbę wojskową w 71. pp w Zambrowie. We wrześniu 1939 r. dostał się do niemieckiej niewoli. Zaginął bez wieści w połowie czerwca 1944 r.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 100, 24.07.1947 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003r.

Jusiński Stanisław (ur. 21.03.1909 r. w Kłembowie pow. radzymiński), s. Jana i Anny, zam. w Głuchach pow. radzymiński. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie, dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w stalagu XI A Altengrabow (Nr jeńca 32777). W dniu 26.06.1940 r. przyjął status robotnika cywilnego i przeniesiony został do pracy w majątku Oschersleben koło Magdeburga.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 49, 14.04.1947 r.

Kalinowski Stanisław (31.10.1912 r., Ostróżne), st. strz. 71.pp, w 1939 r. Trafił do niewoli niemieckiej. Więziony w stalagu IA Stablack oraz w stalagu XXI A Schildberg. Zwolniony do Lublina w dniu 02.11.194 0r.

Źródła:

Polski Czerwony Krzyż, Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu

Kalinowski Stanisław, plut., w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej. W 1937 r. służył w III baonie.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30, CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Kalinowski Wacław (ur. 25.08.1916 r. Cibory Chczony woj. warszawskie), strz. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Trafił do niewoli i więziony był w Stalagu IA Stablack (Nr jeńca 56616).

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Kalinowski Wacław, plut., w lipcu 1939 r. wzmiankowany w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Kaliszczak Jan, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Kałuski Władysław, st. strz. rez., w 1939 r. odbywał służbę w 1. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Kamiński Tomasz, pchor. zaw., dowódca plutonu w 4. kompanii 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., wraz ze swoją kompanią brał udział w bratobójczym starciu z ułanami 1.puł pod Długoborzem w dniu 11 września 1939 r .

Źródła:

Wierzbiański Kazimierz, *Okoliczności śmierci ppłka Jan Litewskiego*, „Materiały do dziejów 1 Pułku Ułanów Krechowieckich", Teka Nr 2, październik 1985, s. 59.

Kamionowski Michał Stefan (ur. 1.04.1918 r. w Łomży – zm. 18.02.1972 r.), s. Stefana i Jadwigi z d. Sosnowskiej, zam. w Łomży, ppor. Ukończył Szkołę Handlową w Łomży. Absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18.DP w Zambrowie. Szkolenie ukończył w randze plutonowego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., ranny podczas obrony twierdzy w Brześciu Litewskim, dostał się do niemieckiej niewoli. Po powrocie do Łomży zaangażował się w działalność konspiracyjną w szeregach ZWZ pod pseudonimem „Snop". W czasie okupacji mieszkał w Warszawie. Brał udział w Powstaniu Warszawskim jako żołnierz zgrupowania ppłka „Żywiciela", a następnie grupy „Kampinos", gdzie sprawował funkcję zastępcy dowódcy kompanii. W sierpniu 1944 r. awansował do stopnia sierżanta. Po zakończeniu wojny ujawnił się i został zweryfikowany w stopniu podporucznika. Za działalność konspiracyjną był resztowany i torturowany przez UB. Spoczywa na cmentarzu komunalnym w Olsztynie.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych (dwukrotnie)

Opracowania:

Muzeum Powstania Warszawskiego, Powstańcze biogramy

Kanarecki Karol, st. sierż., służył w 71.pp. W 1930 r. przeniesiony został z 1. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej na stanowisko szefa kompanii.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Kania Stanisław (25.06.1915 r.), plut. nadterminowy, wymieniony w rozkazie dowódcy 71.pp w czerwcu 1939 r. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., trafił do niemieckiej niewoli i więziony był w stalagu IA Stablack, Nr jeńca 64897. **Źródło: Polski Czerwony Krzyż**

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Karczmarczyk Józef, strz., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w III baonie 71. pp. Poległ w dniu 11.09.1939 r. Pod Długoborzem, pochowany w mogile zbiorowej 23 – MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 308

Karnabal Bogdan Marian (ur. 07.10.1910 r.), s. Marcina, absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Dęblinie 15.pp. W 1934 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do 58.pp (Poznań). W dniu 17 lipca 1939 r. stawił się w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie na kursie dla dowódców plutonów ppanc. 25 sierpnia 1939 r. ukończył szkolenie i oddelegowany został do macierzystego pułku[14].

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 12

CAW VIII.22.804.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 2.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 54

Kasowski Teodor (ur. 18.10.1908 r.), absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 4. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze tytularnego kaprala i skierowany został na staż w stacjonującym w Przemyślu 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1934 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 5.pspodh. W dniu 17 kwietnia 1939 r. rozpoczął sześciotygodniowy kurs dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 28

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 19332 r., s. 79

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2033 r., s. 45

Kasprzycki, ppor. 71.pp, we wrześniu 1939 r. na etacie dowódcy plutonu w 2. kompanii. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 03.09.1939 r. w Myszyńcu, pochowany w mogile wojennej 28-MZ na cmentarzu parafialnym w Myszyńcu.

Opracowania:

Kryska - Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939 – 1945*, Londyn 1996 r.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 133

Popławski Piotr, *Polski wypad na Myszyniec 3 września 1939*, Przegląd Historyczno – Wojskowy, Nr 14(65)/1, Wojskowe Biuro Historyczne, Warszawa 2013 r., s. 139

Kawaza Józef, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod wsią Nagórki Jabłoń. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 315

[14] CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 2.

Kędzierski Jan, st. strz. z cenz., Kurs Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP, Kurs 1938 – 1939.

Źródła:

Koperta z datownikiem, zeszyt do ćwiczeń z terenoznawstwa, w zbiorach autora.

Kędzierski Jerzy, st. strz., absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18.DP. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w 1939 r. w 3. kompanii ckm.

Źródła:

Koperta listu z datownikiem z dnia 17.05.1939 r. (w zbiorach autora).

Kędzierski Karol, legionista, absolwent IV Kursu Wyszkolenia w Zambrowie.

Źródła:

Kartka pocztowa z datownikiem z dnia. 18.07.1917 r., w zbiorach autora.

Kica Stanisław (ur. 21.12.1915 r. w Jodłówce pow. bocheński, poległ 12.05.1944 r. pod Monte Cassino), nauczyciel, por. rez., absolwent VI kursu (1934 – 1935) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 4. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Łucku 24.pp. Awans do stopnia podporucznika rezerwy uzyskał w 1938 r. wraz z przydziałem służbowym do 38.pp (Przemyśl). Uczestnik walk pod Tobrukiem i bitwy pod Monte Cassino. Podczas natarcia dowodził 3. kompanią Batalionu Strzelców w 3. Dywizji Strzelców Karpackich. Poległ podczas natarcia na Wzgórze 593. Moment jego śmierci opisał Melchior Wańkowicz[15]. Spoczywa na Cmentarzu Wojennym Monte Cassino, sektor 3-E, grób 13.

Odznaczenia:

Srebrny Krzyż Virtuti Militari (Nr nadania 10004), Krzyż Monte Cassino

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 109

https://onebid.pl/pl/militaria-pszny-srebrny-krzyz-virtuti-militari-10004-bitwa-o-monte-cassino-wzgorze-593-stanislaw-kica-2-batalion-strzelcow-3-dywizji-strzelcow-karpackich/2810595 [dostęp w dniu 08.01.2026 r.]

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 31.

Kicior Marian, urzędnik kontraktowy przy 71.pp, zatrudniony prawdopodobnie w garnizonowej elektrowni, wzmiankowany w rozkazie dziennym w marcu 1938 r.

Źródła:

CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 53 z dnia 07.03.1938 r.

Kiczka Józef, kwatermistrz Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, w 1928 r. awansowany do stopnia majora ze starszeństwem od dn. 1 stycznia 1928 r.

Źródła:

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, 1 lipiec 1933, Warszawa 1933 r., s. 26.

[15] Melchor Wańkowicz, Bitwa o Monte Cassino, t. 1, s. 280.

Kielor Zygmunt Piotr (ur. 05.02.1911 r.) zam. w Krakowie, ppor rez., absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie kurs 1933 – 1934, gdzie służył w 2. kompanii ckm. Od dn. 03.04.1934 r. do 03.06.1934 r. odbywał dalszą służbę na Kursie Podchorążych Rezerwy 18.DP w Zambrowie. W dniu 19 września przeniesiony został w stopniu kaprala do rezerwy i otrzymał przydział do stacjonującego w Krakowie 20.pp. 16 marca 1935 r. otrzymał awans do stopnia plutonowego, a w dniu 25 listopada 1936 r. został podporucznikiem rezerwy .

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1999 r.

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 19*39, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 208

Kieszkowski, kpr, w 1930 r. służył na stanowisku komendanta kuchni II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Kitkowski Brunon Tomasz (ur. 18.09.1909 r.), absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 2. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w randze tytularnego plutonowego i skierowany został na staż w stacjonującym we Włocławku 14.pp. w 1934 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 62.pp (Bydgoszcz). W dniach 20 lutego 31 marca 1939 r. ukończył kurs dowódców kompanii ckm w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. Podczas okupacji niemieckiej brał czynny udział w strukturach podziemia pełniąc funkcję archiwisty w Obwodzie Wyrzyskim AK[16].

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 31, 36

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 1932 r., s. 80

Opracowania:

Łaniecki Sławomir, *Skutecznie działali w trudnym terenie* https://expressbydgoski.pl/skutecznie-dzialali-w-trudnym-terenie/ar/11343133 [dostęp w dniu 32.01.2026 r.]

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 53

Kiwior Jan, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem, pochowany w kwaterze wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 325.

Kizin Michał, szer. 1.pp, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r., zwolniony ze służby 20.03.1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

[16] Łaniecki Sławomir, *Skutecznie działali w trudnym terenie* https://expressbydgoski.pl/skutecznie-dzialali-w-trudnym-terenie/ar/11343133 [dostęp w dniu 32.01.2026 r.]

Kleszczyński, st. sierż. 71.pp, w marcu 1938 r. awansowany ze stopnia tytularnego st. sierż. do stopnia rzeczywistego st. sierż.

Źródła:

CAW I.320.71.18, CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Klus Karol, absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 5. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż do 43.pp.

Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 43

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 68

Kłobukowski Jan (ur. 09.09.1907 r.), absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs I (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadniczą służbę wojskową ukończył w stopniu kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Bydgoszczy 62.pp. W 1933 r. otrzymał awans do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 67.pp w Płocku.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r., s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Kłodos Marian (ur. 08.08.1911 r.), ppor rez., absolwent V kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał 3. kompanii strzeleckiej. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy, w 1939 r. skierowany został na kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, zgłosił się w dniu 26 sierpnia.

Źródła:

CAW VIII.804.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykaz imienne, s. 52

CAW VIII.804.22. 4, Rozkazy dzienne, s. 6

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 86

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 192

Kłosin Leon, st. sierż., w 1934 r. służył w dowództwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.1934 r.

Knajzel, st. sierż., wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Knapik Stanisław (ur. 4.05.1898 r., zm. 11.09.1939 r. pod Wądołkami), mjr, dowódca II batalionu 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., uczestniczył w bratobójczym starciu z ułanami 1.puł pod Długoborzem, prowadził natarcie II baonu 71.pp na Zambrów. Poległ na północnym skraju lasu pod m. Wądołki w dniu 11.09.1939 r., pierwotnie pochowany w miejscu śmierci. Ekshumowany i przeniesiony 23-KW Łomża

Opracowania:

Kryska-Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939-1945*, Londyn 1996 r.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 333

Knop, strz., w 1930 r. służył w kuchni I baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.1., dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Knothe Jan (ur. 05.02.1912 r.), absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy 18 Dywizji Piechoty w Zambrowie, był jednym z redaktorów wydanej w marcu 1935 r. „Jednodniówki Kursu Podch. Rez. 18 Dywizji Piechoty". W 1937 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy ze starszeństwem od 1 stycznia.

Źródła:

Jednodniówka Kursu Podchorążych Rezerwy 81 Dywizji Piechoty, Zambrów 1935 r., s. 7, 12

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 251

Kobyliński Jerzy (ur. 13.08.1899 r.), por. 71.pp, w latach 1928-1930 instruktor w-f w Szkole Podchorążych Piechoty w Komorowie, skierowany do 71.pp.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych.

Źródła:

Księga parafialna parafii p.w. Wniebowzięcia Maryi Panny w Kołakach Kościelnych, rok 1915.

Opracowania:

Eichelkraut Ryszard, *Rzeczpospolita Podchorążacka*, wydanie okolicznościowe, Muzeum Dom Rodziny Pileckich, Ostrów Mazowiecka 2018 r.

Kobyliński Zdzisław, strz., w marcu 1938 r. ukończył kurs obserwatorów przy 42. pp, przydzielony do 1 komp. ckm,

Źródła:

CAW, Rozkaz dzienny Nr 58 z dnia 21.03(?)

Kołakowski Bronisław (ur. 08.03.1912 r. - zm. w 1974r.), s. Aleksandra, zam. w Kossakach Borowych gm. Kołaki Kościelne, strz. W 71.pp służył najprawdopodobniej ok. 1933 r. Według relacji Wiesława Kołakowskiego (syn) woził oficerów dorożką. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., brał udział w nieudanym ataku 2. kompanii 71.pp na Myszyniec w dniu 03.09.1939 r. Uniknął niewoli i po powrocie do domu zajmował się prowadzeniem gospodarstwa rolnego.

Źródła:

Relacja Wiesława Kołakowskiego (syn) w zbiorach Muzeum Zambrowa.

Komędera (Komendera) Stefan Karol (ur. 21.07.1893 r. w Brzezince pow. Wadowice), s. Andrzeja, ppłk, I zastępca dcy 71.pp. Przed wybuchem I wojny światowej był członkiem Studenckich Drużyn Strzeleckich przy Towarzystwie Gimnastycznym Sokół w Wadowicach – oficer WP. Ur. w Brzezince, uczeń c. k. Gimnazjum Wyższego w Wadowicach (lata 1905 - 1913). Studiował na Wydziale Prawa UJ. W czasie I wojny światowej w Legionach Polskich, od 11.1918 r. w WP. Podczas wojny z bolszewikami służył w stopniu kapitana (ze starszeństwem od 01.06.1919 r.) w 33.pp, w którym przez 7 miesięcy dowodził kompanią . W 49.pp w Kołomyi, następnie dowódca baonu w 33.pp w Łomży. W 1931 r. awansował do stopnia majora. Podczas pobytu w Łomży pełnił funkcję prezesa Łomżyńskiego Klubu Sportowego (1934 r.) . W 1939 r. pełnił funkcję I zastępcy d-cy 71.pp w Zambrowie. W marcu 1939 r. awansowany został do stopnia podpułkownika. Po ogłoszeniu mobilizacji objął dowodzenie Ośrodkiem Zapasowym 18.DP. W dniu 21 września dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w Oflagu VI B w Dössel oraz w Oflagu VIIA Murnau (Nr jeńca 16025).

Odznaczenia: Krzyż Walecznych (dwukrotnie), Krzyż Niepodległości, Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi.

Źródła:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a5/Kordian_J%C3%B3zef_Zamorski_-_Wykazy_imienne_kapitan%C3%B3w_-_dow%C3%B3dc%C3%B3w_kompanii_i_baon%C3%B3w_na_froncie_-_1926-1927_-_cz%C4%99%C5%9B%C4%87_I_-_701-001-121-333.pdf, s. 348 [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

Rocznik Oficerski 1932, s. 38

Wojskowe Biuro Historyczne, sygn.. 09.11.1931,KN

Opracowania:

https://lks.lomza.pl/dane/

Siwiec – Cielebon Michał, *W oczekiwaniu „wojny powszechnej o wolność ludu". Koncepcje militarnego przygotowania c. k. Gimnazjum Wyższego w Wadowicach do walk o niepodległość Polski przed wybuchem I wojny światowej* [w:] „Wadowiana. Przegląd Historyczno – Kulturalny" R. 2010, Nr 13

Komicz Tadeusz, st. strz., absolwent I kursu SPRP (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadniczą służbę wojskową ukończył w stopniu starszego strzelca i skierowany został na staż do 1.pp w Wilnie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty,* Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Konarzewski Tadeusz Juliusz (ur. 28.05. 1909 r. w Idzikowicach – zamordowany 04.06.1940 r. w Katyniu), s. Wojciecha i Władysławy z d. Stańczykowskiej, ppor rez. 71.pp. W 1930 r. ukończył Państwową Szkołę Mierniczą w Łomży. Pracownik magistratu m. st. Warszawy na stanowisku mierniczego. Absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP w Zambrowie. Awansowany do stopnia ppor. rez. ze starszeństwem od dnia 01.01.1936 r. W 1939 r. zmobilizowany został do 71.pp. Więziony w obozie w Kozielsku,, zamordowany przez Sowietów 04.06.1940r. w Katyniu. Ppor rez. Tadeuszowi Konarzewskiemu poświęcono Dąb Pamięci w Zambrowie.

Źródła:

Relacja Wojciecha Konarzewskiego (w zbiorach Muzeum Zambrowa).

Opracowania:

Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk, lista ofiar*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 1991r.

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 205

Konarzewski Władysław, st. strz., w 1939 r. służył w plutonie pionierów 71.pp. Odbył specjalistyczne szkolenie w 1. Baonie Saperów w Modlinie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Konopka Antoni, ppor., oficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie 2. Kowieńskiego Pułku Strzelców, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej.

Opracowania:

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r.

Konopka Józef (ur. 12.04.1912 r. w Jemielitem Starym), s. Apolinarego i Władysławy, zam. w Jemielitem Starym, rolnik. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., w sierpniu 1939 r. zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie. Dostał się do niemieckiej niewoli, więziony był w stalagu VI J w Krefeld (Nr obozowy 69628).

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020r.].

„Monitor Polski", Nr 65, 13.05.1947r.

Kończyk Kazimierz (ur. 15.09.1909 r. w Wierzbowie, pow. łomżyński), s. Bolesława i Antoniny, zam. w Wierzbowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. W dniu 02.09.1939 r. zaginął podczas natarcia na Myszyniec.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 100, 24.07.1947 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Kopaczewski, strz. 71.pp, służbę wojskową odbywał w 1930 r. w kuchni I baonu

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Korda Szymon, szer. 2.pp Legionów, służył w Zambrowie w kwietniu 1917 r.

Źródła:

Pismo Anny Kordy do Komendy Legionów z dnia 13.04.1917 r. (w zbiorach autora).

Kordus Ludwik (ur. 17.08.1898 r. w Łowęcicach pow. Jarocin), s. Ignacego i Agnieszki, sierż. 71.pp. W 1937 r. wymieniony w rozkazie dziennym jako podoficer I baonu 71. pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W 1944 r. został aresztowany i uwięziony jako zakładnik w więzieniu w Łomży. Prawdopodobnie w tym samym roku przewieziono go do KL Gross Rosen, a następnie do filii tego obozu w Halbau (obecnie Iłowa). L. Kordus został zastrzelony w Halbau 18 lub 19 lutego 1945 r. podczas likwidacji podobozu.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.,

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Korsak Mikołaj, strz. 71.pp, wzmiankowany w Rozkazie Dziennym Nr 4 z dnia 07.01.1939 r. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 14.09.1939 r. w rejonie Łomży. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Źródła:

CAW I 320.7146, Rozkazy Dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz Dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I,. 351

Korsak Mikołaj, żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ 14.09.1939 r. w rej. Łomży. Pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 351

Korszun Konstanty (ur. 16.05.1910 r.), z wykształcenia technik, absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, szkolenie odbywał w 2. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Grodnie 76.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 86.pp (Mołodeczno). W dniach 20 lutego 31 marca 1939 r. przebywał na kursie adiutantów batalionu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. 19 grudnia 1939 r. został aresztowany przez NKWD pod zarzutem kontrrewolucji. Przez dziesięć miesięcy przetrzymywany był w więzieniach w Mołodecznie i w Połocku, później został wywieziony do obozu Uchtiżemłag w Republice Komi, w którym przebywał rok. Zwolniony w dniu 1 września 1941 r.

Źródła:

Archiwum Instytutu Hoovera, sygn. 800/1/0/-/48, teczka Dokumenty Władysława Andersa. Reports, Konstanty Korszun, s. 2388 https://zapisyterroru.pl/dlibra/show-content?id=2405&format_id=5 [dostęp w dniu 23.01.2026 r.]

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 31, 37

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 61

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 140

Korytkowski Antoni (ur. 21.01.1913 r. Chojny Naruszczki pow. łomżyński, zm. w 1940 r.), s. Aleksandra i Ludwiki z d. Modzelewskiej, nauczyciel, ppor rez. Ukończył kurs podchorążych rezerwy piechoty w Zambrowie, po czym otrzymał przydział do 33.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., więzień sowieckiego obozu w Starobielsku, zamordowany w Charkowie (Lista wywozowa L.S. 1826; CAW, Ap 9125.

Źródła:

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r52877,KORYTKOWSKI.html [dostęp w dniu 18.03.2025 r.]

Opracowania:

Kocoń Leszek, Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r., s. 9

https://przystanekhistoria.pl/pa2/tematy/zbrodnia-katynska/64848,Inteligencja-ziemi-lomzynskiej-ofiary-Zbrodni-Katynskiej.html [dostęp w dniu 18.03.2025 r.]

Kosior Aleksander, strz., w 1939 r. żołnierz 2. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Kosmacz Zachariusz, strz., w 1932 r. żołnierz 8. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Kosmalski Alojzy Władysław (ur. 19.08.1908 r.), absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii strzeleckiej, ppor rez. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do stacjonującego w Kaliszu 29.pp. W 1939 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 29.pp. W dniu 31 lipca zgłosił się do Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie na czterotygodniowy kurs oficerów żywnościowych.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 9

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 1932 r., s. 78

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków, 2003 r., s. 43

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, s. 92

Kossakowski Franciszek (ur. 20.03.1912 r. w Tyborach Trzciance), s. Aleksandra i Stanisławy, zam. w Kołakach pow. łomżyński. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służył w III baonie 71 pp, poległ w dniu 11 września 1939r. pod wsią Pruszki Jabłoń.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 60, 08.05.1947 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek*, Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2008 r., s. 101.

Korzeb Józef (ur. 12.09.1916 r. w Kaczkowie Nowym pow. Ostrów Maz.), strz. 71.pp, po rozbiciu 18. Dywizji Piechoty trafił do niewoli. Więziony w stalagu I A Stablack i w stalagu VI G Bonn-Duisdorf (Nr jeńca 39012). W późniejszym okresie pracował jako robotnik rolny w Bonn - Ost.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 19.01.2026 r.]

Źródło: Polski Czerwony Krzyż

Korzeb Józef, kpr, w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 3. kompanii ckm do 5. kompanii ckm. W 1937 r. był instruktorem Kursu Podchorążych Rezerwy 18. DP w randze plutonowego.

Źródła:

CAW I.320.71.13, CAW I.320.71.39, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Korzeniowski Stanisław, st. strz. 71.pp, w 1936 r. obywał zasadniczą służbę wojskową w Zambrowie.

Źródła:

https://forum.odkrywca.pl/topic/755402-71-pu%C5%82k-piechoty/page/12/ [dostęp w dniu 06.03.2025 r.]

Kotara Wacław (ur. 07.01.1913 r. w Podgórzu), s. Teodora i Bronisławy. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zginął w dniu 03.09.1939 r. pod Kadzidłem.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Kotecki Bronisław (ur. 25.09.1905 r. Aleksandrówka, zm. 1940 r. Katyń), s. Ludwika i Wiktorii, absolwent Centralnego Instytutu Wychowania Fizycznego w Warszawie, por. 71.pp, dowódca 3. kompanii ckm. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., ciężko ranny podczas walk w rejonie wzgórze 133 – Pruszki Jabłoń. Zdołał uniknąć niemieckiej niewoli, wyleczył się w domowych warunkach. Rozpoznany na ulicy, został zadenuncjowany Sowietom przez mieszkańca Zambrowa wyznania mojżeszowego[17]. Wywieziony do obozu w Kozielsku, zamordowany w Katyniu (lista wywozowa L.W. 017/3 40). W 2007 r. pośmiertnie awansowany przez Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do stopnia kapitana.

Źródła:

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r4026164247,KOTECKI.html [dostęp w dniu 14.03.2025 r.]

http://ksiegicmentarne.muzeumkatynskie.pl/wpis/1724 [dostęp w dniu 14.03.2025 r.]

Kowalczuk Wacław, zam. w Małaszewiczach Dużych gm. Kobylany, żołnierz II baonu 71.pp, poległ w dniu 11 września 1939 r. pod wsią Pruszki Jabłoń. W dniu 26 maja ekshumowany, spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW przy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji i inhumacji zwłok żołnierzy AR i obywateli ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Kowalski Jerzy, pchor., żołnierz Wojny Obronnej, służył w 4. kompanii 71.pp. W dniu 11 września 1939 r. brał udział w bratobójczej walce z ułanami 1.puł.

Źródła:

Wierzbiański Kazimierz, *Okoliczności śmierci ppłka Jan Litewskiego*, „Materiały do dziejów 1 Pułku Ułanów Krechowieckich", Teka Nr 2, październik 1985 r., s. 57.

[17] **Relacja ustna (syn).**

Kozak, plut. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Kozicki Józef (ur. 09.11.1909 r.), s. Konstantego i Marianny. Żołnierz Wojny Obronnej, służył w 71.pp. Zaginął podczas działań wojennych w 1939 r..

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 71, 19.05.1947 r.

Kozikowski Ryszard (ur. 18.01.1919 r. w Józefowie woj. Lubelskie, zm. 29.06.2003 r. w Göteborgu), kpr pchor rez. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W okresie od 21.09.1937 r. do 31.09.1939 r. odbywał służbę wojskową w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy 18.DP w Zambrowie. Kurs ukończył z 48 lokatą. Zmobilizowany 24.08.1939 r., otrzymał przydział do 2. kompanii 71.pp w Zambrowie. Brał udział w nieudanym ataku na Myszyniec. Po rozbiciu kompanii trafił wraz z pozostałymi żołnierzami do zajmującej pozycje w rejonie Szablaku 8. kompanii 33.pp. Kompania rozproszyła się po ataku lotniczym i śmierci por. Tarczałowicza w dniu 8 września, a kpr Kozikowski 3 października wrócił do rodzinnego Mińska Mazowickiego. 5 lipca 1940 r. został aresztowany i uwięziony na Pawiaku, a następnie wywieziony do KL Auschwitz, gdzie otrzymał numer obozowy 3827. Po ponad dwuletnim pobycie przetransportowany w dniu 12.03.1943 r. do obozu Neuengamme, skąd przydzielono go do podobozu Wattenstedt. Do kwietnia 1945 r. Przymusowo pracował w zakładach zbrojeniowych Hermann Göring. Po ewakuacji trafił do obozu Ravensbrück. Uwolniony 2 maja 1945 r. Zmarł 29.06.2003 r. w Göteborgu.

Opracowania:

https://dobroni.pl/forum/71-pulk-piechoty/643330/strona12 [dostęp w dniu 24.02.2020 r.].

Kozłowski Franciszek (ur. 10.08.1913 r. w Sieburczynie), s. Józefa i Franciszki, rolnik. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany do 71.pp trafił do niewoli i zmarł dnia 05.06.1940 r. w nieustalonym obozie jenieckim.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Kozłowski Roman (ur. 27.02.1905 r.), mieszkaniec Warszawy, ppor. rez. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie kurs I (1929 r. – 1930 r.), gdzie odbywał służbę w 1. kompanii ckm. SPRP ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został do odbycia praktyki w 76.pp w Grodnie. W 1934 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy i ponownie odbył staż w 76.pp. Po mobilizacji przybył do 71. pułku piechoty w dniu 25.09.1939 r. i objął stanowisko dowódcy plutonu w 3. kompanii ckm w batalionie majora Fobera. W dniu 05.09.1939 r. oddelegowany został do dyspozycji dowódcy Ośrodka Saperów w Łomży, na rozkaz którego do dnia 08.09.1939 r. brał udział w budowaniu umocnień. Następnie ponownie objął dowodzenie plutonem ckm i brał udział w bitwie pod Andrzejewem, gdzie dostał się do niewoli. Więziony był w oflagu XVIII A (Spittal an der Drau) i oflagu II C (Woldenberg), Nr jeńca 5447[18].

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp: 18.11.2025 r.]

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, relacja Romana Kozłowskiego.

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003r., s. 16

Kozłowski Stanisław (ur. 03.05.1911 r. w Woli Zambrowskiej), s. Jana i Franciszki, zam. w Zambrowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie. Podczas działań wojennych trafił do niemieckiej niewoli. Zaginął bez wieści.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 100, 24.07.1947 r.

Krajewski Marian (ur. 23.12.1911 r. Nagórki Jabłoń – zm. 17.06.2000 r.), s. Marcela i Adeli z d. Nagórki, pracownik spółdzielni mleczarskiej zam. w Nagórkach Jabłoni, strz., służbę wojskową odbywał w plutonie łączności 71.pp. Podczas okupacji prowadził zlewnię mleka w Szumowie współpracując z oddziałami partyzanckim działającymi na terenie Czerwonego Boru oddziałami partyzanckimi. W sierpniu 1944 r. został wraz z rodziną wywieziony przez Niemców na Pomorze, gdzie przebywał m.in. Arbeitslager Ferdinand (podobóz pracy podlegający pod obóz macierzysty Stuthoff). Po zakończeniu działań wojennych przez wiele lat pracował w mleczarniach na Pomorzu i na Warmii. Do wsi Nagórki Jabłoń powrócił w 1957 r. Zmarł w dniu 17 czerwca 2000 r. i spoczywa na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Źródła:

Zaświadczenie z dnia 31.07.1931 r. wystawione przez proboszcza parafii Zambrów, w posiadaniu M. Krajewskiego,

Wspomnienia spisane przez Mieczysława Krajewskiego (w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie)

[18] https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp: 18.11.2025 r.]

Krajza Jakub, plut. 71.pp, w drugiej połowie 1937 r. przeniesiony z 1. kompanii ckm do 2. kompanii strzeleckiej. W marcu 1934 r. wzmiankowany w rozkazach jako podoficer pełniący obowiązki zastępcy oficera mob. W 1937 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30,

CAW I.320.71.24, rozkaz dzienny Nr 71 z dnia 30.03.1934 r.,

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Kraszewski Wincenty, zam. w Ostrołęce przy ul. Sączyckiej, żołnierz 71.pp, poległ w dniu 11 września pod wsią Pruszki Jabłoń. Ekshumowany 25 maja 1950 r., spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW przy Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, pod red. Witolda Steckiego, t. I A-M, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1993 r., s. 373

Krauze Wacław, strz., w 1932 r. odbywał służbę wojskową w 2. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.

Krawcewicz Bolesław (ur. 15.03.1915 r., zm. 12.09.1939 r. pod Andrzejewem) zam. w Mała Olsia pow. Postawy, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278, s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 374

Krawczyk Teofil, strz. 71.pp., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278, s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 375

Krebs Henryk Michał (ur. 19.08.1911 r.), absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał 4. kompanii strzeleckiej. W 1937 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Stryju, Drohobyczu i Samborze 6. Pułku Strzelców Podhalańskich. W dniu 25 marca 1939 r. zakończył pięciotygodniowe ćwiczenia oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 30

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 96

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2033 r., s. 88

Królikowski Władysław, strz., w 1939 r. służył w kompanii gospodarczej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Krupicz Piotr, strz., żołnierz 3. kompanii ckm. Służbę wojskową w 71.pp odbywał w 1939 r. *Źródła:*

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Źródła:

Sygnatura: 20398 - Oryginalna kartoteka jeniecka I Polski Czerwony Krzyż

Kruszewski Czesław (zm. 12.09.1939 r. pod Andrzejewem), s. Franciszka i Władysławy, sierż. tyt. 71.pp. W 1937 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp. Poległ 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Po bitwie ekshumowany i pochowany na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Źródła:

CAW I.320.71.24, rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.1934r.,

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Krysiak Zenon, ppor. sł. st. Do 71. pułku piechoty przybył ze Szkoły Podchorążych Piechoty w dniu 24.08.1939 r. i przydzielony został na stanowisko dowódcy I plutonu w 7. kompanii strzeleckiej. W dniu 11.09.1939 r. brał udział w ciężkich walkach o Zambrów, a następnie w bitwie pod Andrzejewem. Po rozbiciu 18.DP wraz z grupką żołnierzy wydostał się z okrążenia. W czasie okupacji aresztowany i osadzony w niemieckim obozie koncentracyjnym Auschwitz, gdzie więziony był blisko pięć lat. Po wyzwoleniu służył w 1945 r. w stacjonującym we Włoszech 65. Pomorskim Batalionie Piechoty PSZ na Zachodzie.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja Zenona Krysiaka.

Krystowski Wacław (ur. 25.03.1910 r. w Laskowcu Nowym), s. Aleksandra i Antoniny. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. W dniu 13.09.1939 r. pod Łętownicą dostał dostał się do niewoli. Wraz z innymi jeńcami został przetransportowany na plac koszarowy w Zambrowie, gdzie zginął podczas masakry w nocy z 13 na 14 września 1939R.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Kryszkiewicz Czesław (ur. 01.05.1915 r. w Karpinie gm. Małopole), s. Aleksandra i Aleksandry, robotnik zam. w Karpinie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służył w stopniu kaprala w 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych – prawdopodobnie poległ w dniu 12.09.1939r. pod Andrzejewem[19].

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 16, 16.02.1948 r.

Krzysiak, sierż. 71.pp., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 2.09.1939 r. w Łętownicy, pochowany w mogile wojennej 23-MZ w Andrzejewie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 383.

Kuberacki Stefan (ur. 20.08.1901 r.), sierż. 71.pp, podoficer plutonu łączności, ppor cz.w., oficer Armii Krajowej ps. „Donat". Po mobilizacji pułku przydzielony został do plutonu łączności przy III baonie 71.pp, z którym brał udział m.in. w bitwie o Zambrów w dniu 11.09.1939 r. Podczas okupacji i po zakończeniu wojny aktywnie działał w strukturach AK-AKO pełniąc funkcję przewodnika łączności w Obwodzie Zambrów. Ujawnił się w 1947 r. w Białymstoku

Odznaczenia: Krzyż Zasługi (czerwiec 1939 r.)

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, sygn.. B.I.14 e, Relacja sierż. Czesława Święczkowskiego

Jednodniówka 71.pp, Zambrów 1930 r.

„Wiarus", Rok X, Nr 25, s. 817

Opracowania:

Krajewski Kazimierz, *Podziemna walka AK-AKO-WIN na Ziemi Ostrowskiej*, IPN Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Warszawa – Ostrów Mazowiecka 2016 r., s. 8

Krajewski Kazimierz, Łabuszewski Tomasz, *Białostocki Okręg AK-AKO VII 1944 – VIII 1945*, Oficyna Wydawnicza Volumen, Dom Wydawniczy Bellona, Warszawa 1997 r., s. 289, 296

Sychowicz Krzysztof, *Zambrów na przestrzeni wieków*, Urząd Miasta Zambrów, Zambrów 2006 r., s. 196

https://serwer1348234.home.pl/cmsw/download/Spis%20zolnierzy%20podziemia%20niepodleglosciowego-%20ktorzy%20ujawnili%20sie%20w%201947%20r..pdf [dostęp w dniu 19.03.2025 r.]

[19]Ibidem.

Kuczyk, wachm., podoficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie 2. Kowieńskiego Pułku Strzelców, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej, wyróżnił się podczas obrony miasta Nowojelnia na grodzieńszczyźnie.

Opracowania:

Baron Szymon, Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty, Warszawa 1929 r.

Kudelski Jan (ur. 12.01.1916 r., zm. z ran 13.09.1939 r. Dmochy Wochy), strz. 71.pp., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Ciężko ranny, zmarł w dniu 13.09.1939 r. w Dmochach Wochach. Pochowany pierwotnie bezimiennie w mogile zbiorowej przy krzyżu w Dmochach Wochach, ekshumowany w wyniku prac podjętych przez Regionalną Izbę Historyczną (RIH) w Zambrowie w dniu 14.01.2018 r., pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie w dniu 11.05.2018 r. Po kilkumiesięcznych pracach prowadzonych przez RIH udało się na podstawie nadesłanych z Arolsen Archives dokumentów potwierdzić jego tożsamość.

Źródła:

Arolsen Archives, Gräberliβte sygn. 85953189/2.1.8.1./37/364

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 379

Kudelski Kazimierz (ur. 05.02.1909 r. w Bielanach), strz. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej, trafił do niemieckiej niewoli. Więziony w Stalagu IA Stablack (Nr jeniecki 38538). W dniu 30.09.1940 r. zwolniony z obozu i skierowany do przymusowej pracy w Labiau (obecnie Polessk, miasto nad Zalewem Kurońskim, Obwód Kaliningradzki).

Źródła:

PCK, oryginalna kartoteka jeniecka, sygn. 20398

Kudukis Romuald (ur. 25.12.1904 r. Petersburg, zm. 11.09.1939 r. Zambrów), s. Józefa, kpt. 71.pp. Ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty z 7 lokatą i w dniu 15.08.1931 r. mianowany został podporucznikiem. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dowódca 1. komp. strzel., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Zambrowie, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie, ul.Cmentarna.

Źródła:

„Dziennik Personalny", Nr 6, Rok XII, Warszawa, 15.08.1931 r.

https://kpbc.umk.pl/Content/273968/Magazyn_493_07_nr_06.pdf [dostęp w dniu 14.03.2025 r.],

https://wbh.wp.mil.pl/pl/skanydetale_wyszukiwarka_bazy_personalne/187187/ [dostęp w dniu 14.03.2025 r.]

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, 1 lipiec 1933, Warszawa 1933 r., s. 140

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 391

Kudliński Stefan (ur. 21.01.1905 r.), tyt. plut., absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadniczą służbę wojskową ukończył w stopniu plutonowego i skierowany został na staż do 15.pp w Dęblinie. W 1932 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 15.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Kula Józef, zam. w Radomsku, strz. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym we wrześniu 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Kulaska, strz. kompanii wartowniczej 71.pp. Służbę wojskową w Zambrowie odbywał w 1934 r.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Kulesza Jan (zam. w Kossakach Borowych), strz. 71. pp.

Kulesza Stefan (ur. 31.01.1915 r. w Kołomyi pow. łomżyński), s. Stefana Zachariasza i Józefy z d. Dybowskiej, podoficer 71. pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w 4. kompanii strzeleckiej. W dniu 12.09.1939r. Dostał się do niewoli pod Łętownicą i więziony był w Stalagu IA Stablack (Nr jeńca 2873). Zginął w bliżej nieustalonych okolicznościach[20].

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 18.11.2025 r.]

Kulesza Zygmunt (ur. 04.09.1900 r. w Zambrowie, zm. 27.07. 1943 w Sławcu), s. Wojciecha i Doroty, sierż. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W 1930 r. w stopniu plutonowego służył w 1. pułku artylerii najcięższej w Warszawie. W grudniu 1930 r. ukończył trzymiesięczny kurs ckm i broni towarzyszących dla podoficerów organizowany przez Centralną Szkołę Strzelniczą w Toruniu. W drugiej połowie lat trzydziestych służył w 71.pp w Zambrowie. W dniu 11.06.1943r. został aresztowany przez gestapo i uwięziony w Łomży. Zamordowany w masowej egzekucji w lesie pod miejscowością Sławiec.

Źródła:

Świadectwo ukończenia Centralnej Szkoły Strzelniczej w Toruniu, w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie.

Opracowania:

Kocoń Leszek, Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu, t. I, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

[20] https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 18.11.2025 r.]

Kulesza Zygmunt (ur. 30.05.1915 r. w Ciborach), pchor, służył w 4. komp. 71.pp. Uczestnik Wojny obronnej 1939 r., dostał się do niewoli i więziony był w stalagu XII D, stalagu VI H Arnoldswieler/ Düren, a od 01.09.1940 r w stalagu V D Strasburg,. W dniu 01.06.1942 r. przeniesiony został do stalagu V C Offenburg, Nr jeńca 5794. Według akt z Centralnego Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach więziony był początkowo w stalagu IA Stablack.

Źródła:

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu, Sygnatura: WAST-St.VC,l.301

https://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 04.03.2021 r.].

Kulesza Zygmunt (ur. w 1913 r. w Zambrowie), s. Jana i Józefy, kapral 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. prawdopodobnie zginął 03.09.1939r. pod Myszyńcem.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003r.

Kulik F., żołnierz I Brygady Legionów, w Zambrowie służył od stycznia do kwietnia 1917 r. w 11. kompanii 2. pułku piechoty Legionów.

Źródła:

Karta pocztowa z datownikiem z dnia 31.03,1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Kuplicki Józef, (ur. 28.10.1916 r., zm. 12.09.1939 r. pod Andrzejewem), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r., pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278, s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 396

Kurpiel, st. sierż., wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.

Kuszewski Zbigniew Henryk (ur. 14.07.1910 r. w Opatowie, zm. 08.07.2009 r. w Warszawie), s. Daniela i Kazimiery z d. Rudosińskiej, zam. w Warszawie, porucznik rezerwy. W 1931 r. ukończył naukę w Szkole Morskiej w Tczewie i rozpoczął pracę we flocie handlowej. W 1932 r. powołany został do odbycia służby wojskowej na IV kursie (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 5. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż w stacjonującym w Toruniu 63.pp. W 1938 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 45.pp (Równe). W 1939 r. studiował na politechnice Warszawskiej. W czasie okupacji aktywnie działał w podziemiu niepodległościowym (AK). Podczas Powstania Warszawskiego służył w Wojskowej Służbie Ochrony Powstania. Po zakończeniu wojny pracował w Departamencie Dróg Wodnych. Zmarł 8 lipca 2009 r. i spoczywa na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w kwaterze B4, grób Nr 19.

Odznaczenia:

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, medal Sprawiedliwy wśród Narodów Świata (uczestniczył ratowaniu rodziny Żeberków i Propsów)

Źródła:

Archiwum Historii Mówionej https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/zbigniew-kuszewski,523.html [dostęp w dniu 05.01.2026 r.]

https://pl.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_Kuszewski [dostęp w dniu 05.01.2026 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 68.

Kuta Jan Piotr (ur. 24.06.1913 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Tarnowie 16.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 16.pp. W 1935 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy. W dniu 17 stycznia 1939 r. rozpoczął czterotygodniowy kurs oficerów żywnościowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 42

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 60

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 143

Cisowska Jadwiga, z d. Kwapisz (ur. w Bądkowie pow. grójecki), stomatolog Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie.

Kwieciński Edward, st. strz. 71.pp, służbę wojskową odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Lachowski Władysław, strz., w 1939 r. służył w 6. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Lasota Piotr, tyt. kpr, absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadniczą służbę wojskową ukończył w stopniu kaprala i skierowany został na staż w 82.pp w Brześciu nad Bugiem.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Lesiak Jan, strz., w 1932r. Służył w oddziale wartowniczym 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Lewandowski Mieczysław Bartłomiej (ur. 30.10.1908 r. w Częstochowie, zm. 11.06.1947 r.) s. Ignacego, wnuk Bartłomieja Lewandowskiego, uczestnika Powstania Styczniowego. Plutonowy zaw. 71.pp. W 1926 r. ochotniczo wstąpił do wojska i służył w 1. pułku łączności w Zegrzu Południowym. Po odbyciu przeszkolenia rekruckiego przeniesiony został do 23. baonu KOP w Trokach. Po blisko dwuletniej służbie został zdemobilizowany. W 1928 r. ponownie ochotniczo zgłosił się do wojska i został skierowany do 71.pp w Zambrowie. W grudniu 1937 r. odnotowano M. B. Lewandowskiego w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp jako podoficera I baonu. W marcu 1939 r. wymieniony został w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[21]. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., został dwukrotnie ranny podczas bitwy pod Andrzejewem, po zakończeniu której dostał się do niewoli. Podczas rejestracji jeńców zataił fakt, iż był podoficerem. Więziony w stalagu I A w Stablack (Nr jeńca 42164), z którego podjął nieudaną próbę ucieczki. W połowie marca 1940 r. został przetransportowany do Stalagu XXI A Schildberg (obecnie Ostrzeszów), gdzie w wyniku przebywania w bardzo złych warunkach ciężko zachorował. W dniu 18.08.1940 r. został zwolniony ze względu na stan zdrowia. Po powrocie do domu szybko zaangażował się w działalność niepodległościową i jako żołnierz AK pracował w komórce zajmującej się wytwarzaniem fałszywych dokumentów. Był również instruktorem w konspiracyjnej Szkole Podchorążych oraz razem z żoną kolportował podziemną prasę. 15 marca 1947 r. został aresztowany przez UB pod zarzutem uczestnictwa w strukturach Armii Krajowej podczas okupacji. Zmarł w więziennej izbie chorych w areszcie śledczym w Słupsku w dniu 11.06.1947 r.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.,

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 75

Relacja Mieczysława Lewandowskiego (syn), w zbiorach autora.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 18.03.2025 r.]

Lewandowski, strz., w 1930 r. służbę odbywał w kuchni II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Lewczuk Paweł (ur. 28.06.1908 r. w Tyniewiczach Dużych, zm. 11.09.1939 Zambrów), s. Grzegorza i Eufrozyny. Mieszkaniec Zambrowa, z zawodu furman. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany do 71.pp, poległ pod Zambrowem.

Źródła:

Obwodowy Urząd Inwalidzki w Białymstoku, Uznanie za zaginionego w sprawie zaopatrzenia inwalidzkiego, Nr Inw. 2/136-47.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

[21] CAW VIII.804.22.3. Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 75.

Lewkiewicz Szymon (ur. 1908 r., zm. 20.07.1987 r. w Nowogródku) strz. 71.pp, zasadniczą służbę wojskową odbywał od 13 lutego 1930 r. do 12 września 1931 r.

Źródła:

CAW, pismo Nr 1509/k IV AH z dn. 11.12.202 r. (kopia w zbiorach RIH)

Zdjęcie ze zbiorów rodzinnych

Lichnowski Franciszek Szczepan (ur. 10.09.1912 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 4. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Bielsku Białej 3. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1935 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem do 3.psp.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 66

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 132

Lichosik Bolesław, kpr, elew Szkoły Podoficerskiej 71.pp, którą ukończył 19.03.1932 r. Służbę wojskową odbywał w 8. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

„Wiarus", Nr 19, 1932 r.

Lipski Antoni (ur. 1915 r., zam. w Warszawie), strz. 71.pp, wymieniony w Rozkazie Dziennym dowódcy pułku Nr 3 z dnia 05.01.1939 r.

Źródła:

CAW, sygn. I 320.7146, Rozkazy Dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz Dzienny Nr 3 z dnia 05.01.1939 r.

Lisiecki Antoni Teodor (ur. 08.11.1904 r.), tyt. kpr, absolwent I kursu SPRP (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadnicze szkolenie wojskowe ukończył w stopniu kaprala i skierowany został na staż do 58.pp w Poznaniu. W 1932 r. został awansowany do stopnia podporucznika rezerwy i przydzielony do w 58.pp

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Litwińczuk Kazimierz, kpr, żołnierz II baonu 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Wądołkami, pochowany pierwotnie w mogile zbiorowej na północnym skraju lasu pod Wądołkami, ekshumowany w 1950 r. i przeniesiony do kwatery wojennej 23-KW w Łomży**.**

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 420

Liżewski Stanisław, strz., w 1932 r. służył w 2 kompanii 71.pp

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Lubawy Bolesław (ur. 24.04.1899 r., Gontsch gm. Żnin, zm. 17.02.1974 r. w Nowej Soli), st. sierż., w 1929 r. pełnił funkcję profosa aresztu garnizonowego. W 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony został z 7. kompanii strzeleckiej do 5. kompanii strzeleckiej. W 1937 r. służył w Obwodowej Komendzie PW. Podczas Wojny Obronnej 1939 r. był podoficerem w baonie Straży Granicznej. Dostał się do niewoli i więziony był w stalagu V A w Ludwigsburgu, Nr jeńca 10794.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30,

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Lutostański, ppor, w okresie formowania się w Zambrowie (grudzień 1920 r. – luty 1921 r.) 1. Suwalskiego Pułku Strzelców pełnił funkcję adiutanta[22].

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r.

Łabudź, ppor. rez., w 1935 r. odbywał służbę na Kursie Podchorążych Rezerwy 18. Dywizji Piechoty.

Źródła:

Jednodniówka Kursu Podchorążych Rezerwy 18 Dywizji Piechoty, Zambrów 1935 r., s. 12

Łada - Zawistowski Leon (ur. 01.12.1873 r. w Kijowie, zm. 12.10.1944 r. w Pogwizdowie), gen. bryg. Po ukończeniu szkoły junkrów w Czugujewie służył w armii rosyjskiej. W randze kapitana brał udział w I wojnie światowej, podczas której dostał się do niewoli i przebywał w obozie jenieckim w m. Vassurany na Węgrzech. Podczas pobytu w obozie był jednym z sygnatariuszy listu oficerów polskiego (04.09.1917 r.) pochodzenia do ówczesnego komendanta Legionów, płk Zygmunta Zielińskiego, w którym zawarta była deklaracja chęci służenia w Polskiej Sile Zbrojnej oraz akceptacja aktu z piątego listopada. W dniu 25.10.1918 r. został przyjęty w szeregi Wojska Polskiego i awansował do stopnia majora. W tym samym roku otrzymał przydział do 1.pp i został mianowany komendantem placu w Zambrowie. 31.12.1918 r. rozpoczął organizowanie 2. Kowieńskiego Pułku Strzelców, z którym w dniu 12.02.1919 r. wyruszył na front polsko – bolszewicki. ……. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Uniejowie Parceli gm. Charsznica, pow. miechowski.

Źródła:

Kurjer Płocki: Organ Polityczno – Społeczny Ziemi Mazowieckiej, R. 3, Nr 226, 1917 r.

Opracowania:

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r.

[22] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 4.

Łapiński Marian Tomasz (ur. 01.02.1904 r. lub 1903 r.), ppor rez., absolwent IV kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, służył w 6. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Kobryniu 83.pp. W 1936 awansowany został do stopnia podporucznika z przydziałem służbowym do 83.pp. W dniu 1 kwietnia skierowany został na trwający 26 dniu kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykazy imienne, s. 51

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 70

Łotowski Lucjan (ur. 21.01.1901 r. w Choroszczy, zamordowany w 1940 r. w Twerze), s. Feliksa i Anny z d. Balińskiej, por. rez., w 2007 r. pośmiertnie awansowany do stopnia kapitana. Podczas wojny polsko – bolszewickiej w 1920 r. ochotniczo służył w Dyonie Huzarów Śmierci (I szwadron). W okresie międzywojennym był kierownikiem szkoły powszechnej w Dobrzyniewie Dużym i w Starosielcach, a następnie podinspektorem szkolnym w Bielsku Podlaskim. W dniu 25.08.1939 r. został zmobilizowany do 71.pp. Internowany przez sowietów, więziony był w obozie w Ostaszkowie. Wiosną 1940 r został zamordowany w Twerze. Spoczywa w mogile zbiorowej w Miednoje.

Źródła:

https://repozytorium.uwb.edu.pl/jspui/bitstream/11320/17001/1/H_Zdanowicz_Sowieckie_deportacje_z_terenu_gminy.pdf [dostęp w dniu 27.03.2025 r.]

https://timenote.info/pl/Lucjan-Lotowski [dostęp dniu 11.03.2021 r.]

Rocznik oficerski rezerwy 1934 (reprint), Rada Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa, Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego, Warszawa 2003 r., s. 540.

Opracowania:

Tucholski Jerzy, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk. Lista ofiar*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991 r.

Łoziński Adam (ur. 05.07.1908 r. w Lublinie Zemborzycach), podoficer, elew orkiestry 71.pp. Wymieniony w rozkazie dziennym w dniu 16.12.1937 r. Na podstawie rozkazu Nr 64 z dnia 19 marca 1938 r. awansowany został do stopnia rzeczywistego plutonowego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., we wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli i więziony był początkowo w stalagu IA Stablack (Nr jeńca 7743), następnie przeniesiono go do stalagu IB Hohenstein (Olsztynek). W dniu 13 stycznia 1941 r. został zwolniony z obozu i skierowany przez Urząd Pracy Goldap jako przymusowy robotnik rolny. Od 13 października 1941 r. pracował w gospodarstwie rolnym Augusta Wendiga w okolicach Gołdapi

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.,

CAW, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.,

www.straty.pl [dostęp: 29.04.2020 r.].

Łukoski Kazimierz ps. „Orlik" h. Dołęga (ur. 13.09.1890 r. w Sokole pow. Garwolin, zamordowany przez sowietów w Charkowie), s. Ignacego i Władysławy Łucji z Kwasieborskich, gen. bryg., uczestnik I wojny światowej, wojny polsko – bolszewickiej i Wojny Obronnej 1939. Po ukończeniu szkoły realnej w Warszawie odbył trzyletnie studia rolnicze w wiedeńskiej Hochschule für Bodenkultur. Podczas studiów wstąpił do Polskich Drużyn Strzeleckich (1912 r.), a w dniu 12 kwietnia 1913 r. został komendantem tej organizacji na obszarze Wiednia. W sierpniu 1914 r. zgłosił się do 3.pp Legionów Polskich, gdzie szybko awansował. W połowie listopada tegoż roku został przeniesiony do 2.pp, gdzie objął stanowisko dcy 9. kompanii. W okresie stacjonowania 2.pp w Zambrowie (pierwsze miesiące 1917 r.) pełnił funkcję dcy III baonu[23]. Od 3 czerwca 1917 r. wykonywał obowiązki adiutanta sztabu gen. von Bartha w Polskiej Sile Zbrojnej, w tym też roku ukończył kurs oficerów sztabu w Warszawie. Podczas bitwy pod Rarańczą przebił się wraz ze swoim pułkiem na Ukrainę, gdzie został mianowany dowódcą 14. pułku strzelców, z którym wziął udział w krwawych walkach z Niemcami. W marcu 1919 r. przedostał się do Francji, gdzie wstąpił do formującej się armii gen. Hallera i objął dowodzenie 6. pułkiem strzelców (późniejszy 48.pp). Podczas wojny polsko – bolszewickiej dowodził początkowo 48.pp, później 21. i 22. brygadą piechoty. Po zakończeniu działań wojennych pełnił funkcję dowódcy piechoty w 12.DP, a następnie 15.DP. Od 7 marca 1927 r. został dowódcą 11. Karpackiej Dywizji Piechoty, a 10 miesięcy później otrzymał awans do stopnia generała brygady. Podczas Wojny Obronnej 1939 r. dowodził wchodzącą w skład Armii „Karpaty" Grupą Operacyjną „Jasło". Dostał się do sowieckiej niewoli, przebywał w obozie w Starobielsku. Wiosną 1940 r. został przewieziony do Charkowa (Lista Wywozowa L.S. 1876) i zamordowany. Spoczywa w mogile zbiorowej na cmentarzu wojennym w Piatichatkach.

Odznaczenia: Krzyż Srebrny Orderu Virtuti Militari (1922), Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski (1937), Krzyż Niepodległości (1931), Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (1923), Krzyż Walecznych (czterokrotnie), Złoty Krzyż Zasługi (dwukrotnie), Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918 – 1921, Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości

Źródła:

CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiej Sił Zbrojnej, s. 6

CAW I.480.351, Kazimierz Łukoski (Łukomski)

IPN, Katyń 1940 https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r93464968554219,LUKOSKI-ORLIK-w-internecie-w-odwrotnek-kolejnosci-nazwiska.html [dostęp w dniu 24.02.2026 r.]

Opracowania:

Gnat – Wieteska Zbigniew, *Generał brygady Kazimierz Orlik – Łukoski*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2018 r.

Krwawicz Marian, *Polski słownik biograficzny*, pod red. Bogusława Leśnodorskiego, t. XVIII/4 zeszyt 79, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk, 1973 r., s. 561 – 562

Łuniewski Stanisław (12.09.1909 r.) zam. w Królach, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej, w dniu 13.09.1939 r. trafił do niewoli i więziony był w stalagu I A Stablack, Nr jeńca 58155.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Źródło: Polski Czerwony Krzyż, księga jeniecka stalag IA

[23] CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiej Sił Zbrojnej, s. 6.

Łuniewski Stanisław (ur. 27.03.1912 r.), s. Mikołaja i Antoniny, zam. w Szczodruchach gm. Zambrów, kpr, elew Szkoły Podoficerskiej 71.pp, służbę wojskową odbywał w latach 1933-1935. Zmobilizowany 16.08.1939 r., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Jako podoficer 2. kompanii brał udział w zakończonym niepowodzeniem natarciu na Myszyniec w dniu 03.09.1939 r. Szlak bojowy zakończył pod Chełmnem.

Łyganowski, strz., w 1930 r. służył w kuchni I baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13., dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Machnica Józef, kpr nadterminowy 71.pp. W lipcu 1939 r. odkomenderowany na okres 3 miesięcy do 1. pułku lotniczego w Warszawie.

Źródła:

CAW I.320.71.60,wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Stanisław Benedykt Machowicz ps. „Sawa” (ur. 18.11.1889 r. lub 18.01.1890 r. w Warszawie, zm. 03.07.1962 r.), księgarz, płk, oficer 2.pp Legionów, wykształcenie wyższe. Aktywny działacz niepodległościowy. Przed wybuchem I wojny światowej ukończył kurs oficerski w Związku Strzeleckiego, przez cały okres działań wojennych służył w wojsku. W sierpniu 1914 r. rozpoczął służbę w 1.pp Legionów. W dniu 15 marca 1915 r awansowany do stopnia podporucznika, 15 czerwca tego samego roku mianowany porucznikiem. Pod koniec 1916 r. skierowany został do Płocka, gdzie organizował zaciągi do Legionów na terenie powiatu płockiego. W 2.pp dowodził 9., następnie 7. kompanią. W styczniu 1917 r. stacjonował wraz z 2.pp Legionów w Zambrowie. Po kryzysie przysięgowym był internowany w obozie w Beniaminowie. Po odzyskaniu niepodległości wstąpił do WP i został zweryfikowany w stopniu majora. w latach dwudziestych i trzydziestych pełnił obowiązki dowódcy 3. Pułku Strzelców Podhalańskich, 9.pp Legionów oraz komendanta miasta stołecznego (do kapitulacji Warszawy). Po zakończeniu walk o Warszawę dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w oflagu VII A Murnau. Po wyzwoleniu wyemigrował do Wielkiej Brytanii, zmarł 3 lipca 1962 r.

Źródła:

CAW I.120.1.66, Podanie do Komendy 2.pp Legionów, s. 621

CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiego Korpusu Posiłkowego, s. 6

Opracowania:

Gołębiewski Grzegorz, *Aleksander Wernik (1890 – 1954). Legionista, urzędnik, wiceprezydent Płocka*, Książnica Płocka, Płock 2019 r., s. 47

Mackiewicz, por., do formującego się w Zambrowie (grudzień 1918 – luty 1919) 1. Suwalskiego Pułku Strzelców przyprowadził w pełni zorganizowaną kompanię ochotników z Suwalszczyzny, których wcielono wcześniej do łomżyńskiego 33.pp[24].

Źródła:

„Żołnierz Polski”, Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r.

[24] „Żołnierz Polski”, Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 5.

Majchrzak, st. strz. 71.pp, we wrześniu 1934 r. Skierowany do kompanii telegraficznej 18.DP w Łomży.

Źródła:

CAW I.320.71.30, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Majkowski Benedykt, w 1927 r. zastępca dcy 71. pp (sprawdzić Internet).

Majszczak Czesław, strz., w 1934 r. Odbywał służbę w 6. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.30, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Makałczyk, strz., w 1930 r. skierowany do służby w kuchni I baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Maksimczuk Franciszek (ur. w 1914 r.), s. Jana i Emilii, murarz zam. w Warszawie. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 67, 15.05.1947 r.

Maksymowicz Stefan, st. strz., absolwent I kursu SPRP (1929 – 1930), służył w 1. kompanii strzeleckiej. Zasadnicze szkolenie wojskowe ukończył w stopniu starszego strzelca i skierowany został na staż 21.pp w Warszawie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Malanowski Wacław (ur. 15.08.1912 r. Ligówek, zm. 03.09.1939 r. w Myszyńcu), s. Wacława i Korduli z d. Żurawskiej, nauczyciel zam. w Warszawie, por. rez. 71.pp. Po mobilizacji w dniu 24.08.1939 r. służył w 2. kompanii strzeleckiej 71. pp. Poległ podczas nieudanego ataku na Myszyniec w dniu 03.09.1939r., pochowany na cmentarzu parafialnym w Myszyńcu.

Źródła:

Archiwum IPN, sygn. BU 3049/77, s. 39

Popławski Piotr, *Polski wypad na Myszyniec 3 września 1939*, Przegląd Historyczno – Wojskowy, Nr 14(65)/1, Wojskowe Biuro Historyczne, Warszawa 2013 r., s. 139

Malcherek, sierż., w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Maleńczuk, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Malczyński Edward, tyt. plutonowy, absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej skierowany został do Grodna na staż w 81.pp. W 1934 r. otrzymał awans do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 81.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechot*y, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Malich, plut. 71.pp, w drugiej połowie 1930r . przeniesiony z 8. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Malinowski Franciszek (ur. 29.01.1916 r. w Moskwie), s. Aleksandra i Teofili, zam. w Zambrowie przy ul. Piłsudskiego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w Zambrowie jako strzelec 71.pp. W dniu 13.09.1939 r. pod m. Srebrna dostał się do niewoli i więziony był w stalagu I B w Hohenstein (Nr obozowy 64750). Zaginął podczas działań wojennych.

Opracowania:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r. [dostęp w dniu 05.03.2025 r.],

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Malinowski Wacław (ur. 1896 r. w Grodnie), ppłk. Podczas I wojny światowej żołnierz III Korpusu Polskiego. W czasie trwania wojny polsko-bolszewickiej dowódca I kompanii i następnie II baonu 22 Pułku Piechoty z Siedlec. Ranny w trakcie działań wojennych. Od 1923 roku w stopniu kapitana pełnił obowiązki komendanta kadry batalionu zapasowego 66 Kaszubskiego Pułku Piechoty z Chełmna. W 1929 roku został mianowany na zastępcę dowódcy 71. pułku piechoty z Zambrowa (w stopniu majora). Od dnia 28 stycznia 1931 roku na stanowisku zastępcy dowódcy 38. Pułku Piechoty Strzelców Lwowskich z Przemyśla (w stopniu podpułkownika). Od dnia 25 marca 1937 roku pełni funkcję dowódcy 42. pułku piechoty z Białegostoku, z którym bierze udział w wojnie obronnej Polski w 1939 roku. Adam Dobroński i Krzysztof Filipow w książce „Dzieci Białostockie: 42 Pułk Piechoty im. gen. Jana Henryka Dąbrowskiego" podają, iż ppłk Wacław Malinowski wraz z niewielką grupą żołnierzy zakończył szlak bojowy pod Rawą Ruską. Według wspomnień rodziny podpułkownika został on ranny, a następnie przedostał się do Warszawy, gdzie wstąpił w szeregi Armii Krajowej. Na początku października 1944 roku został ponownie ciężko ranny.

Opracowania:

Dobroński Adam Czesław, Filipow Krzysztof, Dzieci Białostockie: *42 Pułk Piechoty im. gen. Jana Henryka Dąbrowskiego*, Muzeum Wojska w Białymstoku, Białystok 1993 r., Garbaczewski Jerzy, *Kadra oficerska 22 Pułku Piechoty (Siedlce) w latach wojny 1918-1921*, Szkice Podlaskie, Nr 8, Siedlce 2000 r., s. 175 – 193.

Malinowski Wacław (ur. 27.07.1913 r. w Porytem Jabłoni), s. Aleksandra i Zofii. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., służył w 71.pp. Ranny w bitwie pod Andrzejewem, zmarł 26.12.1939 r. w szpitalu w Białymstoku.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Malinowski Władysław, s. Juliana i Franciszki, strz. 71.pp, powołany na ćwiczenia rezerwy w dniach 16.08.1932 – 10.09.1932.

Źródła:

Zaświadczenie o odbyciu szkolenia rezerwistów, w zbiorach autora.

Małecki Franciszek (ur. 30.09.1896 r., zm. 29.09.1939 r. Piaski), chor. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939, poległ w dniu 29,09,1939 r. w Piaskach, pochowany w mogile wojennej 22-MZ w Laskach

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 447

Małecki (w niemieckich aktach Malecki) Franciszek (30.09.1896 r. - 29.10.1939 r.), st. sierż. adm., w 1934 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp. W marcu 1938 r. awansował z tytularnego sierżanta do stopnia rzeczywistego st. sierżanta. Podczas Wojny Obronnej 1939 r. dostał się do niewoli i więziony był w stalagu III B Fűrstenberg, dulag Amtitz (Nr jeńca 4409). Zginął w dniu 29.10.1939 r. i pochowany został w Winberg, w bezpośredniej okolicy dulagu). W opracowaniu pt. *Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września*, tom I, błędnie podane jest miejsce śmierci oraz stopień wojskowy[25].

Źródła:

CAW I.320.71.18, Nr 190 z dnia 29 VIII 1932 r.,

CAW I.320.71.24, rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.34, CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php

Polski Czerwony Krzyż, Sygnatura: 20398 - oryginalna kartoteka jeniecka I

Małkowski Alfons, żołn. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem, pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej, sygn. IPN BU 3049/278, s. 43

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 488

Mandes Jan, strz., w 1939 r. służył w 2. komp. specjalnego wyszkolenia gr. B w 71.pp (kompania karna 18.DP).

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 65 z dnia 21.03.1939 r.

Mańka Edward (ur. 20.09.1909 r. w Łodzi), s. Józefy. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w 71.pp. zaginął bez wieści podczas działań wojennych.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Mańkowski Bolesław, ogn., podoficer 8. pułku artylerii polowej, w 1921 r. służył w 9. baterii.

Źródła:

Poświadczenie służby, w zbiorach R. Modzelewskiego.

[25] Zob: *Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września*, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 447.

Mańkowski Teodor Stanisław (ur.09.11.1908 r.), tyt. plut., absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej skierowany został do Grodna na staż w 81.pp. W 1934 r. otrzymał awans na podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 81.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Marchwicki Józef, w 1932 r. odbywał służbę w 7. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Marczyk Czesław (ur. 20.04.1916 r. w Sadolesiu pow. Węgrów, zm. 16.09.1949 r.), s. Piotra, zam. w Kołodziążu pow. Węgrów. Strz. 71.pp, w dniu 13.09.1939 r. wzięty to niewoli w Zambrowie (najprawdopodobniej błędna data), więziony w stalagu I A Stablack, Nr jeńca 57895. Od 17.09.1939 r. aż do uwolnienia w 1945 r. pracował jako robotnik w prywatnym gospodarstwie w Ostródzie.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 12.02.2021 r.]

Polski Czerwony Krzyż, sygn. 20398 - oryginalna kartoteka jeniecka

Marczyk Czesław , st. strz., w maju 1938 r. wzmiankowany w rozkazie dziennym, służył w 7. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.42, rozkaz dzienny Nr 106 z dnia 10.05.1938 r.

Marczyk Czesław, strz. 71.pp., żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Nagórkach Jabłoni, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 453

Marjański, sierż., w 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp zmienił przydział służbowy z 6. kompanii strzeleckiej na 2. kompanię strzelecką.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Markiewicz Ferdynand, żołnierz 4. pułku piechoty Legionów, w lipcu 1917 r. przebywał na VI Kursie Wyszkolenia w Obozie Ćwiczebnym Zambrów.

Źródła:

Karta pocztowa z datownikiem z dnia 11.07.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Markowski, sierż. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony służbowo z 2. kompanii strzeleckiej 2 do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Markowski Edward (ur. 1918 r.), uczeń, członek orkiestry 71.pp (grał na puzonie i perkusji), w lutym 1938 r. rozkazem dowódcy DOK I zwolniony karnie z szeregów.

Źródła:

CAW DOK I/53, Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, rozkaz Nr 6 z dnia 19.02.1938 r.

Zdjęcie w zbiorach R. Modzelewskiego

Markowski Jan (ur. 14.07.1911 r. w Pokrzywnicy gm. Goworowo), s. Józefa, zam. w Pokrzywnicy. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., w dniu 23.08.1939 r. zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 81, 30.08.1946 r.

Marlikowski Marian (ur. 21.07.1906 r.), st. strz., absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej został skierowany do Słonimia na staż w 80.pp. W 1933 r. otrzymał awans do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 80.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Masłowski Bolesław (1909 r.), s. Adama i Marianny, zamieszkały w Daniłowie gm. Goworowo. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany do 71.pp, zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 140, 24 listopada 1947 r.

Maślankiewicz Józef, żołnierz Legionów Polskich, w dniu 13 lutego 1917 r. został przeniesiony z 4.pp do stacjonującego w Zambrowie 2.pp.

Źródła:

CAW I.120.1.301, Odprawa Nr 40, s. 23

Matysiak Franciszek (ur. 10.07.1907 r.), absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 5. kompanii strzeleckiej. Ppo zakończeniu szkolenia w stopniu st. strzelca z cenzusem skierowany został na staż do 71.pp. W 1933 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 71.pp w Zambrowie.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 29

Mazowiecki Jan, żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Nagórkach, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 464.

Mazur Jan, ogniomistrz Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii. Zdał egzamin sprawdzający i kwalifikacyjny do plutonów orkiestrowych.

Źródła:

CAW DOK I/53, Dowództwo Okręgu Korpusu Nr I, Rozkaz Nr 1 z dnia 07.01.1938 r., pkt 4, s. 2

Mączyński Jan, żołnierz 4. pułku piechoty Legionów, w lipcu 1917 r. przebywał na VI Kursie Wyszkolenia w Obozie Ćwiczebnym Zambrów.

Źródła:

Karta pocztowa z datownikiem z dnia 11.07.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Mączyński Wincenty, sierż. zaw., wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w sierpniu 1932r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Mężyński Włodzimierz Józef h. Kościesza (ur. 17.03.1889 r. w Tarnopolu, zm. 09.02.1918 r. w Krakowie), s. Leonarda i Heleny, zam. w Bielsku Białej, absolwent Wyższej Szkoły Technicznej w Wiedniu, studiował na Wydziale Budowy Maszyn, urzędnik Kasy Chorych w Krakowie i w Żywcu. Major Legionów Polskich, oficer 2.pp. Aktywny działacz niepodległościowy i społeczny na terenie Galicji i Śląska Cieszyńskiego, działacz Polskiej Partii Socjalno - Demokratycznej, organizator Związku Strzeleckiego w Bielsku Białej. W dniu 16 sierpnia 1914 r. wstąpił w szeregi 2.pp Legionów[26] otrzymując stopień chorążego oraz przydział służbowy do 2. kompanii. Wraz z pułkiem odbył szlak bojowy przez Karpaty, Galicję, Węgry i Wołyń. Awanse: 27.01.1915 r. – ppor, 26.05.1915 r. – por., 01.11.1915 r. – kpt, 16.04.1916 r. – mjr. W okresie stacjonowania 2.pp w Zambrowie służył na stanowisku dcy I baonu[27]. Od 13 września do 8 października pełnił w zastępstwie funkcję dowódcy 2.pp, po czym powrócił na etat dowódcy I baonu 2.pp. Zmarł 9 lutego w Krakowie w wyniku ataku serca. Spoczywa na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie, pas 50, rząd 2, miejsce 29.

Odznaczenia: Srebrny Krzyż Virtuti Militari (Nr nadania 6975), Krzyż Walecznych

Źródła:

CAW I.120.1.383, CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiego Korpusu Posiłkowego, s. 6.

CAW I.482.76-7227, Kolekcja Orderu Wojennego Virtuti Militari, Kościesza – Mężyński Włodzimierz Józef

Opracowania:

Pilch Andrzej, Szklarska – Lohmannowa Alina, *Polski Słownik Biograficzny*, pod red. Stefana Kieniewicza, T XX/3, Zeszyt 86, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk 1975 r., s. 519

[26] CAW I.482.76-7227, Kolekcja Orderu Wojennego Virtuti Militari, Kościesza – Mężyński Włodzimierz Józef, s. 1.
[27] CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiego Korpusu Posiłkowego, s. 6.

Mianowski Eugeniusz, st. strz. 71.pp, w 1939 r. służył w plutonie pionierów 71. Odbył specjalistyczne szkolenie w 1. Baonie Saperów w Modlinie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Mianowski Tadeusz, kpr, w 1939 r. odbywał służbę wojskową w 8. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Miazga Stanisław Wincenty (ur. w 1897 w Małkini), plut. zaw. 71.pp, w 1929 r. służył w drużynie dow. pułku. Rozkazem dowódcy DOK I w dniu 30.04.1938 r. przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, DOK I/53, Rozkaz Nr 33 z dnia 20.06.1938 r.

Źródła:

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, DOK I/53, Rozkaz Nr 20 z dnia 19.04.1938 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Michalewski Kazimierz (ur. 29.12.1914 r., zm. 11.09.1939 r. Zambrów), ppor. 71.pp, dowódca I plutonu w 9. kompanii strzeleckiej, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Zambrowie, pochowany w migile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Zambrowie, ul. Cmentarna.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 471

Michalik Zygmunt (ur. 10.10.1916 r.), s. Jana i Zofii, zam. w Lipinach Nowych. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbył w 71.pp w Zambrowie. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli i więziony był w stalagu I A Stablack (Nr jeńca 8039), a następnie w stalagu V E w Mülhausen. Od dnia 31.01.1942 r. przebywał w stalagu V D w Strasburgu.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 114, 01.09.1947 r.

Michalski, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Michalski, plut. 71.pp, w 1930 r. służbowo, ewidencyjnie i gospodarczo przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Miechoński Władysław (ur. 11.04.1910 r. w Sieniawie), s. Karola, zam. w Pawłowicach pow. sochaczewski. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 121, 08.11.1946 r.

Mieczkowski Wacław (24.08.1917 r. - 23.01.1996 r.), s. Piotra, zam. w Wiśniówku gm. Zambrów. Żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do niewoli i więziony był w stalagu I A Stablack, odzyskał wolność w styczniu 1945 r.

Źródła:

Źródła: FPNP

Mieczkowski, plut. 71.pp, absolwent Kursu Podoficerów Zaw. w Grudziądzu, rozkazem dowódcy pułku w 1930 r. przeniesiony z 8. kompanii strzeleckiej do 2. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Miedziucho Piotr, strz. 71.pp, w 1939 r. odbywał służbę wojskową w 1. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r.

Mierzejewski Wacław, pchor, rez. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w Nagórkach Jabłoni, pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży, ul.Słoneczna.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 475

Mieszkowski Józef Tadeusz (ur. 18.031905 r. w Piotrkowie Trybunalskim, zm. 14.07.1969 r. w Warszawie), s. Juliusza i Stanisławy Wojeńskiej, ppor. rez. W lipcu 1920 r. ochotniczo zgłosił się do formującego się w Siedlcach 222. pułku piechoty, w którym służył w 3. kompanii strzeleckiej, aż do jego rozformowania w grudniu tego samego roku. Jednostka ta nie wzięła udziału w wojnie polsko – bolszewickiej. W 1925 r. zdał maturę w Gimnazjum Miejskim w Łodzi i od tego też roku działał w lewicowym Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej, by później wstąpić do PPS. W latach 1925-1929 studiował filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim. We wrześniu 1930 r. powołany został do Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (II Kurs), gdzie odbywał służbę w 1. kompanii strzeleckiej. W czasie szkolenia wojskowego był jednym z redaktorów „Jednodniówki" SPRP. Zambrowską podchorążówkę ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został na praktykę do stacjonującego w Baranowiczach 78.pp. Po odbyciu stażu w pułku oraz sześciotygodniowego szkolenia został w 1933 r. awansowany do stopnia ppor. rez. W Warszawie pracował w Głównym Urzędzie Statystycznym, później zajął się dziennikarstwem i pracował m.in. dla „Tygodnika Powszechnego" i „Robotnika". We wrześniu 1931 r. zmobilizowany został do 21.pp, gdzie objął dowództwo w I plutonie 6. kompanii strzeleckiej. W nocy z 15 na 16.09.1939 r. został ciężko ranny podczas nieudanego natarcia pułku na Gocław. Po wyleczeniu z ran przedostał się do Francji, gdzie otrzymał przydział do 3. Dywizji Piechoty. Po klęsce Francji znalazł się w Anglii, skąd w 1941 r. skierowano go do polskiej ambasady w Moskwie. Po zerwaniu przez Sowietów stosunków dyplomatycznych został aresztowany i zesłany do obozu. Do Polski powrócił w 1955 r. Lewicowy dziennikarz, autor nierzetelnych, przedstawiających w krzywym zwierciadle rząd II RP oraz oficerów Wojska Polskiego wspomnień.

Źródła:

Mieszkowski Józef Tadeusz, *Wspomnienia dziennikarza socjalisty*, Książka i Wiedza, Warszawa 1971 r.

Mieszkowski Józef Tadeusz, *Ze wspomnień podporucznika rezerwy 1931 – 1941*, Czytelnik, Warszawa 1966 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Wydawnictwo „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Leinwand Artur, *„Wspomnienia dziennikarza socjalisty", Józef Tadeusz Mieszkowski*, Warszawa 1971: [recenzja], „Rocznik Historii Czasopiśmiennictwa Polskiego" 12/2, Wydawnictwo Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk, 1973 r.

Polski słownik biograficzny, tom XXI/I, zeszyt 88, pod redakcją Emanuela Rostworowskiego, Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 1976 r.

Mięsowicz Albin (ur. 10.11.1906 r. w Skałacie – zm. 19.07.1989 r. w Warszawie), s. Stanisława i Kazimiery Michaliny z d. Bursa, inżynier, ppor rez., absolwent Wyższej Szkoły Handlowej w Poznaniu rocznik 1934. Członek Korporacji Studentów Uniwersytetu Poznańskiego Piłsudia Posnaniensis. Żołnierz Wojny Obronnej. Służył w III batalionie 71.pp i brał udział w bratobójczym starciu z ułanami 1.puł pod Długoborzem w dniu 11 września 1939 r. Po bitwie pod Andrzejewem trafił do niemieckiej niewoli. Pierwszy rok wojny spędził w oflagu XVIII A Lienz (Nr obozowy 5445), skąd 31 maja 1940 przewieziony został do oflagu IIC. Ewakuowany obozu w styczniu 1945 r. doszedł do Murnau, gdzie został wyzwolony przez Amerykanów. Po wojnie pracował jako księgowy w Ministerstwie Handlu Wewnętrznego i Usług w Warszawie. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, pochowany na Starych Powązkach w Warszawie (kw. 135-I-2).

Źródła:

https://www.archiwumkorporacyjne.pl/index.php/muzeum-korporacyjne/poznan/pozostale/ [dostęp: 27.02.2025 r.]

Wierzbiański Kazimierz, *Okoliczności śmierci ppłka Jan Litewskiego*, „Materiały do dziejów 1 Pułku Ułanów Krechowieckich", Teka Nr 2, październik 1985 r., s. 59.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php, [dostęp w dniu 27.02.2025 r.]

Migacz Leon (ur. 26.07.1909 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 5. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do 1. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1935 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 1.psp. W lutym 1939 r. odnotowany został w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie [28] . W dniu 25 marca 1939 r. zakończył sześciotygodniowe szkolenie oficerów gospodarczych w OWRP.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 30

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 113

Jednodniówka Szkoły podchorążych Rezerwy Piechoty 1932 – 1933, Zambrów 1934 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 113

[28] CAW VIII, 804.22.3, Rozkazy dzienne, rozkaz dzienny Nr 45 z dn. 25.02.1939 r., s. 113.

Mikiewicz Konstanty (ur. 05.08.1911 r. w Warszawie – zm. 09.02.1935 r. w Zambrowie), s. Tadeusza Konstantego i Jadwigi z Rodkiewiczów, zam. w majątku Długa Kościelna k/Warszawy. Poeta związany ze skamandrytami, absolwent Wyższej Szkoły Dziennikarskiej lub – wg innej informacji – Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 1934 r. powołany został do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (Kurs VI). W wyniku konfliktu z przełożonymi, w dniu 09.02.1935 r. popełnił na terenie koszar samobójstwo. Pochowany na cmentarzu powązkowskim w Warszawie.

Źródła:

Dobrowolski Stanisław Ryszard, *Chmurnie i durnie*, Iskry, Warszawa 1980r.

Opracowania:

Polski słownik biograficzny, tom XXI/I, zeszyt 88, pod redakcją Emanuela Rostworowskiego, Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, Warszawa 1976r.

Mikołajczuk Józef (ur. 18.08.1911r.) zam. w Zachajkach, por., absolwent Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie. W październiku 1936 r. w randze tytularnego plutonowego odbywał staż w 3. kompanii 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 16.09.1939 r. poległ w Gdyni jako oficer 2. baonu morskiego. Pochowany w mogile indywidualnej w Opolu.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php,

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, t. I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 477,

Legitymacja służbowa, w zbiorach R. Modzelewskiego

Miksa Jan, kpr, odbywał służbę wojskową w 71.pp w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Mikucki Aleksander (ur. 04.10.1909 r. w Kurkowie), zam. w Warszawie, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 73, 21.05.1947 r.

Milach Stanisław, strz. 71. pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939r. pod Nagórkami. Pochowany w kwaterze wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 479

Milewski Józef (ur. 1915 lub 1916 r. Sanie Dąb, zm. 11.09.1939 r. pod Nagórkami Jabłoń), s. Jana i Leokadii z d. Szeligowskiej, żołnierz 71.pp. Podczas boju o Zambrów ranny w nogę i dobity przez Niemców. Pochowany pierwotnie pod Nagórkami Jabłoń, następnie ekshumowany przez rodzinę. Spoczywa na cmentarzu parafialnym w Kołakach Kościelnych.

Źródła:

Relacja Lucjana Milewskiego (bratanek zamordowanego), Sanie Dąb 2023 r., sporządził Marek Milewski, w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie.

Minkowski Anatol (ur. 22.01.1892 r. w Carskim Siole, zamordowany 17 lub 18 września 1939 r., oficer 2.pp Leg.

Źródła:

CAW I.120.1.66, Podanie do Komendy Legionów, s. 619

Mirowski, strz., w drugiej połowie 1930r. skierowany do służby w kuchnia II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Misuno Leon, st. strz. rez. 71.pp (zm. 16.02.1938 r. w Warszawie), wzmiankowany w rozkazie dziennym z dnia 18.02.1938 r. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie.

Źródła:

CAW I.320.71.41., rozkaz dzienny Nr 39 z dnia 18.02.1938 r.

Miścicki Stanisław, strz. 71. pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I, s. 483

Mocarski Kazimierz, plut. W 1937 r. służył jako instruktor na Kursie Podchorążych Rezerwy 18. DP przy 71.pp. W marcu 1938 r. awansował z kaprala do stopnia rzeczywistego plutonowego. Wzmiankowany w rozkazach dziennych dowódcy 71.pp w czerwcu i w sierpniu 1939 r.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.,

CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.,

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.,

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r.

Modzelewski Jan (ur. 24.06.1890 r. w Modzelach Starych), s. Aleksandra i Joanny, zam. w Modzelach Starych. W marcu 1939 r. został zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie. Najprawdopodobniej w dniu 12.09.1939 r. dostał się do niewoli i przebywał w stalagu I A Stablack[29].

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 123, 10.10.1947 r.

Modzelewski Stanisław (ur. 11.11.1909 r. w Czaplicach, pow. łomżyński), s. Stanisława i Stefanii, zam. w Kozikach pow. łomżyński. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył jako strzelec w 71.pp w Zambrowie. W dniu 13.09.1939 r. dostał się do niewoli pod Łętownicą i został przetransportowany do stalagu VI A w Hemer (Nr jeńca 11213). W późniejszym okresie więziony był również w stalagu XX B i w stalagu VI G w Duisdorfie, gdzie przebywał od dnia 03.04.1940 r.

Źródła:

http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020 r.],

„Monitor Polski", Nr 100, 24.07.1947 r.

Mokryj Stefan, tyt. kpr, absolwent I kursu (1929 – 1930) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu zasadniczej służby wojskowej został skierowany do Łomży na staż w 33.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Monid Aleksander, st. strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służbowo przeniesiony do Centrum Wyszkolenia Łączności w Zegrzu. Brał udział w Wojnie Obronnej. Po wrześniowej klęsce więziony był w Stalagu IA Stablack (Nr więźnia 9017).

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Morawski Jan (ur. w 1913 r.), s. Stanisława i Izabeli, malarz zam. w Warszawie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 75, 23.05.1947 r.

[29]Vide: http://www.straty.pl/pl/szukaj [dostęp w dniu 25.02.2020r.].

Moryson Tomasz (ur. 15.03.1895 r. w Smolicach), s. Stanisława, sierż. zaw., w 1937 r. odbywał służbę w kwatermistrzostwie 71. pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 13 września 1939 r. pod Łętownicą dostał się do niewoli i więziony był w stalagu IA Stablack.

Źródła:

CAW I320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937r.,

www.straty.pl [dostęp: 29.04.2020 r.].

Mosenkis Wiktor (ur. 22.11.1904 r. w Warszawie – zm. 18.09.1977 r. w Warszawie), s. Jakuba, inżynier, absolwent Ecole Nationale Superieure de Ceramique w Sevres (Francja) oraz Instytutu Ceramicznego w Rostocku (Niemcy), kpr pchor. Zasadniczą służbę wojskową odbywał na I kursie (1929 – 1930) w 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie wojskowe zakończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został do stacjonującego w Nowej Wilejce 85.pp. W latach trzydziestych pracował w prywatnych zakładach ceramicznych „Marki Grójeckie" i „Gołków" w Warszawie. W 1940 r. został aresztowany i osadzony w obozie w Wołogodskiej Obłasti. W 1941 r. został zwolniony i do końca wojny przebywał w Bucharze (Uzbekistan). W czerwcu 1946 r. wrócił do Polski. Osiedlił się w Warszawie, pracował na stanowisku referenta w Ministerstwie Odbudowy. Zmarł w Warszawie we wrześniu 1977 r.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Źródła:

CAW II.56.4977, Arkusz ewidencji personalnej Mosenkis Wiktor

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Mostowiec, kpr, w 1930 r. przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Mościcki Czesław (ur.31.05.1905 r.), ppor rez., absolwent I kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, służył w 1. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Wilnie 1.pp. W 1934 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 1.pp.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 16

Mościcki Zygmunt (ur. 17.01.1914 r., zm. 26.04.1997 r.), s. Stanisława i Julianny z d. Modzelewskiej, zam. w Pęsach Lipno, podoficer zaw. WP. W 1930 r. ochotniczo wstąpił do orkiestry wojskowej 71.pp (trąbko, klarnet). W 1935 r. ukończył szkołę powszechną i 12 marca 1936 r. rozpoczął zasadniczą służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie, gdzie przydzielono go do 6. komp. strzeleckiej. Od 20 września służył jako elew 4. szkolnej kompanii strzeleckiej, 12.12.1936 r. awansował do stopnia starszego strzelca. W dniu 15.05.1937 r. mianowany został kapralem i objął funkcję dowódcy drużyny. 16 grudnia 1937 r. dowódca 71.pp skierował go do służby w Obwodowej Komendzie Przysposobienia Wojskowego w Zambrowie. 10.10.1938 r. rozpoczął szkolenie na kursie podoficerów zawodowych piechoty przy 18. DP w Łomży, gdzie przebywał do 12.05.1939 r. Uczestnik Wojny Obronnej, 13.09.1939 r. dostał się do niewoli i początkowo więziony był w stalagu IA Hohenstein (nr jeńca 7585). 18 kwietnia przeniesiono go na północ Niemiec, do położonego w pobliżu holenderskiej granicy stalagu VIF Bocholt. W obozie tym przebywał zaledwie miesiąc, bowiem już 15.05.1940 r. został przetransportowany do stalagu VIJ SA Lager Fichtenchein/Krefeld. W dniu 11.10.1944 r. trafił ponownie do stalagu VIF Bocholt skąd po 13 dniach przeniesiono go do stalagu VIG Bonn – Duisdorff, gdzie przebywał do kwietnia 1945 r. Do domu wrócił jesienią 1945 r. Zmarł 26 kwietnia 1997 r. w Kałęczynie Walochach.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Książeczka wojskowa (w posiadaniu rodziny)

Obozowy znak tożsamości (w posiadaniu rodziny)

Relacja Zenona Mościckiego (syn)

www.straty.pl [dostęp: 29.04.2020 r.]

Mroczkowski Mieczysław, mjr 71.pp, w czasie wojny polsko – bolszewickiej oficer 61.pp, w którym w stopniu kapitana przez pół roku dowodził kompanią. W 1928 r. dowodził I baonem 71.pp, następnie do dn. 28.06.1933 r. pełnił funkcję kwatermistrza. W 1933 r. przeniesiony został na stanowisko dcy batalionu w 64.pp

Źródła:

CAW I 320.71.5, rozkaz dzienny Nr 115 z dnia 21.05.1928 r.

Opracowania:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Kwatermistrzowie_oddzia%C5%82%C3%B3w_piechoty_II_Rzeczypospolitej [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a5/Kordian_J%C3%B3zef_Zamorski_-_Wykazy_imienne_kapitan%C3%B3w_-_dow%C3%B3dc%C3%B3w_kompanii_i_baon%C3%B3w_na_froncie_-_1926-1927_-_cz%C4%99%C5%9B%C4%87_I_-_701-001-121-333.pdf, s. 343 [dostęp w dniu 21.03.2025 r.]

Mrowiński Stanisław, strz., służył w 71.pp w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Munio Kazimierz (ur. 29.10.1903 r.), tyt. plut., absolwent I kursu (1929 – 1939) SPRP, służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po ukończeniu szkolenia skierowany został do odbycia stażu w stacjonującym w Radomiu 72.pp. W 1933 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 72.pp. Uczestniczył w Powstaniu Warszawskim.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Muraszka, strz., w 1930 r. skierowany do służby w kuchni I baonu 71.pp.

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Murawski Adam, strzelec 71.pp

Murawski Stanisław (ur. 21.11.1913 r. w Unieszewie Dużym, zm. 03.091939 pod Myszyńcem), s. Wiktora i Feliksy, zam. w Małym Płocku. Strz. 71.pp, pełnił obowiązki dróżnika szosowego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939r . Zmobilizowany w sierpniu 1939 r., wcielony został do 2. kompanii 71.pp. Poległ 3 września w ataku 2. kompanii 71.pp na Myszyniec.

Źródła:

Obwodowy Urząd Inwalidzki w Białymstoku, Uznanie za zaginionego w sprawie zaopatrzenia inwalidzkiego, Nr Inw. 2/183-47

Muszyński, por., oficer I Brygady Legionów. Służył w 2.pp, wraz z którym od stycznia do kwietnia 1917 r. przebywał w Zambrowie.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917r., w zbiorach prywatnych.

Nagórka Mieczysław (ur. 20.04.1912 r. Nagórki Jabłoń, zm. 01.10.1974 r. Bobolice) zam. w Nagórkach Jabłoń, żołnierz 71.pp (pchor. rez?)[30], uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., podczas bitwy pod Andrzejewem odniósł 11 ran[31]. Żołnierz Armii Krajowej ps. „Belzacki". Awans do stopnia plutonowego w dniu 01.07.1943 r., ppor c.w. (awans w maju 1944 r.). W podziemiu był dowódcą kompanii odtworzonego 71.pp oraz kierował siecią łączności specjalnej w bazie łączności sztabu okręgu. Aresztowany przez Niemców w dniu 08.02. 1944 r., był torturowany podczas przesłuchań w więzieniu w Łomży i w Białymstoku przez funkcjonariuszy Sipo. W dniu 25.02.1944 r. został przetransportowany do KL Stuttchof (Nr obozowy 32193), a następnie do KL Buchenwald (Nr obozowy 104868). Uwolniony 11.04.1945 r., w sierpniu tego samego roku powrócił do domu. W obawie przed aresztowaniem przez komunistów osiedlił się w Sitnie (obecnie pow. kartuski), gdzie pracował na stanowisku kierownika miejscowej gorzelni. Zmarł w dniu 01.19.1974 r. w Bobolicach i spoczywa na miejscowym cmentarzu parafialnym.

Odznaczenia: Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami, Krzyż Walecznych

Źródła:

http://www.wolasewicz.com/biblioteka/lista_gwozdek.pdf (dostęp w dniu 13.03.2025 r.)

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php (dostęp w dniu 13.03.2025 r.)

http://zambrowiacy.pl/kult/zambrowskie-opowiesci-przejscie-przez-mur-czyli-o-zdjeciu-z-trzynastego-wrzesnia-6/ (dostęp w dniu 13.03.2025 r.)

http://zambrowiacy.pl/kult/zambrowskie-opowiesci-nagorki-jablon-mala-wies-nagorka-mieczyslaw-wielki-zwyczajny-mieszkaniec-3/ (dostęp w dniu 13,03.2025 r.)

Opracowania:

Eugenia i Marta, historia jednego życia, spisane przez Bogdana Nagórkę (syn), brak miejsca wydania, 2019 r.

Nałęcz Jan, kpr, elew Szkoły podoficerskiej 71.pp 1936 - 1937 r.

Źródła:

Zdjęcie z opisem, w zbiorach R. Modzelewskiego

Napiórkowski Władysław, strz. 71.pp, w 1932 r. odbywał służbę w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Natalicz Grzegorz, żołnierz 6. kompanii 71.pp. Służbę wojskową odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Nawrocki Serafim, żołnierz 8. kompanii 71.pp, wzmiankowany w rozkazie z sierpnia 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

[30] *Eugenia i Marta, historia jednego życia*, spisane przez Bogdana Nagórkę (syn), brak miejsca wydania, 2019 r., s. 58.
[31] Relacja Bogdana Nagórki (syn) [w:] http://zambrowiacy.pl/kult/zambrowskie-opowiesci-przejscie-przez-mur-czyli-o-zdjeciu-z-trzynastego-wrzesnia-6/, (dostęp w dniu 13.03.2025 r.).

Nichalski, plut., podoficer Kursu Podchorążych Rezerwy 18 Dywizji Piechoty.

Źródła:

Jednodniówka Kursu Podchorążych Rezerwy 81 Dywizji Piechoty, Zambrów 1935 r., s. 4

Nieć Ludwik, chorąży sanitarny, służył w szpitalu polowym I Brygady Legionów. Przybył do Zambrowa w styczniu 1917 r.

Źródła:

Opisane zdjęcie ze stycznia 1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Niemczewski Jan, I Brygada Legionów, żołnierz kolumny sanitarnej, przebywał w Zambrowie w pierwszej połowie 1917 r.

Źródła:

CAW I.120.1.66, s. 524

Nienałtowski Stanisław Paweł (ur. 14.04.1909 r., zm. 29.01.2009 r.), z wykształcenia nauczyciel, ukończył filologię polską na Uniwersytecie Warszawskim (1934 r.). Absolwent IV Kursu (1932-1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, gdzie służył w 4. kompanii strzeleckiej. Po odbyciu służby skierowany na staż do 45. pułku piechoty w Warszawie, w 1936 r. otrzymał stopień ppor. rez. Podczas Wojny Obronnej 1939 r. w służył w II Oddziale SGO „Narew". Do 1941 r. internowany na Litwie, przedostał się następnie do Warszawy. W okupowanej stolicy podjął współpracę z Gwardią Ludową zostając oficerem Sztabu Głównego GL. Od 1943 r. służył w Urzędzie Śledczym Polskiego Korpusu Bezpieczeństwa (PKB), gdzie m. in. pełnił funkcję kierownika grupy obserwacyjnej w wydziale dywersji osobowej, konspiracyjne pseudonimy: „Sebastian", „Tytus", „Walerian", „Michał Jaszczołt", „Zbroja". Po zakończeniu wojny służył w Ludowym Wojsku Polskim awansując do stopnia pułkownika. Pracował na stanowisku kierownika w Biurze Historycznym Głównego Zarządu Polityczno – Wychowawczego, a następnie w Ministerstwie Ziem Odzyskanych. W związku z konspiracyjną działalnością w PKB został w 1948 r. aresztowany i skazany na karę śmierci. W 1952 r. na mocy dekretu Bieruta wyrok zmieniono na dożywotne więzienie. Ostatecznie wolność odzyskał w 1956 r. Zatrudniony był m. in. w Instytucie Mechanizacji Budownictwa, gdzie pracował do 1976 r. Autor artykułów i publikacji poświęconych głównie tradycjom i zwyczajom ludowym ziemi nurskiej.

Źródła:

https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/stanislaw-nienaltowski,53527.html [dostęp w dniu 14.04.2022 r.]

http://www.nekrologi-baza.pl/zlista/378 [dostęp w dniu 14.05.2022 r.]

Bibliografia:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Wydawnictwo „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Nienałtowski Stanisław, *Wsi spokojna… Życie codzienne wsi Białe i okolicznych oraz tamtejsze zwyczaje i obyczaje w okresie międzywojennym*, Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu, brak daty wydania.

Nowacki Franciszek (zamordowany w Sławcu?), sierż. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej. W 1937 r. służył w III baonie 71.pp, rok później (w marcu 1938 r.) awansował ze stopnia tytularnego sierżanta do stopnia rzeczywistego starszego sierżanta.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30,

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r., CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Nowacki Tadeusz (ur. 14.01.1909 r. lub 14.01.1913 r. w Suchcicach pow. Piotrków), s. Wojciecha, zam. w Zambrowie, sierż. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do niewoli pod Łętownicą w dniu 13.09.1939 r. Więziony w stalagu IA Stablack, następnie w 04.05.1941r. przeniesiony do stalagu VC Wildberg i zarejestrowany na stanie osobowym komenderówki w Baden-Baden pod Nr 63058. Przebywał również w stalagu VD Strasburg.

Źródła:

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu**,** sygn.WAST-St.VC,l.35

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu, sygn. WAST-St.VC,l.227

List do Janiny Nowackiej z dnia 11.07.1943 r., w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 17.03.2025 r.]

Nowak Marian, st. strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w Warszawie w dniu 25.09.1939r., pochowany na Cmentarzu Powązkowskim, Kwatera B10, rząd 1, grób 18

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 20

Nowak Władysław, szer. 1.pp., żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r., zwolniony ze służby 20.03.1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Nowak Rudolf (ur. 20.09.1914 r. w Ołomuńcu, zm. w 1940 r. w Kozielsku), s. Rudolfa i Kazimiery, ppor. rez. zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie. Stopień oficerski uzyskał 01.10.1937 r. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. dostał się do sowieckiej niewoli i więziony był w obozie w Kozielsku, gdzie w 1940 r. zmarł na gruźlicę gardła.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Nowek (?), st. sierż., wzmiankowany w rozkazie dowódcy 71. pp w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9

Nowosada, strz., w 1930 r. skierowany do służby w kuchni II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Nowoszewski Tomasz Mieczysław (ur. w 1910 r.), s. Tomasza i Moniki, zam. w Miedznej pow. Węgrów. Żołnierz wojny Obronnej 1939 r. Służył w 71.pp w Zambrowie, zaginął bez wieści podczas działań wojennych w 1939 r.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 108, 15.08.1947 r.

Obiegło Jan, sierż. SPRP, w 1933 r. odznaczony Krzyżem Niepodległości.

Źródła:

„Wiarus" Nr 2 1933 r.

Ogonowski Aleksander, strz., służbę wojskową odbywał w 1932 r. w oddziale wartowniczym 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Olbert Symcha, strz. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie z dnia 14 lutego 1939 r. jako żołnierz kompanii gospodarczej .

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne, s. 138.

Olearczyk Władysław Kazimierz (ur. 03.03.1911 r., zm. 01.01.1988 r. w Sanoku), ppor. rez., absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 2. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Sanoku 2. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1936 otrzymał awans do stopnia podporucznika i przydział służbowy do 7.pp (Chełm). W dniach 20 lutego – 16 kwietnia 1939 r. przebywał na sześciotygodniowym kursie w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie (przydział do 2. kompanii strzeleckiej). Zmarł w 1988 r. i pochowany został na Cmentarzu Centralnym w Sanoku (sektor 1, dzielnica 1, rząd 1, miejsce 28).

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 36

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003, s. 62

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 133

Olejnik Jan (ur. 18.09.1901 r. w Latkowie, pow. Inowrocław, zm. 14.04.1989 r.), plut. zaw. 71.pp, żołnierz AK ps. „Jawor". W lutym 1918 r. zaangażował się w działalność Straży Ludowej kompania Rojewo, w szeregach której wziął udział w Powstaniu Wielkopolskim. W trakcie bitwy pod Złotnikami Kujawskimi został ranny, a po krótkiej rekonwalescencji wziął udział w walkach o Inowrocław. Jako żołnierz 59.pp brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej i dotarł aż do Kijowa. W późniejszej fazie wojny uczestniczył w bitwie warszawskiej oraz w walkach w rejonie Zambrowa i Łomży. W maju 1921 r. zgłosił się na ochotnika do oddziałów powstańczych grupy „Północ" ppłka Fojtisa, w składzie której uczestniczył w III Powstaniu Śląskim. Po zakończeniu Powstania został przydzielony 22.pp. Od 1924 r. był żołnierzem 71.pp. W 1926 r. ukończył 9-miesięczny kurs w Centralnej Szkole dla Podoficerów Zawodowych w Grudziądzu. W lutym 1930 r. w rozkazie dziennym dcy pułku odnotowano przeniesienie plut. Olejnika z 9. kompanii do 5. kompanii. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., przeszedł cały szlak bojowy 71.pp. W trudnych do ustalenia okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli, ale udało mu się uciec z transportu i powrócić do rodzinnego domu w Wądołkach Borowych. W latach 1941 – 1944 był aktywnym działaczem ruchu oporu i żołnierzem ZWZ-AK pełniąc funkcje zastępcy dowódcy 4. kompanii i oficera uzbrojenia w sztabie Obwodu Zambrów . Jako dowódca I plutonu 4. kompanii brał udział w bitwie na Czerwonym Borze. Po bitwie został awansowany do stopnia chorążego. Po zakończeniu niemieckiej okupacji został w grudniu 1944 r. zmobilizowany i przez niespełna rok służył w Wojskowej Komendzie Uzupełnień w Ostrowi Mazowieckiej. W maju 1945 r. przeniósł się do Zambrowa, po czym obawiając się represji za przynależność do AK zamieszkał w Gdyni (do 1948 r.). Po powrocie do Zambrowa został na krótko aresztowany. Po uwolnieniu podjął pracę w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska" w Zambrowie, a później w Wysokiem Mazowieckiem. Zmarł 14 kwietnia 1989 r. i spoczywa na cmentarzu komunalnym w Zambrowie, kwatera XIV, rząd 3 miejsce 20.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30

Zaświadczenie wydane w dniu 15.08.1967 r. przez płk. Władysława Liniarskiego ps. „Mścisław", w zbiorach rodzinnych

Opracowania:

Sinoff Romuald, *Jan Olejnik (1901 – 1989) Powstaniec Wielkopolski Śląski* [sic!], *żołnierz*, „Studia Łomżyńskie" t. XIX, Łomżyńskie Towarzystwo Naukowe im. Wagów, Łomża 2008 r., s. 195-204.

Olek Piotr (ur. 29.03.1910 r. w Kobylanach pow. krakowski, poległ 03.07.1943 r.), absolwent Gimnazjum im. Jana Kochanowskiego w Krakowie. Po zdaniu matury w 1933 r. został powołany do odbycia służby w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie kurs V (1933 – 1934), gdzie otrzymał przydział do 3. kompanii strzeleckiej. Po ukończeniu służby został przydzielony na staż do stacjonującego w Warszawie 36.pp. Po odbyciu ćwiczeń rezerwy otrzymał w dniu 1 stycznia 1936 r. awans do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 4. Pułku Strzelców Podhalańskich w Krakowie. Pracował w biurze komorniczym w Krakowie. Żołnierz ZWZ - AK, współorganizator i komendant placówki „Zabierzów". Aresztowany w dniu 3 lipca 1943 r. w Zabierzowie przez gestapo, zginął podczas próby ucieczki, a jego rodzina została wywieziona do obozu koncentracyjnego Auschwitz.

Źródła:

Życiorys, https://spkobylany.edu.pl/files/141/prezentacja-piotr-olek.pdf [dostęp w dniu 12.01.2026 r.]

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 95

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 86

Monografia Gminy Zabierzów, pod red. Piotra Hapanowicza i Stanisława Piwowarskiego, Urząd Gminy Zabierzów, Kraków 2009 r., s. 124

Olesiak Karol (ur. 09.11.1915 r.), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej, poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 32

Olszewski Jan (ur. 1915 r., zm. 11.09.1939 r. Łomża), zam. w Białymstoku, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. pod wsią Pruszki Jabłoń. Jego szczątki ekshumowano w dniu 26 maja 1950, spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW na cmentarzu wojskowym w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 33

Olszewski Marian (ur. 12.04.1909 r. lub 04.12.1909 r. w Kołomyi pow. łomżyński), syn Jana, zam. w Kołomyi pow. łomżyński (obecnie zambrowski). Strz. 71.pp., uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Trafił do niewoli w okolicach Zambrowa w dniu 13.09.1939 r. Więziony w Stalagu VIA w Hemer i w Stalagu XXB Marienburg. Otrzymał nr obozowy 3315. W dniu 16.11.1940 r. przeniesiony do pracy w cywilu.

Źródła:

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach, WASt-st.VIA,I.650, WASt Stalag XX B I.6.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 04.03.2025 r.].

Olszewski Władysław (ur. 15.11.1911 r. w USA), s. Jana i Tekli, zam. w Czorsztynie, urzędnik państwowy, ppor rez. Absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego we Włodzimierzu Wołyńskim 23.pp. W 1936 r mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do 17.pp (Rzeszów). W dniach 17 kwietnia – 27 maja 1939 r. odbywał kurs dowódców kompanii strzeleckich w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Kwestionariusz osobowy oficerów rezerwy, s. 5

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 60

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 187

Onuszko Leonard (ur. 27.08.1897 r. Mohylew – zm. 28.08.1934 r. Zambrów), s. Romualda i Józefy z Krassowskich, st. sierż. 71.pp. Instruktor Szkoły Podoficerskiej Nr VI we Lwowie, w dniu 26.09.1921 r. awansowany do stopnia kaprala ze starszeństwem od 01.09.1921 r. W latach trzydziestych służył w 71.pp., zmarł w Zambrowie po przejściu na emeryturę. Pochowany w mogile indywidualnej na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Źródła:

https://zbrojownia.cbw.wp.mil.pl/Content/13836/04079_INW_442_1920_NR_149.pdf?handler=pdf [dostęp w dniu 10.03.2025 r.]

Księgi metrykalne parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Zambrowie, rok 1934.

Opania Julian (ur. 30.11.1904 r. w Warszawie – poległ 29.09.1944 r. w Warszawie), s. Jana i Teofili, leśnik, absolwent Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Po ukończeniu studiów skierowany został do odbycia służby wojskowej na I kursie SPRP (1929 – 1930), gdzie otrzymał przydział do 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie zakończył w stopniu tytularnego plutonowego i otrzymał przydział do 15.pp w Dęblinie. Od 1935 pracował w Powiatowym Wydziale Drogowym w Puławach na stanowisku sekretarza. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

W dniu 29 września został śmiertelnie ranny i zmarł. Pochowany na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach, kwatera A-26, rząd 6, grób 14.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 41

https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/julian-opania,55841.html

http://wywiadowcy.pl/marian-opania/ - WYWIAD Z MARIANEM OPANIĄ

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 10

Orłowski Stanisław (ur. 06.051916 r., zm. 12.09.1939 r.), strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. Pochowany w mogile zbiorowej MZ – 23 na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum IPN, sygn. AIPN BU 3049/278 s. 44

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 36

Orłowski Władysław (ur. 18.12.1912 r. Cegielnia – Szydłów gm. Mława - zm. 15.07.1988 r. w Zambrowie), st. strz. 71.pp. W okresie od 18 września 1934 r. do 7 marca 1935 r. był elewem Szkoły Podoficerskiej 71.pp, gdzie służył w 2. kompanii ckm. Szkołę ukończył z wynikiem bardzo dobrym i awansował do stopnia starszego strzelca. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do niemieckiej niewoli. Po pobycie w nieustalonym obozie jenieckim pracował przymusowo w gospodarstwie rolnym w pobliżu miejscowości Neuwegersleben. Po zakończeniu wojny powrócił do kraju i pracował początkowo jako rzeźnik. W latach pięćdziesiątych zatrudniony został w Zambrowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego (ZZPB) na stanowisku ślusarza w Dziale Głównego Mechanika. Pod koniec pracy zawodowej przeniesiony został do zakładowego magazynu. Zmarł w dniu 15 lipca 1988 r i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Źródła:

Relacja Zofii Wojtkowskiej (córka), w zbiorach Muzeum Zambrowa.

Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerskiej 71.pp (w zbiorach RIH).

Ortyl Józef (ur. 20.12.1911 r., zaginął podczas wojny), s. Władysława, leśnik, absolwent Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. W latach 1933 – 1934 odbywał służbę wojskową w 5. kompanii strzeleckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Rzeszowie 71.pp. W lipcu 1939 r. przebywał na sześciotygodniowym kursie dowódców kompanii strzeleckich w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[32]. Żołnierz Wojny Obronnej, zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 11

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 48

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 91

Martyrologia leśników Małopolski Wschodniej 1938 – 1949, cz. I, sporządził Edward Orłowski [Internet, dostęp w dniu 12.01.2026 r.]

Ostrowski Michał Stanisław (ur. 15.09.1911 r. w Ratajach, pow. Gostynin), s. Adama i Natalii z Szubielskich, zam. w Skarżysku – Kamiennej, ppor. rez. W 1933 r. ukończył Państwową Szkołę Średnią Techniki Kolejowej w Warszawie, absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs V (1933 r. – 1934 r.). Szkolenie odbywał w kompanii łączności. Po awansie do stopnia podporucznika rezerwy (1937 r.) skierowany został do stacjonującego w Białej Podlaskiej 34.pp.

Źródła:

CAW, VIII. 804.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykazy imienne, s. 30

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 101.

Osuch Kazimierz (ur. w 1908 r. w Ceranowie), s. Franciszka i Aleksandry, zam. w Węgrowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany do 71.pp w Zambrowie, zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 138, 08.12.1946 r.

Otorowski Karol, sierż. SPRP, w 1933 r. odznaczony Krzyżem Niepodległości.

Źródła:

„Wiarus" Nr 2 1933 r.

[32] CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 11.

Pajk Aleksander, sierż. 71.pp, w 1930 r. wymieniony w rozkazie dziennym jako podoficer w stopniu kaprala. W tym samy roku rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony został z 3. kompanii ckm do 2. kompanii ckm. Dwa lata później odnotowany jako instruktor kompanii Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy 18.DP w randze plutonowego. W marcu 1939 r. awansował z tytularnego plutonowego do stopnia rzeczywistego sierżanta. Uczestnik Wojny Obronnej, poległ pod Andrzejewem w dniu 12.09.1939 r. Ekshumowany i pochowany na cmentarzu parafialnym w Zambrowie w grobowcu rodzinnym.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30,

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 195 z dnia 09.09.1932 r.,

CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I[33].

Pajko Józef, s. Walentego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w szeregach 71.pp w Zambrowie. Prawdopodobnie poległ w dniu 11.09.1939 r. podczas natarcia na Zambrów.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 82, 05.06.1947 r.

Pancerow Arsien, strz. 71.pp, w 1932r. odbywał służbę w 1. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Pannert Feliks, sierż., jako podoficer 71.pp jesienią 1926 r. przybył wraz z pułkiem do Zambrowa, gdzie przebywał przez cały okres międzywojenny. W 1930 r. przeniesiony służbowo z 3. kompanii ckm do 1. kompanii ckm. Podczas okupacji pracował jako tłumacz w firmie budowlanej Heeresbaumt w Zambrowie.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Relacja Antoniego Pannerta (w posiadaniu autora)

Papmel Franciszek (ur. 20.12.1898 r. w Rokosewie), st. sierż., w 1932 r. służył na etacie dowódcy plutonu artylerii piechoty w 71.pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 13.09.1939 r. dostał się do niewoli pod Łętownicą, więzień stalagu IA w Stablack (Nr jeńca 7399).

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 195 z dnia 09.09.1932 r.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 17.03.2025 r.]

[33]W opracowaniu błędnie podano zarówno nazwisko poległego: „Aleksander Pająk", jak również miejsce pochówku.

Pasternak Wład, szer., absolwent kursu wyszkolenia przy 2.pp Legionów, w czerwcu 1917 r. służył jako pisarz sądowy w kancelarii.

Źródła:

List z datownikiem z dnia 13.06.1917 r.

Pastusiak Władysław, żołnierz I Brygady Legionów, służbę w Zambrowie odbywał na 6. Kursie Szkolnym Piechoty Polskiej w okresie od kwietnia do lipca 1917 r.

Źródła:

List z datownikiem, własność B. Tabędzkiego, depozyt w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie

Paszkowski Zygmunt, strz., w 1939 r. odbywał służbę w 7. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:
CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Pawełczyk Władysław, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod wsią Nagórki Jabłoń. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 54

Pawełniak Władysław, żołnierz I Brygady Legionów. W czerwcu 1917 r. Służył na VI Kursie Wyszkolenia Obozu Ćwiczebnego Zambrów.

Źródła:

List z datownikiem z dnia 13.06.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Pawełkow Kastaian, plut. zaw. 71.pp, służył w I baonie. Rozkazem dowódcy DOK I w dniu 31.08.1938 r. przeniesiony w stan spoczynku

Źródła:

CAW I.320.71.39 . rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.37r.

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, DOK I/53, Rozkaz Nr 6 z dnia 19.02.1938 r.

Pawlik, szer., absolwent VI kursu wyszkolenia, w sierpniu 1917 r. służył w I baonie.

Źródła:

Aukcja Allegro, Kartka pocztowa z datownikiem z dnia 17.07.1917 r. https://allegro.pl/produkt/karta-pocztowa-poczta-polowa-legiony-zambrow-1917-774bf87f-189f-4b13-a67b-edd930edf5cc?offerId=18260760101 [dostęp w dniu 26.01.2026 r.]

Pawłowski Ferdynand, chorąży sanitarny, służył w szpitalu polowym I Brygady Legionów. Przybył do Zambrowa w styczniu 1917 r.

Źródła:

CAW I.120.1.301, s. 45

Opisane zdjęcie ze stycznia 1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Pełka, sierż. 71.pp, w 1932 r. wzmiankowany w rozkazie dowódcy 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Penar Antoni Wojciech (ur. 13.04.1913 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 5. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został do odbycia stażu w 46.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do stacjonującego w Przemyślu 38.pp. /w dniu 20 lutego 1939 r. rozpoczął szkolenie na kilkutygodniowym kursie adiutantów batalionu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 37

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 68

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 160

Petliński Kazimierz (ur. 11.08.1910 r. w Buchiskach), s. Stanisława i Rozalii, rolnik zam. we wsi Kaliska gm. Kamieńczyk. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 43, 29.04.1948 r.

Piasecki Marian, st. strz., w 1932 r. odbywał służbę wojskową w 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Piątek Stanisław (ur. 24.05.1911 r. w Siemieniu), s. Józefa i Aleksandry. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w 71.pp. Zginął 11.09.1939 r. podczas bitwy o Zambrów.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Pierzchała Józef, strz., w 1939 r. służył w plutonie ppanc 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Pietras, strz., w 1934 r. Odbywał służbę wojskową w kompanii wartowniczej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Pietrzyk Stanisław,strz., w 1934 r. Służył w 4. kompanii 71 pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Pietrzykowski Józef (ur. 15.08.1917 r. w Krajewie Borowym), s. Aleksandra i Marianny, zam. w Krajewie Borowym. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i wcielony do 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści w 1939 r.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 100, 24.07.1947 r.

Pikało, sierż., wzmiankowany w rozkazie dowódcy 71.pp w sierpniu 1932r .

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Piotrowski Stanisław, st. strz., w listopadzie 1929 r. przeniesiony z 2. kompanii ckm do kompanii szkolnej 71. pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Piotrowski Wincenty, pchor, w czerwcu 1939 r. odbywał staż w 1. kompanii ckm 71.pp

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r. Sprawdzić, czy SPP, czy dywizyjny kurs.

Piotrowski, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 7. kompanii strzeleckiej do 5. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Pisarek Bolesław, strz. 71.pp, zmobilizowany 24.08.1939 r. Brał udział w walkach o Zambrów oraz w bitwie pod Andrzejewem., gdzie dostał się do niewoli. Po wyzwoleniu przebywał w Polskim Ośrodku Wojskowym we Freren w Dolnej Saksonii.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja Bolesława Pisarka.

Pisarek Władysław, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23 KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 75.

Pisarzewski Stefan (zm. 1.10.1937 r. w Otwocku), st. strz. z cenzusem, absolwent Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18.DP, zmarł w sanatorium w wojskowym w Otwocku, pochowany w Otwocku.

Źródła:

CAW I.320.71.41., rozkaz dzienny Nr 51 z dnia 04.03.1938 r.

Piszarek Bolesław (ur. 22.06.1910 r. w Szarczałonce gm. Kadzidło), s. Jana, zam. w Szarczałonce. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmobilizowany w dniu 23.08.1939 r. do 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 103, 08.10.1946 r.

Piwowarczyk Zenon (ur. 27.05.1911 r.), st. strz. 71.pp. W okresie 27.09.1933 – 07.03.1934 był elewem Szkoły Podoficerskiej, którą ukończył z wynikiem bardzo dobrym oraz z siódmą lokatą w kompanii szkolnej. W dniu 06.03.1934 r. został awansowany do stopnia kaprala.

Źródła:

Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerskiej (w zbiorach autora).

Plackowski Franciszek, porucznik ze starszeństwem od dnia 15.03.1934 r., oficer 71.pp.

Źródła:

Lista starszeństwa oficerów piechoty, Warszawa 1935 r., s. 171

Płatkowski Stanisław (ur. 29.01.1909 r.), absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 5. kompanii strzeleckiej. Szkolenie zakończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż do 3. Batalionu strzelców. W 1933 r. awansowany został do stopnia podporucznika, a w 1937 r do stopnia porucznika rezerwy.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 29

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, warszawa 2021 r., s. 635

Płocharczyk Stanisław (ur. 03.11.1916 r., zm. 12.09.1939 r. Andrzejewo), strz. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile wojennej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum IPN, sygn. IPN BU 3049/278 s. 44

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 79

Podgórski Adam Władysław (ur. 04.02.1904 r.), zam. w Krakowie, ppor. rez. Absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs III (1931 r. – 1932 r.), służbę odbywał w 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego we Lwowie 40.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 20.pp (Nowy Sącz). W 1938 lub 1938 r. odbywał szkolenie w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusz dla oficerów rezerwy – wykazy osobowe

Podoski Kazimierz, mjr 71.pp, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej, podczas której był oficerem (kapitan) 54.pp i w przez 17 miesięcy dowodził kompanią. Od początku 1934r. służył na stanowisku dowódcy II baonu 71. pp. W 1935 r. Mjr Podoski nie jest wykazywany w obsadzie oficerskiej pułku. W 1938 r. służył na stanowisku komendanta Powiatowej Komisji Uzupełnień (PKU) w Radomiu

Źródła:

CAW I 320.71.24 rozkaz dzienny Nr 71 z dnia 30.03.1934 r.

rozkazem dowódcy DOK I w dniu 30.06.1938 r. przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, DOK I/53, Rozkaz Nr 34 z dnia 02.07.1938 r.

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/a/a5/Kordian_J%C3%B3zef_Zamorski_-_Wykazy_imienne_kapitan%C3%B3w_-_dow%C3%B3dc%C3%B3w_kompanii_i_baon%C3%B3w_na_froncie_-_1926-1927_-_cz%C4%99%C5%9B%C4%87_I_-_701-001-121-333.pdf [dostęp w dniu 21.03.2025 r.], s. 345

Podraszka Kazimierz Wawrzyniec (ur. 30.07.1909 r.), s. Piotra, absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w randze tytularnego plutonowego i skierowany został na t]staż do stacjonującego w Łodzi 31.pp. W 1934 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do 13.pp (Pułtusk). W okresie od 1 kwietnia do czerwca 1939 r. szkolił się na czterotygodniowym kursie oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 24, 32

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 222

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks”, Pruszków 2003 r., s. 32

Pogorzelski Stanisław, strz. 71.pp, w 1939 r. służył w kompanii gospodarczej 71.pp.

Źródła:

CAW I. 320.71.46, rozkaz dzienny Nr 19 z dnia25.01.1939 r.

Polańczyk Jan, kpr żandarmerii, służył w zambrowskim garnizonie w 1938 r.

Źródła:

CAW I.320.71.42, rozkaz dzienny Nr 106 z dnia 10.05.1938 r.

Poltowski Józef, strz., w 1939 r. żołnierz 4. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Połulich Włodzimierz (ur. 26.07.1911 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał 3. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 5.psp. W dniu 31 marca zakończył kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie z adnotacją powrotu do macierzystego pułku.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 31

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 64

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 142

Poncz Aleksander, kpt, lek. dr. (ur. 06.02.1899 r. poległ 08.1944 r. w Powstaniu Warszawskim), wymieniany w rozkazach dziennych w marcu i w maju 1939 r. komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[34]. Rozkazem tajnym Nr 25 z dnia 25 sierpnia wydanym przez komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie otrzyma przydział służbowy na stanowisko naczelnego lekarza 115.pp[35].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 4

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 69

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 11

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 150

Popielarski Edward Antoni, por. 71.pp, awansowany do stopnia porucznika w 1933 r. ze starszeństwem od 01.01.1931 r.

Źródła:

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, 1 lipiec 1933, Warszawa 1933 r., s. 136

[34] Wzmiankowany w rozkazie dziennym Nr 68 z dnia 24.03.1939 r. oraz Nr 103 z dnia 06.05.1939 r.
[35] CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 4.

Popiołek Konstanty (ur. 19.03.1905 r., zm. 12.09.1939 r. Andrzejewo), kpr 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Andrzejewem. Pochowany w mogile zbiorowej 23-MZ na cmentarzu parafialnym w Andrzejewie.

Źródła:

Archiwum IPN, sygn. IPN BU 3049/278 s. 44

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 88

Popów Mikołaj, plut. 71.pp, w 1930r. przeniesiony z 9. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej. w 1939r. służył w 2. kompanii specjalnego wyszkolenia gr. B. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., wzięty do niewoli w dniu 13.09.1939r. w Łętownicy, więziony w stalagu I A Stablack.

Źródła:

CAW I.320.71.1., dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.39r., Źródło:

https://www.cmjw.pl/zbiory-cyfrowe/archiwalia,1,884,lista.html [dostęp w dniu 04.03.2025 r.]

Poryżelski Tadeusz (ur. 28.10.1911 r. w Warszawie, zamordowany w 1940 r. w Charkowie), s. Józefa i Sabiny z Gryglasów, ppor rez. Ukończył Gimnazjum Państwowe im. St. Staszica w Warszawie, pracował jako technik budowlany. Absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 6. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż do stacjonującego w Białej Podlaskiej 34.pp. W 1936 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 34.pp. W dniu 17 lipca 1939 r. zgłosił się na sześciotygodniowy kurs dowódców kompanii strzeleckich w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie, gdzie przydzielono go do 2. kompanii. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do sowieckiej niewoli. Zamordowany strzałem w tył głowy w Charkowie. ZDJĘCIE W ZBIORACH MUZEUM KATYŃSKIEGO https://www.muzeumkatynskie.pl/pl/120/11316/zbiory.html

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne komendanta, s. 11

Opracowania:

Katyń 1940 https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r930375342,PORYZELSKI.html [dostęp w dniu 19.01.2026 r.]

Katyń…Ocalić od zapomnienia https://katyn-pamietam.pl/hero/7577 [dostęp w dniu 19.01.2026 r.

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 70

Muzeum Katyńskie https://www.muzeumkatynskie.pl/pl/52140/11387/fotografia_poryzelski_tadeusz_mk_1272_ic.html [dostęp w dniu 19.01.2026 r.]

Posłuszny Michał (ur. 14.09.1912 r. w Wolicy Piaskowej pow. dębicki), s. Jana i Joanny, zam. w Dębicy, ppor rez. Absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż do stacjonującego w Brześciu 82.pp. W 1936 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 2.pp (Pińczów). W dniach 17 kwietnia - 27 maja 1939 r. odbył sześciotygodniowy kurs dowódców kompanii ppanc w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 17

CAW VIII.804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Kwestionariusz osobowy oficerów rezerwy, s. 7

Opracowania:

Łukasiak Jan, Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 73

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 192

Leon Postawka (ur. 02.06.1910 r. w Odonowie, zamordowany w 1940 r w Katyniu), s. Bronisława i Janiny z d. Kuester, ziemianin, administrator majątku ziemskiego w Odonowie, ppor rez. W 1931 r. zdał maturę i rozpoczął studia w Krakowskiej Wyższej Szkole Rolniczej. We wrześniu 1933 r powołano go do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, gdzie otrzymał przydział do 1. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż najprawdopodobniej do 83.pp w Kobryniu. W 1936 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 12.pp (Wadowice). W dniu 27 maja 1939 r. zakończył kurs w Ośrodku Szkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. Pod koniec sierpnia 1939 r. został zmobilizowany i wziął udział w Wojnie Obronnej 1939 r. W nieustalonych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli i więziony był w obozie w Kozielsku. W kwietniu 1940 r. został wywieziony i zamordowany w Lesie Katyńskim (Lista wywozowa L.W. 022/19 IV 1940 AM 1341[36]).

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 17

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 97

Lista Katyńska https://katyn.ipn.gov.pl/kat/form/r3841134,POSTAWKA.html [dostęp w dniu 22.01.2026 r.]

Opracowania:

Kozioł Tadeusz, *Małe ojczyzny – Odonów*, Odonowskie Towarzystwo Kulturalne, Odonów 2013 r.

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 93

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 207

[36] Lista Katyńska https://katyn.ipn.gov.pl/kat/form/r3841134,POSTAWKA.html [dostęp w dniu 22.01.2026 r.].

Postnikoff Paweł (ur. 29.07.1908 r.), ppor rez., absolwent Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs III (1931 r. – 1932 r.). Zasadniczą służbę wojskową odbywał w 2. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego plutonowego i skierowany został na staż w 1. baonie morskim. W 1939 r. awansował do stopnia porucznika rezerwy. W sierpniu 1939 r. odnotowany został w dokumentach Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych: kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykazy imienne, s. 25.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 47

Powierza Paweł, kpr 71.pp, w 1930 r. przeniesiony służbowo z 1. kompanii ckm do 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Poznański Marian, ppor. rez. 70.pp, absolwent III Kursu (1931-1932) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, gdzie służył w 1. kompanii strzeleckiej. Po odbyciu służby skierowany został na staż do stacjonującego w Jarocinie 70.pp. W 1934 r. awansował do stopnia podporucznika. rezerwy.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 - 1932, Zambrów 1932 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza "Ajaks", Pruszków 2003 r.

Półchłopek Michał, chor. 71.pp, wzmiankowany w rozkazie dowódcy 71.pp w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Prajss Feliks (1915 r.), s. Ludwika i Zofii, zamieszkały w Wołominie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. zmobilizowany do 71.pp, zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 140, 24 listopada 1947 r.

Preyer Marian (ur. 31.10.1894 r. w Hołoniu, woj. stanisławowskie), ppor rez. 23 pp, żołnierz Legionów, w 1917 r. odbywał służbę wojskową w Zambrowie, być może na IV lub VI kursie wyszkolenia. Uczestnik wojny polsko – bolszewickiej, w 1921 r. służył prawdopodobnie w II baonie 47. pp w Drohobyczu. W 1939 r. został zmobilizowany do 23. pp we Włodzimierzu Wołyńskim, dostał się do sowieckiej niewoli i więziony był w obozie w Kozielsku. Zamordowany w Katyniu.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Opracowania:

Tucholski Jędrzej, *Mord w Katyniu. Kozielsk, Ostaszków, Starobielsk, lista ofiar*, Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1991 r.

Prokopczuk Kazimierz, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami Jabłoń. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 94

Prokoplew Teodor, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 94

Prosiński Aleksander (ur. w 1912 r. w Taraskowie pow. łomżyński), s. Franciszka i Marianny, zam. w Starej Łomży. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w71. pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 6, 13.05.1947 r.

Prosiński Józef (ur. 1912 r. - zm. 01.11 1998 r.), s. Wawrzyńca i Bronisławy, rolnik, zam. w Wyszomierzu Wielkim, kpr rez. 71.pp. W latach 1934 – 1935 odbywał zasadniczą służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie. Ukończył szkołę podoficerską jako elew 2. komp. ckm. W dniach 10.11.1938 r. – 13.12.1938 r. odbył ćwiczenia rezerwy w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany do 71.pp na stanowisko dowódcy obsługi cekaemu w 3. Kompanii ckm. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., brał udział w walkach o Zambrów i w boju pod Andrzejewem. Spoczywa na cmentarzu w Szumowie.

Źródła:

Relacja Zygmunta Prosińskiego (syn), w zbiorach Muzeum Zambrowa

Zaświadczenie o odbyciu ćwiczeń wojskowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie (w zbiorach Muzeum Zambrowa)

Zdjęcie 2. komp. szkoły podoficerów 71.pp 1934/1935 (w zbiorach Muzeum Zambrowa)

Prus Jakub (ur. 25.10.1902 r. w Bielczy pow. Brzesko, zm. 26.02.1975 r. w Białymstoku), s. Józefa i Marii z d. Pilch, zam. w Zambrowie, st. sierż. zaw. SPRP w Zambrowie. W latach 1923 – 1925 odbywał zasadniczą służbę wojskową w 26.pp. Od 5 marca do 15 sierpnia 1925 r. szkolił się na kursie podoficerskim w Baonie Szkolnym Piechoty O.K. Nr VI w Zaleszczykach, który ukończył w stopniu kaprala. W latach 1925 – 1929 służył jako instruktor w Baonie Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr VII w Zaleszczykach. Po wcieleniu Baonu PRP Nr VI do Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie rozpoczął służbę w 3. kompanii ckm. W okresie od 7 lipca do 31 sierpnia 1932 r. był instruktorem w 2. kompanii strzeleckiej na ośmiotygodniowym kursie podchorążych rezerwy dla weteranów wojny polsko – bolszewickiej. Po rozwiązaniu SPRP otrzymał przydział do nowoutworzonego Baonu Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Najprawdopodobniej już po rozwiązaniu w 1937 r. zambrowskiego Baonu PRP został przeniesiony do stacjonującego w Gdyni II Baonu Morskiego. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w podlegającym dowódcy Lądowej Obrony Wybrzeżą 4. morskim batalionie strzelców ON, po rozproszeniu którego dostał się w dniu 7 września 1939 r. do niemieckiej niewoli i został osadzony w stalagu II B Grossborn. 17 lutego 1945 r. został uwolniony przez wojska sowieckiej i powrócił do Zambrowa, gdzie początkowo prowadził małe gospodarstwo rolne, a od 1947 r. zatrudniony został w Gminnej Spółdzielni Samopomoc Chłopska w Zambrowie. Od 1969 r. pracował na etacie kierownika magazynu skór surowych, w 1972 r. odszedł na emeryturę. Zmarł w dniu 26 lutego 1975 r. i spoczywa na cmentarzu parafialnym w Zambrowie, sektor B2, rząd 8, grób 7

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r., s. 40

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1931 r., s. 93

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 1932 r.

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932, Zambrów 1932 r.

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932 – 1933, Zambrów 1933 Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 98

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1934 – 1935, Zambrów 1935 r., s. 91

Relacja Zofii Gosk (córka), w zbiorach Muzeum Zambrowa

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 154

Prusiecki Bolesław, sierż. 71.pp. wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy pułku w 1929 r.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Przeździecki Zygmunt (ur. 1912 r. Grzymały gm. Długobórz, zm. 23.06.1944 r. Czerwony Bór), ps. „Dąb II", „Wiesław", ppor., żołnierz NOW. W okresie międzywojennym sympatyk i działacz Stronnictwa Narodowego, członek Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w pierwszej połowie lat 30-tych w 71.pp w Zambrowie, skąd skierowany został do Podoficerskiej Szkoły Łączności w Zegrzu. Uczestniczył w Wojnie Obronnej 1939 r. W lutym 1941 r. wstąpił do Związku Walki Zbrojnej, po czym przeszedł do Narodowej Organizacji Wojskowej – konspiracyjnej organizacji wojskowej Stronnictwa Narodowego. W grudniu 1943 r. został mianowany komendantem Powiatu NOW Łomża. W międzyczasie ukończył Kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy przy KP NOW Łomża. W roku 1944 awansował do stopnia sierżanta podchorążego. W nocy z 20 na 21 czerwca 1944 r. uczestniczył w brawurowej akcji odbicia 400 więźniów z więzienia w Łomży. Zygmunt Przeździecki poległ w dniu 23 czerwca 1944 r. w boju na terenie Czerwonego Boru. W 1945 r. został pośmiertnie odznaczony Orderem Virtuti Militari V klasy, a w 1992 r. Krzyżem Partyzanckim.

Autor biogramu: Krzysztof Dmochowski

Źródła:

https://kpbc.umk.pl/Content/202883/PDF/Przezdziecka_Aniela_2537_WSK.pdf [dostęp w dniu 06.03.2025 r.],

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 06.03.2025 r.]

Zdjęcie strz. Zygmunta Przeździeckiego z okresu służby w 71.pp (w zbiorach Dariusza Syrnickiego)

Przybyłek Karol, ppor., do 71. pułku piechoty skierowany został w dniu 25.08.1939 r. obejmując stanowisko dowódcy plutonu taczanek w 3. kompanii ckm. Brał udział w natarciu na Zambrów, podczas którego jego pluton stracił dwie taczanki z cekaemami. Po bitwie pod Andrzejewem dostał się do niewoli.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja Karola Przybyłka.

Przybyłowski Wiktor (ur. 24.08.1903 r. w Kupiskach pow. Łomża), ppor rez., z zawodu nauczyciel. Zmobilizowany w dniu 31.09.1939 r. i wcielony do baonu marszowego 71.pp na stanowisko dowódcy 2. kompanii. Wraz z baonem od dnia 08.09.1939 r. odbywał marsz w kierunku Pińska. W dniu 25.09.1939 r. w rejonie Kobrynia dostał się do sowieckiej niewoli.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, relacja Wiktora Przybyłowskiego.

Ptak Rajmund Kazimierz (ur. w 1899 r. w Czechosłowacji), s. Jana i Teresy. Służył w 18.dac w Zambrowie w stopniu ogniomistrza. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Pukalski Stanisław Franciszek (ur. 20.08.1914 r.), ppor rez., absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii ckm. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika Rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Pińczowie 2.pp. W dniu 27 maja 1939 r. zakończył sześciotygodniowy kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 17

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934 r., s. 98

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 97

Pyć Michał (ur.1903 r.), s. Mariana i Marianny, zamieszkały w Raszynie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939r. zmobilizowany do 71.pp, zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 140, 24 listopada 1947 r.

Pyjek Hilary Henryk (ur. 06.04.1914 r.), absolwent Baonu Podchorążych Rezerwy Piechoty kurs VII (1935 r. – 1936 r.), ppor rez. Szkolenie ukończył w stopniu starszego strzelca i skierowany został na staż do stacjonującego w Łomży 33.pp. W 1938 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy. W dniach 12.06. – 22.07.1939r. otrzymał powołanie do odbycia szkolenia na kursie oficerów taborowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. W dniu 25 sierpnia zmobilizowany i stawił się ponownie w OWPR[37].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 5

CAW VIII.804.22.6, Korespondencja dot. spraw szkoleniowych; kwestionariusze dla oficerów rezerwy – wykazy imienne, s. 52

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 125

Pytel Władysław (ur. 17.02.1915 r. w Poniatowej), kpr, podoficer 9. kompanii szkolnej 71.pp. Wymieniony w rozkazie dziennym w styczniu 1939 r. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Dostał się do niewoli i więziony był w stalagu I A Stablack, a następnie w stalagu V D w Malsbach. Po 1942 r. przebywał w stalagu V C w Offenburgu.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 19 z dnia 25.01.1939 ., Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu

Sygnatura: WAST-St.VC,l.306

[37] CAW VIII.804.22.2, CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 5.

Raczkowski Mieczysław (ur. 18.01.1910 r. w Łomży), s. Mariana i Eleonory, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 2. kompanii 71.pp. Poległ podczas natarcia na Myszyniec.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Raguń Jan, kpr nadterm. 71.pp, w pierwszej połowie 1939 r. odkomenderowany na kurs weterynaryjny. Do pułku powrócił w lipcu tego roku.

Źródła:

CAW I.320.71.60, wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Rapa Wiktor, s. Jana, sierż., podoficer sanitarny Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Służbę pełnił w budynku Izby Chorych. Wymieniony w rozkazie dowódcy 71.pp w 1929 r. W marcu 1939 r. służył w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[38].

Źródła:

CAW VIII, 804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 75

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.(sprawdzić SPRP)

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 154

Rau Wincenty (ur. 07.01.1902 r. w Dąbrówce), s. Jana i Marii, robotnik zam. w Poznaniu, strz.71. pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 85, 06.09.1946 r.

Reinke Edward, st. strz., w 1932r. żołnierz 6. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Reszka Władysław, strz., w 1939 r. służył w 2. kompanii strzeleckiej 71.pp

Źródła:

CAW I.320.71.46., rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.39r .

Riegel, ppor., w listopadzie 1920 r. służył na stanowisku oficera gospodarczego baterii zapasowej 18. pułku artylerii polowej.

Źródła:

Zezwolenie na noszenie munduru, Zambrów, 09.11.1920 r. (w zbiorach autora).

[38] CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne. Wymieniony w rozkazie z dnia 18 marca 1930 r., s. 75.

Ritter, st. sierż. 71.pp, wzmiankowany w rozkazie dziennym w sierpniu 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Robakowski Stefan, plut., podoficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie Kowieńskiego Pułku Strzelców, żołnierz Legionów, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej. Poległ 26.02.1919 r. w pierwszej bitwie pułku pod Różanką.

Opracowania:

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r.

Rochowicz Stefan Aleksander (ur. 22.07.1912 r. w Warszawie, zm. 21.10.1999 r.), s. Jana i Ludwiki, ppor. rez. Absolwent IV kursu (1932 – 1933 Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał 1. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia został skierowany na staż w 3. Batalionie Strzelców. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 3.bstrz. W dniach 6 - 31 marca 1939 r. odbywał kurs oficerów żywnościowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie i skierowany został do jednostki macierzystej. Żołnierz Wojny Obronnej, w dniu 1 października 1939 r. dostał się do niemieckiej niewoli i ujęty jest na liście więźniów oflagu II C Woldenberg (Nr jeńca XVIII C/635). Uwolniony został 1 stycznia 1945 r.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 32, 35

IPN straty https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 27.01.2026 r.]

Lista jeńców Oflagu II C Woldenberg http://woldenberczycy.pl/wp-content/uploads/2018/01/Lista-lubuska-Jencow-Oficerow-Oflagu-IIC.pdf [dostęp w dniu 27.01.2026 r.]

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 60

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 143

Roczeń Józef, st. strz., w 1939 r. odbywał służbę w 1. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Roguszewski Wacław, zam. w Łochowie, żołnierz II baonu 71.pp, poległ w dniu 11 września 1939 r. pod wsią Pruszki Jabłoń. W dniu 26 maja 1950 r. został ekshumowany i złożony w kwaterze wojennej 23-KW przy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji i inhumacji zwłok żołnierzy AR i obywateli ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Rollof Erwin (Rolof, Rolaf), pchor. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Wądołkami. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 119[39]

Roszkowski, plut. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy 71.pp w sierpniu 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r

Roszuk Zygmunt (ur. 28.07.1915 r. w Karskich pow. Sokołów – zm. 08.01.1996 r.), s. Edwarda i Józefy z d. Spasionow, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służył w 8. kompanii strzeleckiej 71. pp. Uczestnik Wojny obronnej 1939 r., w dniu 13.09.1939 r. został wzięty do niewoli i więziony był w Stalagu IA Stablack (Nr jeńca 58628). 13.02.1941 r. przyjął status robotnika cywilnego i został zwolniony z obozu.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Roślik Aleksander, strz. 71.pp, w 1938 r. służył w 1. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.42., rozkaz dzienny Nr 106 z dnia 10.05.1938 r.

Rotkiewicz, ppor, w lutym 1919 r. dowodził 3. komp. formującego się w Zambrowie 1. Suwalskiego Pułku Strzelców[40].

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r.

Rucki I., żołnierz Kursu Wyszkolenia 6.pp Legionów, 7. kompania. Służył w Zambrowie w lipcu 1917 r.

Źródła:

Karta pocztowa nadana 24.07.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego

Rusin Jan, st. strz.71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Wądołkami. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 129

[39] W *Księdze pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I* najprawdopodobniej błędnie podana jest data śmierci pchor. Rollofa – 17.09.1939 r., zob. s. 119
[40] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 6.

Ruthendorf – Przeworski Jan Stefan (ur. 24.11.1911 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, służbę odbywał w 2. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Chełmnie 66.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika z ponownym przydziałem służbowym do 66.pp. W lutym 1939 r. przebywał na kursie oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[41], szkolenie zakończył 25 marca.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 30

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 113

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932 – 1933, Zambrów 1933 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 75

Rutkowski, plut. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony służbowo z 7. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Rydzewski, kpr, w 1930 r. mianowany komendantem kuchni I baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Rydzewski Władysław, plut. 71.pp, wzmiankowany w Rozkazie dziennym Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

Źródła:

CAW, sygn.. I 320.7146, Rozkazy dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

Rykaczewski Czesław (ur. 30.06.1909 r., s. Franciszka, zam. Kossaki Falki,), strz., w dniu 23.07.1940 r. został uwięziony w stalagu IA Stablack.

Źródła:

Centralne Muzeum Jeńców Wojennych w Łambinowicach Opolu

[41] CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne. Odnotowany został w rozkazie Nr 45 z dn. 25.02.1939 r.

Rymaszewski Zenon (ur. 16.07.1910 r. w Niżnie – Dniepropietrowsku na Ukrainie, zamordowany 16 lub 17.04.1940 r. w Katyniu), s. Jana i Zofii z Michałowskich, zam. w Wilnie, ppor rez. W 1932 r. ukończył Państwową Szkołę Techniczną w Wilnie i założył firmę budowlaną oraz wytwórnię materiałów budowlanych „Mastewal". Absolwent IV kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (1932 – 1933). W zambrowskiej podchorążówce służył w 1. kompanii strzeleckiej. Przeniesiony na Kurs Podchorążych Rezerwy Piechoty 5 DP Legionów, po ukończeniu w stopniu plutonowego otrzymał przydział na staż do 1.pp Legionów w Wilnie. 01.01.1937 r. został mianowany podporucznikiem rezerwy i ponownie skierowano go do na staż do 1.pp Legionów. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany do macierzystego pułku, w szeregach którego przebył Wojnę Obronną. Podczas rejestracji oficerów dniu 23 września w Wilnie został aresztowany i przetransportowano go do obozu w Kozielsku. W nocy z 7 na 8 grudnia 1940 r. wspólnie z ppor. rez. Julianem Michniewiczem podjął nieudaną próbę ucieczki, w wyniku czego został przeniesiony do obozu w Ostaszkowie. 16 lub 17 kwietnia został wywieziony do Lasu Katyńskiego i zamordowany przez NKWD. Jego szczątki ekshumowano i zaewidencjonowano pod Nr 3258. Pozostawił żonę i dwoje dzieci - Hannę i Antoniego Zbigniewa.

Źródła:

https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r26575146452,RYMASZEWSKI.html (dostęp w dniu 24.09.2025 r.)

Bibliografia:

https://zs5.elk.pl/dok_2014_2015/pub_n/d_lukaszewicz/Dla_spolecznosci/Zenon_Rymaszewski_wydanie%20okolicznosciowe.pdf (dostęp w dniu 24.09.2025 r.)

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 60.

Rymkiewicz Mieczysław, ppłk, oficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie 2. Kowieńskiego Pułku Strzelców, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej. Od 10.07.1922 r. do 1925 r. pełnił funkcję zastępcy dowódcy 77.pp, po 1925 r. przejął dowodzenie pułkiem. Od 28.01.1928 r. do 28.06.1933 r. dowodził 63.pp w Toruniu. Z dniem 31 sierpnia 1933 r. przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

Dz. Pers. MSWojsk. Nr 22 z 22 lipca 1922 r., s. 543.

Dz. Pers. MSWojsk. Nr 55 z 22 maja 1925 r., s. 274.

Dz. Pers. MSWojsk., Nr 11 z 28 września 1933 roku, s. 210

Opracowania:

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r.

Rządzki Józef (ur. 06.11.1906 r. w Rzędzianowicach k/Mielca, zm. 19.04.1995 r. w Ostrowi Mazowieckiej), s. Karola i Apolonii z d. Krówka, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., oficer ZWZ – AK – WiN. Absolwent Studium Pedagogicznego „Pedagogium" przy Uniwersytecie Jagiellońskim, zasadniczą służbę wojskową odbył w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 5 w Krakowie i zakończył ją w stopniu tytularnego sierżanta. Po ukończeniu szkolenia wojskowego zamieszkał w okolicach Ostrołęki i rozpoczął pracę jako nauczyciel. Po odbyciu ćwiczeń rezerwy, został dniu 1 stycznia 1932 r. mianowany podporucznikiem, cztery lata później awansował do stopnia porucznika rezerwy.

Rzoska Alfons Władysław (ur. 22.10.1909 r.), ppor rez., absolwent III kursu (1931 – 1932) Szkoły Podchorążych Rezerw Piechoty w Zambrowie), służbę odbywał w 2. kompanii ckm. Szkolenie ukończył w randze tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Starogardzie 65.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 65. W lutym - marcu 1939 r. odbywał pięciotygodniowe szkolenie oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[42], kurs zakończył w dniu 25 marca.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne komendanta, s. 30

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 97

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931 – 1932, Zambrów 1932 r., s. 80

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 53

Rzyszkowski, sierż. 71.pp, wzmiankowany w rozkazie w sierpniu 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Sadowski Michał, (ur. 05.05.1906 r. Stopnica, zm. 1972 r. w Zambrowie), fryzjer wojskowy i cywilny. Do Zambrowa przeprowadził się z Warszawy, najprawdopodobniej w pierwszej połowie lat trzydziestych. W okresie okupacji niemieckiej prowadził zakład fryzjerski przy obecnej alei Wojska Polskiego. Pracę zawodową w tym fachu kontynuował także po zakończeniu wojny. Zmarł w październiku 1972 r. w Zambrowie.

Źródła:

Relacja Michała Sadowskiego (wnuk), spisana w lutym 2025 r., w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK

Sadowski Stanisław, strz. 71.pp, w dniu 28.06.1939 r. przeniesiony do Zambrowa. Wcześniej odbywał służbę w stacjonującym w Warszawie 21.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Saniewski Wacław (ur. w 1914 r.), s. Daniela i Adeli, sierżant 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zaginął bez wieści w 1939 r..

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 71, 19.05.1947 r.

Sarek (Sark?) Jurek, żołnierz 1.pp Legionów Polskich, w dniu 12 lutego 1917 r. przeniesiony do Komendy Legionów.

Źródła:

CAW I.120.1.301, Odprawa Nr 39, s. 21

[42] CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 97.

Schabieński Jan Aleksander, sierż. zaw. Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty. W 1939 r. służył w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie w kompanii gospodarczej, w maju 1939 r. przeniesiony został do pospolitego ruszenia z prawem noszenia broni[43].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz dzienny Nr 115 z dn. 22.05.1939 r., s. 40

Schulz Franciszek Kazimierz (ur. 18.01.1912 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył w 3.kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż w 67.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy. W dniu 20 lutego 1939 r stawił się na kilkutygodniowy kurs dowódców kompanii ckm w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 36

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 77

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 133

Schütz Łucja (ur. 08.03.1917 r. Gniezno), półsierota przebywająca w Sierocińcu Wojskowym w Grudziądzu. W dniu 16.04.1928r. na mocy decyzji powołanego w 71.pp Zarządu Opieki nad Sierotą przedstawiciele korpusu oficerskiego i podoficerskiego zambrowskiego pułku podjęli decyzję o przeznaczeniu na jej utrzymanie i naukę dobrowolnych składek w wysokości po 50 gr. od osoby (oficerowie) i po 30 gr. (podoficerowie). Szczególną rolę w opiece nad sierotą odegrali dwaj podoficerowie – sierż. Karol Kanarecki oraz st. sierż. Leon Kłosin, którzy od momentu powołania Zarządu aż do jego rozwiązania w 1936 r. aktywnie działali w jego strukturach. Po kilkuletnim pobycie w sierocińcu Łucja Schütz dzięki regularnie napływającym z Zambrowa środkom finansowym mogła powrócić do rodzinnej Kościerzyny, gdzie ukończyła gimnazjum. W 1936 r. złożyła egzamin maturalny i została przyjęta na Uniwersytet Warszawski. W grudniu tego samego roku usamodzielniła się wychodząc za mąż i kończąc tym samym korzystanie z finansowej pomocy oficerów i podoficerów 71.pp. W dniu ślubu, który odbył się 29.12.1936 r. w Kościerzynie otrzymała w prezencie książeczkę oszczędnościową PKO z wkładem w wysokości 2453 zł., a łączna suma finansowej pomocy, jaką w ciągu 9 lat opieki nad sierotą wpłynęła z Zambrowa zamknęła się w kwocie ponad 7800 zł.

Źródła:

„Wiarus", rok VIII, Nr 6, Warszawa 06.02.1937 r.

[43] CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz dzienny Nr 115 z dn. 22.05.1939 r., s. 40.

Seroka Stanisław (ur. 10.08.1904 r. w Turzynie), s. Tomasza i Tekli, zamieszkały w Zambrowie przy ul. Kościuszki 10. Podoficer zawodowy WP w randze plutonowego. Ukończył Kurs Podoficerów w CSS Toruń. W 1930 r. służbowo przeniesiony z 3. kompanii ckm do 1. kompanii ckm. W 1937 r. wzmiankowany jako podoficer III baonu 71.pp (najprawdopodobniej ponownie pełnił służbę w 3. kompanii ckm). Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zaginął bez wieści w 1939 r.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30,

CAW I.320.71.39, II baon, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

„Monitor Polski", Nr 65, 13.05.1947 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. I, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Sęk Franciszek, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 147.

Sidorkiewicz Wacław, służbę wojskową odbył w Mazowieckiej Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii w latach 1937-1938 (I Kurs), gdzie otrzymał przydział do 3. baterii ciężkiej. Zambrowską podchorążówkę ukończył w stopniu tytularnego plutonowego, na staż skierowany został do 3. pułku artylerii ciężkiej w Wilnie. Po mobilizacji przydzielony do 1. dywizjonu artylerii ciężkiej na stanowisko podoficera ogniowego 1. bat. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

Wierzbicki Józef, ...W oczach podchorążego (wrzesień 1939*)...* [w:] *Wilnianie we wrześniu 1939 r. (prolog epopei),* pod red. L. Jana Malinowskiego, Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej Oddział w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2000, s. 50

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. gen. Józefa Bema*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1999 r.

Piórkowski Tomasz, *Artylerzyści z cenzusem*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Siemaszko, por., oficer sformowanego w 1919 r. w Zambrowie 2. Kowieńskiego Pułku Strzelców, uczestnik wojny polsko – bolszewickiej. W marcu 1919 r. dowodził oddziałem konnych zwiadowców.

Opracowania :

Baron Szymon, *Zarys historii wojennej 77 pułku piechoty*, Warszawa 1929 r., s 8

Siemiński Jan (ur. 17.11.1915 r. w Lipince), zam. w Waniszewie, s. Stanisława, strz. 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., po bitwie pod Andrzejewem trafił do niewoli. Więziony początkowo w stalagu VIA w Hemer (Nr jeniecki 3653), przeniesiony następnie do stalagu XXB, ostatecznie w dniu 03.04.1940 r. osadzony został w stalagu VIG Bonn – Duisdorf.

Źródła:

CAW, sygn.. I 320.7146, Rozkazy dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

www.straty.pl

Silberstein Edward, szer. 1.pp, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917r., zwolniony ze służby 20.03.1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917r., w zbiorach prywatnych.

Sintoft Antoni, żołnierz 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 153[44]

Siuster Stefan, strz., w 1939 r. służył w 2. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46 rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Skałka Dawid, strz. 71.pp, wymieniony w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie z dnia 14 lutego 1939 r. jako żołnierz kompanii gospodarczej .

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne, s. 138.

[44] W *Księdze pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej*. Żołnierze września, tom I, najprawdopodobniej błędnie poddano datę śmierci – 17.09.1939 r., zob. s. 153

Skierski Kazimierz Zenon (ur. 18.01.1908 r. w Piotrkowie Kujawskim, zm. 20.05.1961 r. we Włocławku), nauczyciel. Ukończył studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim, absolwent III Kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty (1931-1932). Służbę odbywał w dowodzonej przez kpt Stefana Ślęzaka 2. komp. ckm. Po ukończeniu kursu w stopniu plutonowego skierowany został do stacjonującego we Włocławku 14. pp. W 1934 r. po odbyciu ćwiczeń w rezerwie awansowany do stopnia ppor. rez. Do wybuchu II wojny światowej pracował w Polski Radiu. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. i Powstania Warszawskiego. Po zakończeniu działań wojennych kontynuował działalność literacką. Zmarł nagle podczas odczytu.

Źródła:

Dobrowolski Stanisław Ryszard, *Chmurnie i durnie*, Iskry, Warszawa 1980r.

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1931-1932, Zambrów 1932 r.

Opracowania

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Skrypij Stanisław ps. „Sylwester", „Andrzej" (ur. 16.11.1914 r. w Charkowie - zm. 29.05.1943 r. w Warszawie), st. strz. z cenz. W 1932 r. rozpoczął studia na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, dyplom inżyniera otrzymał w 1938 r. Podczas przerwy w nauce odbył zasadniczą służbę wojskową kończąc VII kurs Baonu Podchorążych Rezerwy (1935-1936), gdzie był przydzielony do 1. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu służby w stopniu starszego strzelca skierowany został na staż w 41. pp. W latach 1936-1939 oraz podczas okupacji pracował w Wydziale Planowania Miasta Zarządu Miejskiego w Warszawie. W wielu notach biograficznych powielana jest informacja sugerująca, że był jednym z najzdolniejszych architektów młodego pokolenia w okresie międzywojennym, w rzeczywistości nie pozostawił po sobie żadnego dzieła, które w najmniejszym chociażby stopniu uzasadniałoby tą opinię. Od 1932 r. działał w lewicowym Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej „Życie". Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., ranny w walkach o Lwów, trafił do prawdopodobnie sowieckiej niewoli, z której w bliżej nieznanych okolicznościach został zwolniony i w 1940 r. powrócił do pracy w Wydziale Planowania Miasta Zarządu Miejskiego. W 1942 r. wstąpił do Gwardii Ludowej, brał m.in. udział w napadzie bojówek GL na Państwową Wytwórnię Papierów Wartościowych i w kilku innych akcjach. Na początku 1943 r. mianowany został dowódcą GL na Warszawę. Przewidując wybuch powstania w Warszawie opracował broszurkę pt. „Propozycja planu opanowania Warszawy przez GL". Proponował w niej wykorzystanie zamieszania, jakie wyniknie w pierwszych 2-3 dniach walki i zajęcie przez GL strategicznych obiektów w mieście. Podejmujące próbę przeciwstawienia się temu oddziały Armii Krajowej miały być bezwzględnie likwidowane. W nocy z 18 na 19 maja 1943 r. został aresztowany w mieszkaniu swoich rodziców. Rozstrzelany w dniu 29 maja 1943 r. w ruinach getta, spoczywa na Powązkach.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Ofi"cyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Moczulski Leszek, *Architekci – żołnierze. Ale krwi nie odmówi nikt*!, „Stolica", Nr 29 (815), Warszawa 21.07.1963 r.

Spychalski Marian, *„Sylwester" - dowódca Warszawy*, „Odrodzenie", Nr 21, Warszawa lub Lublin 1948 r.

Skwarek Aleksander (ur.10.10.1908 r.), ppor rez. Absolwent I kursu (1929 – 1930) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w kompanii pionierów. Szkolenie ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Grudziądzu 64.pp. Awans do stopnia podporucznika rezerwy otrzymał w 1933 r. wraz z przydziałem służbowym do 22.pp (Siedlce). W marcu 1939 r. prawdopodobnie obywał szkolenie w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[45].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz dzienny Nr 69 z dn. 25.03.1939 r., s. 68

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r. s. 44

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 20

Smodlibowski Aureliusz (ur. 17.07.1914 r., zm. 11.09.1939 r. Zambrów[46]), ppor, oficer służby stałej, dowódca 1. plutonu 6. kompanii strzeleckiej 71.pp. Służbę w zambrowskim pułku rozpoczął prawdopodobnie od jesieni 1938 r., bezpośrednio po promocji oficerskiej w Szkole Podchorążych Piechoty w Komorowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w bitwie o Zambrów w dniu 11.09.1939 r. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Kryska – Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939 – 1945*, Polska Fundacja Kulturalne, Londyn 1996r.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 165

[45] CAW VIII.804.22.3 Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 68.

[46] W *Księdze pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września*, tom I błędnie podano miejsce śmierci ppor. Smodlibowskiego – Łomża, zob. s. 165.

Smorawiński Mieczysław Makary (ur. 25.12.1893 r. w Kaliszu, zamordowany przez sowietów 9 kwietnia 1940 r. w Katyniu), s. Jana i Marianny z Zagrodzkich, gen. bryg. Absolwent szkoły handlowej w Kaliszu. W 1911 r. skazany za działalność niepodległościową i zesłany do Jekaterynosławia. Po uzyskaniu zezwolenia rozpoczął studia w C.K. Szkole Politechnicznej (Wydział Chemii Technicznej) we Lwowie. Aktywnie działał w strukturach „Zarzewia" i Polskich Drużyn Strzeleckich – w szeregach tej ostatniej organizacji ukończył kurs podchorążych. W 1914 r. wstąpił do 2.pp Legionów. Odznaczył się podczas walk pod Krzyworównią (obecnie Ukraina) i Kirilibabą (Rumunia). 27.01.1915 r. awansował do stopnia podporucznika i objął dowództwo kompanii. Brał udział w bojach nad Styrem i pod Kostiuchnówką. 1 lipca 1916 r. awansował do stopnia kapitana[47]. W trakcie działań wojennych trzykrotnie odniósł rany. Od 1 stycznia do 5 maja 1917 r. przebywał w Zambrowie pełniąc funkcję dowódcy II baonu. W dniu 1 października 1918 r. awansował do stopnia majora, a w listopadzie został przyjęty do tworzącego się Wojska Polskiego, w szeregach którego wziął udział w wojnie z Ukraińcami. W trakcie walk został ponownie ranny, a po wyleczeniu objął dowództwo 2.pp przemianowanym na początku 1919 r. na 8.pp Legionów. 11 czerwca 1920 r. awansował do stopnia podpułkownika. W trakcie wojny polsko – bolszewickiej dowodził 4.pp Leg., a od 3 sierpnia 1920 IV brygadą w 2. Dywizji Piechoty Legionów. W toczonych przez brygadę z 1. Armią Konną Budionnego bojach pod Komarowem został ciężko ranny. Po zakończeniu wojny z bolszewikami pełnił początkowo obowiązki dowódcy piechoty w 2. Dywizji Piechoty Legionów, a następnie objął dowodzenie 6.DP. W dniu 1 stycznia 1928 r. został awansowany do stopnia generała brygady, a od 1934 sprawował funkcję dowódcy Okręgu Korpusu II w Lublinie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 19 września został we Włodzimierzu Wołyńskim internowany przez sowietów. Więzień obozu w Kozielsku, zamordowany strzałem w tył głowy w Katyniu w dniu 9 kwietnia 1940 r.

Odznaczenia: Srebrny Krzyż Orderu Virtuti Militari, Order Polonia Restituta III klasy, Krzyż Niepodległości, Krzyż Walecznych (czterokrotnie)

Opracowania:

Fusiecki Stanisław Szczęsny, *Generał Mieczysław Makary Smorawiński. W stulecie urodzin*, Wydawnictwo Mark Print, Warszawa 1994 r.

Kostrzewski Andrzej, *Polski Słownik Biograficzny*, t. XXXIX/3 zeszyt 162, pod red. Janusza Tazbira, s. 342 - 345

Mazur Grzegorz, *Generał Mieczysław Smorawiński. Syn ziemi turkowskiej i kaliskiej*, Miejska i Powiatowa Biblioteka Publiczna, Turek 2012 r.

Sobota Adam, podoficer 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939r. pod miejscowością Poryte Jabłoń. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 170.

Socha Józef, strz. 71.pp, żołnierz plutonu pionierów, poległ w dniu 11.09.1939 r. pod miejscowością Poryte Jabłoń. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 170

47

Sosnowski Franciszek, sierż. zaw., w 1929 r. Służył w 3. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 27. 11.1929 r.

Sosnowski Władysław, st. sierż. zaw., w 1929 r. wzmiankowany w rozkazie jako podoficer 3. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9., Rozkaz dzienny z dnia 27.11.1929 r.

Spiechowicz, por., oficer I Brygady Legionów. Służył w 2.pp, wraz z którym od stycznia do kwietnia 1917 r. przebywał w Zambrowie.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Stanisławski Mikołaj, absolwent Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu, promowany do stopnia podporucznika w czerwcu 1939 r. i skierowany na staż do stacjonującego w Zambrowie 18.dac. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Artylerii w Toruniu 1923-1939*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2000 r.

Stańczak Józef, kapral nadterminowy 71.pp, służył w 3. komp. ckm. Zmarł w dniu 04.06.1939 r. w filii I Szpitala Okręgowego w Warszawie.

Źródła:

CAW I.320.71.46, Rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Stańko, plut. pchor, odbywał staż w 71.pp. W drugiej połowie 1930 r. przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej do 2. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13*,* dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Staszko Ludwik, plut. zaw., w lipcu 1939 r. służbowo przeniesiony z 33.pp w Łomży do 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.60, wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Staśkiewicz Antoni, strz., żołnierz 6. kompanii strzeleckiej 71.pp. Służbę wojskową odbywał w 1939 r.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Stawecki Stefan (ur. 27.07.1912 r. w Eickel w Niemczech), s. Jana i Antoniny, zam. w Zambrowie przy ul. Marsz. Piłsudskiego 8 (obecnie al. Wojska Polskiego). Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Por. 71. pp., we wrześniu 1939 r. pełnił funkcję dowódcy 4. kompanii 71.pp. Ranny w dniu 11.09.1939 r. pod Starymi Wądołkami. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 73, 08.08.1946 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Stawiński, strz., w 1930 r. przydzielony do kuchni II baonu 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Stawny Józef, st. sierż. 71.pp.. Żołnierz 144.pp w szeregach którego uczestniczył w wojnie polsko – bolszewickiej w stopniu kaprala. Odznaczony Srebrnym Krzyżem Virtuti Militari V Klasy. W 1930 r. służbowo przeniesiony z 6. kompanii strzeleckiej na stanowisko szefa 5. kompanii strzeleckiej. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ 12.09.1939 r. pod Łętownicą. Pochowany w mogile zbiorowej 23-MZ w Andrzejewie.

Źródła:
CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Opracowania:

Mazaraki Ferdynand, *Zarys historji wojennej 71-go pułku piechoty*, Warszawa 1929 r., s. 14, 27.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków 1993 r., wydanie I.

Stecewicz Marian, s. Feliksa i Walerii Jadwigi z d. Moczydłowskiej zam. w Łomży. Członek POW obwodu Wysokie Mazowieckie, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w 3. plutonie 1. kompanii 1. pułku piechoty (?). w Zambrowie przebywał od 2 stycznia do połowy kwietnia 1917 r. Internowany po kryzysie przysięgowym przebywał w obozach w Szczypiornie i w Łomży. Po odzyskaniu niepodległości służył w stopniu sierżanta w 33.pp. Zginął w 1919 r. podczas walk o Lidę. Pośmiertnie odznaczony Krzyżem Walecznych.

Źródła:

List z dnia 25.01.1917r., w zbiorach S. Kryńskiego.

„Wspólna Praca" Nr 9, 1929 r.

Stępnowski Józef, zam. w Telakach pow. Sokołów Podlaski, strz. 71.pp. Służył w II baonie, poległ w dniu 11 września pod wsią Pruszki Jabłoń. W dniu 26 maja 1950 r. został ekshumowany i przeniesiony do mogiły wojennej przy sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej, pod red. Witolda Steckiego, t. I N-Z, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1993 r., s. 190[48]

Stobnicki Stefan, oficer 2. kompanii 71.pp, w 1935 r. awansował do stopnia porucznika ze starszeństwem od dn. 01.01.1935 r. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 03.09.1939 r. podczas nieudanego ataku kompanii na Myszyniec. Pochowany w mogile zbiorowej na cmentarzu parafialnym w Myszyńcu.

Opracowania:

Kryska – Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939 – 1945*, Londyn 1996 r.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 190

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, Warszawa 1935 r., s. 149

[48] W opracowaniu błędnie podano przydział służbowy do 74.pp.

Stokowski Czesław (ur. 14.07.1913 r., zm. 19.10.2011 r.), st. strz. 71.pp, w 1937 r. służył w 9. kompanii 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej, dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był w stalagu IA stablack (obecnie Stabławki). W 1940 r. został zwolniony, do wyzwolenia pracował przymusowo jako robotnik rolny w Sztumie. Zmarł w 2011 r,. spoczywa na Cmentarzu Wojskowym, kwatera IIC 27, rząd 3, grób 11, Warszawa, ul. Powązkowska

Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Armii Krajowej, Medal Zwycięstwa i Wolności

Źródła:

CAW I.320.71.35, rozkaz dzienny z dnia 10.03.1937 r.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 20.03.2025 r.]

Strada Włodzimierz Felicjan (ur. 16.02.1911 r. w Chrzanowie, zamordowany w Katyniu), s. Piotra i Marii z Kołłątajów, zam. w Chojnicach, ppor. rez. W 1930 r. ukończył gimnazjum i został przyjęty na Wydział Rolno – Leśny Uniwersytetu Poznańskiego. Początkowo skierowany został do odbycia służby w Dywizyjnym Kursie Podchorążych Rezerwy Piechoty przy 65.pp [49]. Absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służył 2. kompanii strzeleckiej. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Chełmnie 66.pp. W 1935 r. odbył ćwiczenia wojskowe, po których awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 69.pp (Gniezno). W 1936 r. ukończył studia i otrzymał tytuł inżyniera. W dniach 6 – 31 marca 1939 r. odbywał szkolenie oficerów żywnościowych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw w Różanie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do sowieckiej niewoli, więziony był w obozie w Kozielsku. Zamordowany przez sowietów w Katyniu (Lista Wywozowa L.W. 052/2 27 IV 1940 AM 406)

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 32, 35

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 68

IPN, Katyń 1940 https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r252852075279,STRADA.html [dostęp w dniu 07.01.2026 r.]

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 62

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, wydanie 2 poszerzone, Wydawnictwo Tertagon, Warszawa 2021 r., s. 141

Strojny Albin, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w 12. kompanii 2.pp Legionów i w Zambrowie przebywał od stycznia 1917 r. do kwietnia 1917 r.

Źródła:

Karta pocztowa nadana 01.03.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

[49] Gawron Mirosław, *Ks. Maurycy Wacław Sękiewicz (1889 – 1939) – organizator polskich parafii w USA i pierwszy kapelan portowy w Gdyni. Męczennik za wiarę i polskość*, „Zeszyty Gdyńskie. Tożsamość kulturowo – cywilizacyjna Gdyni", pod red. M. Gawrona i H. Głogowskiej, Nr 12, Wyższa Szkoła Komunikacji Społecznej w Gdyni, Gdynia 2017 r., s. 157.

Stryjecki Zygfryd Maciej (ur. 25.03.1918 r., zm. 18.01.1996 r, s. Tadeusza, podchorąży Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii Kurs I (1937–1938). Wg T. Piórkowskiego przeniesiony na II rok do Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu, w swoich opublikowanych w 1974 r. wspomnieniach podaje natomiast, że ukończył MSPRA w Zambrowie w stopniu tytularnego kaprala, po czym skierowany został na staż do 6. pułku artylerii ciężkiej. Do 19.09.1939 r. brał udział w walkach w rejonie Lwowa. Uciekając przed Sowietami, w okolicach Warszawy dostał się do niemieckiej niewoli i więziony był początkowo w Oflagu VII A w Murnau. Po ustaleniu przez Niemców statusu podchorążych przeniesiony został wraz z innymi podchorążymi do Stalagu VI B w Oberlangen. W kwietniu 1941 r. przebywał w Stalagu VI B/Z Fullen, skąd po krótkim pobycie przetransportowano go do Stalagu VI G Elsenborn. Kolejne obozy jenieckie, w których był więziony to: Stalag VI H Arnoldsweiler, Stalag VI G Hardthohe, Stalag VI G Arb-Kdo 281 Hoffnungsthal, Stalag XII A w Limburgu. Wielokrotnie uciekał z obozów i więzień. Po szóstej, udanej ucieczce ukrywał się w Belgii i został przyjęty do Armee Secrete Belge. Po wyzwoleniu Belgii wstąpił w październiku 1944 r. do 1. pułku artylerii przeciwpancernej w 1 Dywizji Pancernej.

Źródła:

http://www.nekrologi-baza.pl/zlista/378

Stryjecki Zygfryd Maciej, *Wojna, podchorąży i ślepy los*, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej, Warszawa 1974 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. Gen. Józefa Bema*, Oficyna Wydawnicza "Ajaks", Pruszków 1999 r.

Piórkowski Tomasz, *Artylerzyści z cenzusem*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Strzelbicki Wiktor, strz. 71.pp, w 1938 r. odbywał służbę wojskową jako ordynans.

Źródła:

CAW I.320.71.43, rozkaz dzienny Nr 271 z dnia 15.12. 1938 r.

Sud Stefan, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 13.09.1939 r. w Sławcu. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 22

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 197

Suffczyński Jerzy, chorąży sanitarny, służył w szpitalu polowym I Brygady Legionów. Przybył do Zambrowa w styczniu 1917 r.

Źródła:

Opisane zdjęcie ze stycznia 1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Sulich Czesław, strz., żołnierz 3. kompanii ckm, służył w 71. pp w 1939 r. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., został wzięty do niewoli w dniu 12.09.1939r. w rejonie Zambrowa, więziony w stalagu I A Stablack.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Źródła:

Polski Czerwony Krzyż
Opis źródła: księga jeniecka Stalag I A

Surawski Jerzy, pchor 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Wądołkami. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 199

Suski Aleksander, st. sierż. 71.pp, wymieniony w rozkazach dziennych dowódcy 71.pp. w styczniu i w lipcu 1939 r. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.7146, Rozkazy Dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz Dzienny Nr 4 z dnia 07.01.1939 r.

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Suski, Aleksander, st. sierż. 71.pp, w 1937 r. służył w kwatermistrzostwie 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

Suzakowski (Fuzakowski ?), ppor. art., oficer 1. bat. 18. pułku artylerii polowej, listopad 1920 r.

Źródła:

List z Zambrowa, w zbiorach R. Modzelewskiego.

Symber Stanisław, kpr., służył w 71.pp w 1938 r.

Źródła:

CAW I.320.71.42, rozkaz dzienny Nr 106 z dnia 10.05.1938 r.

Szabłowski Józef, sierż., zamordowany w Sławcu

Szabłowski, kpr 71.pp, pod koniec 1930 r. przeniesiony z 3. kompanii ckm do 1. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Szadkowski Antoni, strz., żołnierz oddziału wartowniczego 71.pp, służbę odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Szajkowski Józef, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służy w plutonie konnych zwiadowców 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Szajman Lejba, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 203

Meirtchak Benjamin, *Żydzi żołnierze wojsk polskich polegli na frontach II wojny światowej*, Dom Wydawniczy Bellona Warszawa 2001 r., s.73

Szamborski Józef, strz. 71.pp, w 1929 r. odbywał służbę wojskową w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 06. 11.1929 r.

Szapkowski Stanisław Jan (ur. 27.09.1904 r.), ppor 71.pp. W 1931 r. ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty i otrzymał przydział służbowy do stacjonującego w Zambrowie 71.pp.

Źródła:

Dziennik Personalny Nr 6, Rok XII, Warszawa 15.09.1931 r., s . 304, 311

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, Warszawa 1933 r., s. 143

Szarek Jerzy, plut., w 1937r. służbę odbywał w plutonie łączności 71.pp. Na rozkaz dowódcy pułku wykonywał dekoracje związane z obchodami świąt państwowych.

Źródła:

CAW I.320.71.39,rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.,

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Szarlej Antoni, strz., w 1939 r. odbywał służbę w 2. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Szelążek Bolesław (ur. 09.06.1909 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, służył 1. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Pińsku 84.pp. W 1936 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 84.pp. W lipcu 1939 r. wymieniony został w rozkazie dziennym komendanta Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie (zgłosił się w dniu 24 lipca na kurs oficerów gospodarczych)[50].

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 9

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 24

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 73.

[50] CAW VII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, rozkaz Nr 172 z dn. 29.07.1939 r., s. 24.

Szczerbiński Wacław, strz., żołnierz 3. kompanii ckm. Służbę w 71.pp odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW, Rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29 VIII 193 2r.

Szczygieł Tadeusz, st. sierż. tyt. 71.pp. W listopadzie 1929 r. ewidencyjnie, etatowo i gospodarczo przeniesiony został z 8. kompanii strzeleckiej do 3. kompanii strzeleckiej. We wrześniu 1930 r. służył w 5. kompanii strzeleckiej, skąd oddelegowano go na stanowisko szefa 2. kompanii. W dniu 31.10.1938 r. rozkazem dowódcy DOK I przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

CAW I.320.71.9, Rozkaz Dzienny Nr 235 z dnia 27. 11.1929 r.,

CAW I.320.71.13, dodatek do Rozkazu Dziennego Nr. 199/30.

CAW Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, DOK I/53, Rozkaz Nr 41 z dnia 25.07.1938 r.

Szewczyk Wilhelm, st. strz. 71.pp, w 1929 r. służył w drużynie dowódcy pułku.

Źródła:

CAW I.320.71.., rozkaz z dnia 27.11.1929 r.

Szklarek Henryk (ur. 03.07.1912 r. w Łodzi), ppor. Od 1934 r. służył w stopniu kaprala w 71.pp. W 1935 r. był podoficerem w 9. kompanii strzeleckiej. Brał udział w Wojnie Obronnej 1939 r., trafił do sowieckiej niewoli i więziony był w obozie w Iwanowie. W 1941 r. został przyjęty w szeregi 17. lwowskiego batalionu strzelców. Od dnia 13.12.1944 r. służył w 10. wołyńskim batalionie strzelców jako dowódca 3.kompanii. Uczestnik bitwy pod Monte Cassino, odznaczony Krzyżem Monte Cassino.w 1947 r. wrócił do kraju.

Źródła:

Książeczka wojskowa, vide: *https://dobroni.pl/forum/71-pulk-piechoty/643330/strona6* [dostęp w dniu 11.03.2021 r.].

Szłabka, sierż. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 2. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30.

Szofer Jan (ur. 30.09.1900 r. w Gupłonicach pow. Nowy Tomyśl), s. Walentego i Marianny, robotnik zam. w Bolęcinie pow. wolsztyński. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. służył w stopniu st. strzelca w 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści w 1939 r.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 91, 01.07.1947 r.

Szor, strz., w 1934 r. żołnierz kompanii wartowniczej 71.pp.

Źródła:

CAW, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Szpakiewicz Henryk, strz. 71.pp, w 1932 r. służył w 1. kompanii strzeleckiej 71. pp.

Źródła:

CAW I.320.71.1., rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Sztajnhaber Jakób, strz. 71.pp, w 1929 r. służył w 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 235 z 06.11.1929 r.

Szubert Franciszek, st. strz. 71.pp, żołnierz kompanii administracyjnej. Służbę w 71.pp odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Szurłec, por., oficer I Brygady Legionów. Służył w 2.pp Legionów, wraz z którym od stycznia do kwietnia 1917 r. przebywał w Zambrowie.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Szydło Stanisław (ur. 1901 r.), st. sierż. 71.pp, w drugiej połowie 1930 r. służbowo przeniesiony z 4. kompanii strzeleckiej na stanowisko szefa 3. kompanii strzeleckiej. W marcu1938 r. awansowany z tytularnego st. sierżanta do stopnia rzeczywistego st. sierżanta. Żołnierz Wojny Obronnej, 12.09.1939 r. w rejonie Zambrowa dostał się do niewoli. Więziony w stalagu I A Stablack, Nr. jeńca 37282

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozk. dziennego Nr. 199/30, CAW I.320.71.41, rozkaz dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Polski Czerwony Krzyż, księga jeniecka stalag IA

Szydłowski Edmund, strz. 71.pp, w 1939 r. służbę odbywał w 2. kompanii 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Szymczyk Wacław, strz.71.pp, w 1939 r. służbę odbywał w 2. kompanii.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Szynkarek Jakub, sierż., podoficer zorganizowanego przy III baonie Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty 18. DP, w dniu 19.03.1938 r. awansowany z plutonowego do stopnia rzeczywistego sierżanta.

Źródła:

CAW, sygn. I.320.71.3 Rozkaz Dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

CAW, Rozkaz Dzienny Nr 64 z dnia 19.03.1938 r.

Szyszkowski Stanisław, plut. rez. 71.pp, awansowany do stopnia plutonowego rez. w dniu 18.07.1939 r. Służbę odbywał w 3. kompanii strzeleckiej 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Ślęzak Franciszek, strz. 71.pp, w 1939 r. służbę odbywał w 2. kompanii.

Źródła:
CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Śliwowski Andrzej (ur. ok. 1912 r. - 11.09.1939 r.), s. Franciszka, zam. w Śliwowie Łopienitem gm. Rutki Kossaki, stopień wojskowy nieustalony, żołnierz 71.pp. Zginął w Zambrowie w dniu 11.09.1939 r. Pochowany bezimiennie w mogile zbiorowej żołnierzy 71.pp.

Źródła:

Relacja Wiesława Kołakowskiego (siostrzeniec poległego), spisana w Kossakach Borowych w dniu 01.09.2018 r., w zbiorach Muzeum Zambrowa

Śmierzchalski Andrzej (ur. 31.10.1910 r. – zm. 14.11.1939 r.), strz. 71.pp. Pochowany na cmentarzu w Sochaczewie.

Śpioch Tadeusz, kpr nadterminowy 71.pp, w 1939 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową w 71.pp

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

CAW I.320.71.60,wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Światłoń Kazimierz, żołnierz 1.pp Legionów Polskich, w dniu 12 lutego 1917 r. przeniesiony do Komendy Legionów.

Źródła:

CAW I.120.1.301, Odprawa Nr 39, s. 21

Świątkowski Henryk, strz. 71.pp, w 1939 r. służył w 3. kompanii ckm 71. pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Świerzewski Stefan (ur. 28.02.1908 r.), kpt, absolwent I kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty, żołnierz podziemia niepodległościowego. Służbę wojskową odbywał w 1. kompanii ckm, szkolenie ukończył w stopniu tytularnego kaprala i skierowany został na staż do 71.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem do 71.pp. W okresie okupacji był aktywnym działaczem podziemia. Od kwietnia 1940 r. działał jako szef komórki wywiadu w dzielnicy Żoliborz w Warszawie. Od 1941 r. do 1943 r. pełnił funkcję szefa ekspozytury wywiadu Obwodu Grodno będąc równocześnie referentem broni w tymże Obwodzie. W dniu 17 września 1943 r. został aresztowany przez gestapo, ale udało mu się zbiec (podczas ucieczki został ranny)[51].

Odznaczenia: Order Virtuti Militari V kl. (1942 r.), Krzyż Walecznych (1943 r.), Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

Źródła:

Kresowi żołnierze Armii Krajowej, baza danych, Stefan Świerżewski [Świerczewski, Świerczyński, Świerzewski]: https://baza.muzeum-ak.pl/zolnierz/178610/#wpcf7-f103683-o1 [dostęp w dniu 07.01.2026 r.]

Opracowania:

Figura Janusz, Gwozdek Zdzisław, *Wywiad VII Okręgu Armii Krajowej*, „Białostocczyzna", kwartalnik, Nr 1(13), Białostockie Towarzystwo Naukowe, Białystok 1989 r., s. 32

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 17

Święczkowski Czesław, sierż. 71.pp, podoficer plutonu łączności. Po mobilizacji pułku został mianowany zastępcą dowódcy plutonu łączności przy dowódcy 71.pp. W dniu 11.09.1939 r. został lekko ranny podczas walk o Zambrów. Brał udział w bitwie pod Andrzejewem. Po rozbiciu 18.DP dostał się do niewoli, z której zbiegł w dniu 15.10.1939 r.

Źródła:

Instytut Polski i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie, B.I.14 e, Relacja sierż. Czesława Święczkowskiego.

Świderski Piotr, strz., w lipcu 1939 r. służył w 2. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Świderski Władysław, strz. 71.pp, w 1939 r. żołnierz 6. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Tałarek Henryk, strz. 71.pp, w 1939 r. odbywał służbę w 2. kompanii specjalnego wyszkolenia (karnej). Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

[51] Kresowi żołnierze Armii Krajowej, Stefan Świerżewski https://baza.muzeum-ak.pl/zolnierz/178610/#wpcf7-f103683-o1 [dostęp w dniu 07.01.2026 r.]

Tatarczuk Marian Romuald (ur. 01.08.1913 r. w Samarze – zm. 20.07.1953 r. w Warszawie), s. Edwarda, por. sł. St. 18.dac. Po ukończeniu gimnazjum humanistycznego w Głębokiem dostał się na XV Kurs Szkoły Podchorążych Artylerii w Toruniu. Po zakończeniu szkolenia i promocji do stopnia podporucznika w dniu 01.10.1938 r. otrzymał skierowanie do stacjonującego w Zambrowie 18.dac, gdzie służył na stanowisku oficera ogniowego 2. baterii. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., w działaniach bojowych pełnił funkcję oficera zwiadowczego 2. baterii. Po rozbiciu 18.DP brał udział w dalszych walkach jako dca szwadronu w 2.puł w grupie gen. Kleeberga. Aktywnie działał w konspiracji, był szefem ekspozytury ZWZ - AK wywiadu „Stragan" Komendy Głównej w Warszawie. Za działalność konspiracyjną został przez Niemców aresztowany i osadzony w KL Auschwitz. W późniejszym okresie przenoszono do obozów w Neuengamme, Hannowerze i Bergen Belsen. Po wyzwoleniu do 1946 r. służył w polskiej kompanii wartowniczej na stanowisku dcy 1. plutonu. We wrześniu 1946 r. powrócił do kraju i został zatrudniony w Wydziale Rewindykacji Ministerstwa Przemysłu na stanowisku referenta. Zmarł w dniu 20 lipca 1953 r. w Warszawie i spoczywa na Cmentarzu Ewangelicko – Augsburskim p.w. Świętej Trójcy w Warszawie (sektor AL. 40, rząd 1, grób 73).

Odznaczenia: Krzyż Walecznych

Źródła:

CAW II.56.9949, Arkusz ewidencji personalnej.

Roman Władysław, *Oficer do zleceń, Państwowe Wydawnictwo Naukowe*, Warszawa 1989 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, Szkoła Podchorążych Artylerii w Toruniu 1923-1939, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2000 r.

Tatkowski Alojzy (ur. 21.06.1908 r. w Łące pow. Rzeszów), s. Karola i Antonii, ppor rez. z przydziałem służbowym do 71.pp. W dniu 08.11.1937 r. zgłosił się na kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.8, Książka zgłoszeń oficerów rezerwy 1937

Techmański Stanisław (ur. 21.12.1893 r. Hrubieszów – zm. 18.05.1931 r. Zambrów), s. Floriana i Franciszki z Danielewiczów, kawaler, kpt, oficer 71.pp. W 1914 r. mobilizowany został do armii rosyjskiej, gdzie skierowano go do szkoły oficerskiej. Po jej ukończeniu w randze praporszczyka otrzymał przydział do 194.pp, do kompanii cekaemów. W 1915 r. awansował do stopnia porucznika. We wrześniu tego samego roku kontuzjowany podczas walki dostał się do niemieckiej niewoli, z której powrócił w 1918 r. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości wstąpił do WP i brał udział w wojnie z bolszewikami. Do 1921 r. służył w 4. pułku strzelców konnych, a następnie przeniesiony został do stacjonującego we Włodzimierzu Wołyńskim 23.pp. W późniejszym okresie jego jednostką macierzystą był Baon Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 7a w Jarocinie. Pod koniec 1930 lub na początku 1931 r. został dyscyplinarnie przeniesiony do 71.pp. Zmarł wkrótce po przybyciu do Zambrowa, w dniu 18.05.1931 r., prawdopodobnie w wyniku rany odniesionej w pojedynku. Pochowany w mogile indywidualnej na cmentarzu parafialnym w Zambrowie.

Odznaczenia: Oder Św. Anny IV klasy, Krzyż Walecznych, srebrny Krzyż Zasługi

Źródła:

http://techmanski.info.pl/postacie3.html [dostęp w dniu 10.09.2021 r.]

Księgi metrykalne parafii pw. Trójcy Przenajświętszej w Zambrowie, rok 1931.

„Żołnierz Polski", Nr 22 z dnia 31.05.1931r.(nekrolog), Warszawa, rok XIII.

Tłuczek Michał, szer., żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych

Tokarski Kazimierz, młodszy majster wojskowy. Rozkazem z dnia 25 lipca 1939 r. został skreślony z ewidencji Ośrodka Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie i przeniesiony służbowo do Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii w Zambrowie z terminem zameldowania się w dniu 16 sierpnia 1939 r.

Źródła:

CAW VIII.804.22.4, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 135

Tomczyk Ludwik, szer. 1.pp, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r., zwolniony ze służby 20.03.1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Tomczyk Stefan Franciszek (ur. 28.09.1911 r.), ppor rez., absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Katowicach 73.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 73.pp. W dniach 3 stycznia - 12 lutego 1939 r. szkolił się na sześciotygodniowym kursie dowódców kompanii ckm w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 39, 43

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 78

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 162

Trela Feliks (ur. 19.09.1915 r.), kpr, w 1939 r. odbywał służbę w 5. kompanii strzeleckiej 71.pp. Brał udział w Wojnie Obronnej 1939 r. Po bitwie pod Andrzejewem trafił do niewoli i więziony był w Stalagu IA Stablack (Nr jeńca 64338).

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

https://www.straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 17.03.2025 r.]

Trojanowski Stanisław (ur. w 24.06.1915 r.), s. Władysława i Anny, rolnik zam. w Jeziorku. W 1937 r. powołany do odbycia czynnej służby wojskowej w 71.pp w Zambrowie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zaginął podczas działań wojennych.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Truskolawski Jan (ur. 12.05.1911 r. w Jemiołkach pow. białostocki), s. Jana i Kamili, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Zmobilizowany w sierpniu 1939 r. został wcielony do 71.pp w Zambrowie, zaginał podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 73, 21.05.1947 r.

Trzeciak Józef, ppor 71.pp, w listopadzie 1930 r. pełnił funkcję dowódcy plutonu w 3. kompanii strzeleckiej, pracował również jako instruktor wychowania fizycznego w zambrowskim gimnazjum. Zmarł w Warszawie w kwietniu 1931 r. na gruźlicę gardła[52].

Tyczyński Jan Piotr (ur. 1912 r.), mieszkaniec Zambrowa, rolnik, plut. nadterm. 71.pp. Służbę wojskową odbywał w plutonie zwiadu. W 1935 r. służył w stopniu kaprala. W sierpniu 1939 r. został zmobilizowany i wcielony do 9. kompanii strzeleckiej. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami (postrzał w twarz, rozpoznany przez rodzinę po złotym zębie). Miejsce spoczynku nieznane.

Źródła:

Relacja Danuty Minarczuk (córka), zdjęcia (w zbiorach RIH MOK w Zambrowie).

Tyszka Jerzy, ppor. W okresie styczeń – luty służył w stopniu strzelca w formującym się w Zambrowie 1. Suwalskim Pułku Strzelców. Pełnił funkcję szefa kancelarii, pisarza i gońca.

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 4.

Uszyński Józef Tadeusz, strz. z cenz., Kurs Pchor Rez. 18. DP 1937-1938, zwolniony z kursu z własnej winy bez prawa do skróconej służby wojskowej i z dniem 14.03.1938 r. skierowany do 42.pp na podstawie rozkazu 65/38 cz.II, pkt 1.

Źródła:

CAW I.320.71.39, Rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

CAW I.3320.71.41, Rozkaz dzienny N 64 z dnia 19.03.1938 r.

CAW I.3320.71.41, Rozkaz dzienny Nr 65, cz. II, pkt 1.

CAW I.320.71.41, Rozkaz dzienny Nr 68 z dnia 24.03.1938 r.

CAW I.3320.71.41, Dodatek do rozkazu dziennego Nr 179 z dnia 12.08.1938 r.

Uszyński Roman (ur. 07.02.1909 r., zm. 05.05.1997 r.), s. Edwarda i Kazimiery z d. Wojtkowskiej, zam. w Grzymałach gm. Zambrów. Strz. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., wzięty do niewoli pod Łętownicą w dniu 13.09.1939 r. Więziony w stalagu I A Stablack pod numerem ewidencyjnym 58734.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

[52] Wspomnienia…….

Uściński Hipolit (ur. 11.11.1911 r. w Sędziwujach), s. Jana i Zofii, rolnik zam. w Sędziwujach. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W sierpniu 1939 r. zmobilizowany do 71.pp, zaginął bez wieści.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php

„Monitor Polski", Nr 65, 13.05.1947 r.

Użarowski Jan, strz. 71.pp, służbę w Zambrowie odbywał w 1932r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Użupis Sławomir Franciszek Jerzy (ur. 17.05.1891 r. we Władysławowie gub. augustowska, zginął 16.09.1920 r. w Augustowie), s. Franciszka i Heleny z Doruchowskich, mieszkaniec Suwałk, student Ecole Centrale Paris. W czasie pierwszej wojny światowej służył jako młodszy oficer (praporszczyk, później lejtnant) w 147. Samarskim Pułku Piechoty. W końcowej fazie wojny znalazł się w szeregach II Korpusu Polskiego w Rosji. Pod koniec grudnia 1918 r. przybył z Suwalszczyzny do Zambrowa na czele zorganizowanej kompanii POW. Żołnierze pod jego dowództwem zostali wcieleni do będącego w stadium organizacji 1. Suwalskiego Pułku Strzelców jako 1.kompania[53], a nieco później por. Użupis objął komendę nad 1. komp. karabinów maszynowych[54]. W marcu 1920 r. otrzymał przydział do 1. pułku czołgów, gdzie dowodził kompanią reperacyjną. 19 sierpnia 1920 r. awansował do stopnia kapitana ze starszeństwem od 1 kwietnia. W dniu 16 września 1920 r. kpt Użupis został zamordowany w Augustowie w wyniku incydentu z ułanami 3.puł.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych[55], Krzyż Niepodległości[56], Medal Zwycięstwa (pośmiertnie)[57]

Źródła:

Lista odznaczonych Krzyżem Walecznych o nieznanych adresach, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Biuro Personalne, Warszawa 1935, s. 74.

„Monitor Polski", Rok XVI, Nr 171, 28.07.1933 r., s. 3.

Wacławek Julian (ur. w 1909 r .), s. Jana i Heleny, zam. w Grodzisku Mazowieckim. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Wcielony do 71.pp, zaginął bez wieści.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 71, 19.05.1947 r.

Wagner, st. sierż. – autor artykułu o obchodach trzeciej rocznicy Związku Strzeleckiego

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok XII, Nr 33, 17.08.1930 r., s. 819

[53] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 5.
[54] Tamże, s. 6.
[55] Lista odznaczonych Krzyżem walecznych o nieznanych adresach, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Biuro Personalne, Warszawa 1935 r., s. 74
[56] „Monitor Polski", Rok XVI, Nr 171, 28.07.1935 r., s. 3.
[57] Dziennik Personalny MSWojsk, Nr 9, 14.04.1922 r., s. 269.

Wajman Julian, strz., żołnierz oddziału wartowniczego, służył w 71.pp w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Warmuz Karol (ur. 07.08.1910 r.), absolwent IV kursu (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 1. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Kołomyi 49.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 3. Pułku Strzelców Podhalańskich (Bielsko Biała). W lutym 1939 r. odbywał szkolenie oficerów gospodarczych w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie[58], kurs zakończył w dniu 25 marca.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 30

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, s. 113

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932 – 1933, Zambrów 1933 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 73

Waszkiewicz K. (Daszkiewicz?), żołnierz I Brygady Legionów. W marcu 1917 r. służbę odbywał w I baonie 1. pułku piechoty w kompanii Szkoły Oficerskiej.

Źródła:

Karta pocztowa z datownikiem z dnia 14.03.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego

Wądołowski Jan (ur. 28.09.1907 r. w Chlebiotkach Starych), s. Fabiana i Stefanii, rolnik. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w 71.pp. Zaginął podczas działań wojennych.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Weber Tadeusz Adam (ur. 08.04.1909 r.), ppor rez., absolwent II kursu (1930 – 1931) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 6. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze tytularnego kaprala i skierowany został na staż do stacjonującego w Lesznie 55.pp. W 1936 awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 48.pp (Stanisławów). W dniu 27 maja 1939 r. ukończył sześciotygodniowy kurs w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 17

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1930 – 1931, Zambrów 1931 r., s. 92

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 31.

[58] CAW VIII.804.22.3, Rozkazy dzienne. Odnotowany został w rozkazie Nr 45 z dn. 25.02.1939 r.

Weiss Alfred, sierż., żołnierz I Brygady Legionów. W lipcu 1917 r. odbywał służbę na VI Kursie Wyszkolenia jako podoficer 6. kompanii.

Źródła:

Karta pocztowa z datownikiem z dnia 22.07.1917 r., w zbiorach R. Modzelewskiego.

Weiss Stanisław Karol Jerzy (ur. 10.05.1910 r.), absolwent IV kursu Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii ckm. Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego we Lwowie 26.pp. W 1935 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 11.pp (Tarnowskie Góry). W dniach 3 stycznia - 12 lutego 1939 r. ukończył sześciotygodniowy kurs dowódców batalionu w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 39, 43

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 78

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 140

Werschler Stanisław Marian (ur. 21.04.1911 r. w Nowym Kałuszu), s. Ludwika i Heleny, zam. w Myślenicach, pracownik samorządowy, ppor. rez. W 1929 r. zdał maturę w Gimnazjum Państwowym w Myślenicach i rozpoczął studia na Politechnice Lwowskiej. Z powodów materialnych studia przerwał i odbył służbę wojskową na IV kursie (1932 – 1933) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, gdzie przydzielono go do 3. kompanii strzeleckiej. Od 1 kwietnia do 20 września 1933 r. odbywał staż w 53.pp, który ukończył w randze tytularnego plutonowego. W swoim życiorysie por. rez. Werschler podaje również ukończenie Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy Piechoty przy 48.pp[59]. W 1936 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 12.pp. Od dnia 17 kwietnia do 27 maja 1939 r. odbył sześciotygodniowy kurs dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. 24 sierpnia 1939 r. został zmobilizowany z przydziałem na stanowisko adiutanta III baonu 12.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. 21 września 1939 r. dostał się do niemieckiej niewoli, do czerwca 1940 r. więziony był w oflagu XI B Braunschweig, później przeniesiony został do oflagu II C Woldenberg (Nr jeńca 303/XI), w którym doczekał wyzwolenia przez wojska sowieckie w dniu 29 stycznia 1945 r. W lutym tego samego roku powrócił do rodzinnych Myślenic, gdzie podjął pracę na stanowisku sekretarza Powiatowej Rady Narodowej.

Źródła:

CAW VIII.804.22.2, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy tajne komendanta, s. 16

https://wbh.wp.mil.pl/c/scans/zasoby/II_56/II_56_1244.pdf [dostęp w dniu 19.01.2026 r.]

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1932 – 1933, Zambrów 1933 r. s.

CAW VIII.804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Księga ewidencyjna oficerów rezerwy, s. 5

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 65

Pazda Andrzej, *Oflag IIC Woldenberg wczoraj i dziś*, Muzeum Woldenberczyków w Dobiegniewie, Poznań 2014 r.

Westrowicz, kpr pchor, najprawdopodobniej podchorąży Szkoły Podchorążych Piechoty w Komorowie obywający staż w 71.pp. W rozkazie dziennym Nr 199 z 1930 r. odnotowano jego przeniesienie z 6. kompanii strzeleckiej do 2. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

Wierzbicki, strz., żołnierz kompanii wartowniczej. Służbę w 71.pp odbywał w 1934 r.

Źródła:

CAW I.320.71.30, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

[59] Zob.: https://wbh.wp.mil.pl/c/scans/zasoby/II_56/II_56_1244.pdf [dostęp w dniu 19.01.2026 r.].

Wierzbicki Józef (ur. 30.10.1914 r., zm. 09.08.2005 r.), absolwent Wydziału Rolniczego Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, harcerz „Błękitnej Żeglarskiej Jedynki" - Wileńskiej Drużyny Harcerskiej im. Romualda Traugutta. W latach 1938-1939 (II Kurs) odbywał służbę wojskową w Mazowieckiej Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii (MSPRA), gdzie przydzielony został do 3. baterii ciężkiej. Podchorążówkę ukończył w stopniu plut. pchor., po czym skierowano go na staż do 3. pułku artylerii ciężkiej w Wilnie. Ze struktur pułku zmobilizowany został 1. dywizjon artylerii ciężkiej, do którego J. Wierzbicki otrzymał przydział pełniąc w nim funkcję podoficera zwiadowczego w 1. baterii. Wraz ze swoim dywizjonem brał udział w działaniach bojowych 1. Dywizji Piechoty Legionów. Podczas okupacji czynnie uczestniczył w konspiracji jako oficer 77. pułku piechoty. W 1944 r. został aresztowany przez NKWD, był przetrzymywany w więzieniu na wileńskich Łukiszkach, po czym na mocy wyroku OSO zesłano go do pracy w kopalni w Zagłębiu Donieckim. Do Polski powrócił w 1946 r. podejmując pracę m. in. w Instytucie Melioracji i Użytków Zielonych w Warszawie. W latach 1954–1985 był pracownikiem naukowym SGGW.

Źródła:

Truszkowski Stanisław, *Z dni pokoju i wojny 1921-1939*, Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowe, Warszawa 1983 r.

Wierzbicki Józef, relacja (w posiadaniu autora).

Wierzbicki Józef, ...W oczach podchorążego*..., Wilnianie we wrześniu 1939 r. (prolog epopei),* pod red. L. Jana Malinowskiego, Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej Oddział w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2000.

Opracowania:

Piórkowski Tomasz, *Artylerzyści z cenzusem*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Wierzbowski, por., W lutym tego samego roku objął komendę nad 1. kompanią formującego się w Zambrowie 1. Suwalskiego Pułku Strzelców[60].

Źródła:

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r.

Wilgo Franciszek (ur. w 1916 r.), s. Władysława i Józefy, zam. w Międzypolu gm. Międzylesie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zaginął bez wieści podczas działań wojennych 1939 r..

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 114, 01.09.1947 r.

Winter Marek (ur. 07.10.1899 r.), kpt 71.pp, służył w 7.pp Legionów, w Szkole Podchorążych Piechoty dowodził 6. kompanią. Skierowany później do 71.pp. W 1939 r. służył w II rzucie Dow. Armii „Modlin". Wg Kryski – Karskiego poległ jako oficer 7.pp w dniu 23.09.1939 r. pod Antoniówką.

Opracowania:

Eichelkraut Ryszard, *Rzeczpospolita Podchorążacka*, wydanie okolicznościowe, Muzeum Dom Rodziny Pileckich, Ostrów Mazowiecka 2018 r.

Kryska-Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939-1945*, Londyn 1996 r.

[60] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22 lipca 1923 r., s. 6.

Witkowski, strz. 71.pp, żołnierz kompanii wartowniczej. Służbę wojskową w Zambrowie odbywał w 1934 r.

Źródła:

CAW I.320.71.30, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Włodarczyk, kpr 71.pp, w drugiej połowie 1930 r. przeniesiony z 7. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Wnętrzak Alfons, żołnierz I Brygady Legionów. Służył w Zambrowie od stycznia do kwietnia 1917 r.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych

Wojciula Edward (ur. 26.10.1914 r. w Płoskirowie), tyt. plut. pchor, absolwent Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii w Zambrowie kurs I (1937 - 1938). W Zambrowie otrzymał przydział do dowodzonej przez kpt Edwarda Dudka 2. baterii szkolnej (bateria lekka). Po ukończeniu szkolenia skierowany został na praktykę do stacjonującego w Wilnie 1. pułku artylerii lekkiej.

Źródła:

Świadectwo ukończenia MSPRA w Zambrowie, kopia w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie.

Opracowania:

Grzelak Czesław, *Kresy w ogniu*, Wydawnictwo Bellona

Wojsz Zygmunt, (ur. 25.12.1907 r. w Chrostowie – zm. 29.09.1996 r.), zam. w Chrostowie gm. Tuszyn, plut. Elew Szkoły Podoficerskiej 71. p (24.09.1929 r. – 10.04.1930 r.), był dowódcą drużyny w kompanii ckm. Po ogłoszeniu mobilizacji otrzymał kartę mobilizacyjną z terminem stawienia w połowie września, ale wobec szybkich postępów wojsk niemieckich nie dotarł do pułku. Aktywnie uczestniczył w konspiracji antysowieckiej, w wyniku czego jego najbliższa rodzina wywieziona została na Sybir. Podczas okupacji niemieckiej żołnierz AK. Po zakończeniu wojny wrócił do prowadzenie gospodarstwa rolnego. Zmarł w dniu 29 września 1996 r. w Chrostowie.

Źródła:

Relacja Roberta Wojsza (wnuk), w zbiorach Muzeum Zambrowa.

Wojtkowski Zenon, st. strz. 71.pp.

Źródła:

Zdjęcie z opisem, w zbiorach R. Modzelewskiego.

Woliński Zygmunt, plut., od 1928 r. członek orkiestry 71. pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. W dniu 12.09.1939 r. dostał się do niewoli i więziony był początkowo w stalagu I A Stablack. Zginął 27.01.1945 r. podczas bombardowania linii kolejowej, gdzie pracował jako jeniec.

Źródła:

Relacja Julii Wolińskiej (żona), IPN Białystok, sygn. 935.k.2.

Księga jeniecka Stalag I A, https://www.cmjw.pl/zbiory-cyfrowe/archiwalia,1,884,lista.html [dostęp w dniu 04.03.2025 r.]

Wolski Jan, strz. 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 08.09.1939 r. pod Borowem, pochowany w mogile zbiorowej 28 – MZ w Małkini Górnej.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 299

Wolski Leon (ur. w 1911 r.), s. Leona i Matyldy, zam. w Warszawie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie, zagiął podczas działań wojennych.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 114, 01.09.1947 r.

Wolski Stanisław, strz., żołnierz plutonu pionierów 71.pp, poległ w dniu 11.09.1939 r. podczas bitwy o Zambrów, spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW na cmentarzu wojskowym w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 299

Wołodźko Władysław (wieś Cudzieniszki w obw. Grodzieńskim, nr domu 62), ppor 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. poległ w dniu 12.09.1939 r. pod Łętownicą. Spoczywa w mogile zbiorowej 28-MZ w Ostrołęce.

Opracowania:

Kryska – Karski Tadeusz, *Straty korpusu oficerskiego 1939 – 1945*, Londyn 1996 r.

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 300

Wołowicz Stefan, strz., w 1939 r. służył w 4. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46., rozkaz dzienny Nr 178 z dnia 07.08.1939 r.

Woszczyński Zygmunt, plut. zaw., służył w 8. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9

Woszczyński Zygmunt, plut. zaw., w 1929 r. służył w 8. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.9, rozkaz dzienny Nr 235 z dnia 27. 11.1929 r.

Woźniak Józef, sierż. 71.pp, w 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii strzeleckiej do 4. kompanii strzeleckiej. W 1934 r. służył na stanowisku zastępcy oficera mobilizacyjnego.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr 199/30.

CAW I.320.71.24, rozkaz dzienny Nr 71, 30.03.1934 r.

Woźniak – Wagner Antoni, tyt. st. sierż. 71.pp, rozkazem dowódcy DOK I w dniu 31.10.1938 r. przeniesiony w stan spoczynku.

Źródła:

CAW DOK I/53, Rozkazy Dowództwa Okręgu Generalnego Warszawskiego 07.01.1938 – 23.12.1938, Rozkaz Nr 41 z dnia 25.07.1938 r.

Wódka Czesław (ur. 04.06.1915 r. w Łojewie pow. Węgrów, zm. 16.10.1996 r. Sadowne Węgrowskie), s. Jana, zam. w Sokółce, gm. Sadowne Węgrowskie, st. strz. 71.pp. W dniu 24.03.1938 r. powołany został do odbycia zasadniczej służby wojskowej w 71.pp, otrzymał przydział do 1.komp. strzeleckiej (dca kpt Romuald Kudukis). W dniu 20.09.1938 r. rozpoczął szkolenie w Szkole Podoficerskiej 71. pp, którą ukończył 11.03.1939 r. w stopniu starszego strzelca. Żołnierz Wojnie Obronnej 1939 r., brał udział w boju o Zambrów oraz w natarciu na Andrzejewo, gdzie dostał się do niemieckiej niewoli. Więziony był w stalagach: XX A Thorn (Toruń), VI E Dorsten i VI G Bonn – Duisdorf. W dniu 6 marca 1945 r. został wyzwolony przez oddziały amerykańskiej 6. Armii i 22 października powrócił do domu. W kwietniu 1946 r. wyjechał na tereny Pomorza Zachodniego i rozpoczął służbę w milicji. Po kilku latach powrócił w rodzinne strony i służył w Łukowie oraz w Stoczku Łukowskim, gdzie brał udział w walkach z podziemiem niepodległościowym. W 1957 r. został służbowo przeniesiony do Tłuszcza, a później do Wołomina. Na emeryturę przeszedł w 1968 r. Zmarł w dniu 16 października 1995 r., spoczywa na cmentarzu w m. Sadowne Łukowskie.

Odznaczenia:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal za Zwycięstwo i Wolność, Medal Wojny Obronnej 1939

Źródła:

Relacja Wojciecha Wódki (syn),

Świadectwo ukończenia Szkoły Podoficerskiej w 71.pp, w zbiorach Regionalnej Izby Historycznej MOK w Zambrowie.

Wójcik Julian Józef (ur. 21.03.1912 r. w Chrzanowie), s. Stanisława i Heleny, zam. w Chrzanowie, urzędnik, ppor rez. Absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 2. kompanii strzeleckiej. W 1936 r mianowany został podporucznikiem rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Wadowicach 12.pp. W dniach 17 kwietnia – 27 maja 1939 r. odbywał szkolenie na kursie dla oficerów rezerwy w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie (przydział do 2. kompanii)

Źródła:

CAW VIII.804.22.7, Księga ewidencyjna oficerów rezerwy, s. 4

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933 – 1934, Zambrów 1934, s. 94

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 85

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 184

Wójcik Stanisław, zam. w Sadownem pow. węgrowski, strz. 71.pp, w lipcu 1939 r. służył w 8. kompanii strzeleckiej 71.pp, w dniach 01.07.1939 r. - 12.07.1939 r. skierowany do służby w kuchni obozu PW w Kozienicach. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Poległ w dniu 11.09.1939 r. pod wsią Pruszki Jabłoń. Jego szczątki ekshumowano w dniu 26 maja 1950 r., spoczywa w kwaterze wojennej 23-KW przy Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łomży.

Źródła:

CAW I 320.71. 46, rozkaz dzienny Nr 161 z dnia 18.07.1939 r.

Źródła:

Archiwum Państwowe w Łomży, 563 6/1, Protokoły z ekshumacji żołnierzy AR i ZSRR i Armii Polskiej poległych w czasie wojny 1939 – 1945 na terenie województwa białostockiego, s. 79

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red. Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 304

Wójcikiewicz Tadeusz Józef (ur. 29.12.1912 r.), ppor rez., absolwent V Kursu (1933-1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie. Służbę odbywał w 2. kompanii strzeleckiej SPRP. W 1938r. awansowany został do stopnia ppor rez. i otrzymał przydział do odbycia stażu w 1. pułku strzelców podhalańskich w Nowym Sączu. W latach 90-tych ubiegłego stulecia mieszkał w Krakowie.

Źródła:

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1933-1934, Zambrów 1934 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii im. Gen. Józefa Bema*, Oficyna Wydawnicza "Ajaks", Pruszków 1999 r.

Wybraniak Adam, strz., w 1939 r. służył w 5. kompanii strzeleckiej 71.pp.

Źródła:

CAW, sygn.. I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Wyszomierski Kazimierz (ur. 11.01.1916 r. w Podbielku), s. Aleksandra i Bronisławy, rolnik. W dniu 24.03.1938 r. rozpoczął zasadniczą służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie. Żołnierz Wojny Obronnej. We wrześniu 1939 r. dostał się do niewoli, przebywał w nieustalonym obozie jenieckim. Zaginął w drugiej połowie 1944 r.

Opracowania:

Kocoń Leszek*, Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Zach, kpr 71.pp, w drugiej połowie 1930 r. przeniesiony z 1. kompanii ckm do 2. kompanii ckm.

Źródła:

CAW, sygn.. I.320.71.13, dodatek do rozkazu dziennego Nr. 199/30.

Zając Bronisław Eustachy, ppor 71.pp. W 1931 r. ukończył Szkołę Podchorążych Piechoty i otrzymał przydział służbowy do 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. pełnił obowiązki dcy 2. kompanii 70.pp. Brał udział w obronie Warszawy, gdzie walczył w szeregach 56.pp (jako dowódca 3. kompanii).

Odznaczenia: Krzyż Walecznych (dwukrotnie)

Źródła:

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, 1 lipiec 1933, Warszawa 1933 r., s. 26

Rocznik Oficerski 1932, s. 149

Opracowania:

Głowacki Ludwik, *Wielkopolska Dywizja Piechoty w kampanii 1939 r.*, Wydawnictwo Lubelskie, Lublin 1969 r., s. 121, 122, 150, 181

Zajda Henryk (ur. 24.09.1909 r. w Długosiodle), kpr, elew orkiestry 71. pp. Uczestnik Wojny Obronnej 1939 r. W 13 września trafił do niewoli i wysłany został do stalagu IA Stablack (Nr jeńca 7271), w którym przebywał do 15.05.1940 r. Następnym miejscem uwięzienia był stalag VIJ Fichtenhain/Krefeld w pobliżu granicy z Holandią. W dniu 23 września 1944 r. został przeniesiony do stalagu VIK Senne, gdzie przebywał do uwolnienia.

Źródła:

CAW I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937r.,

www.straty.pl [dostęp: 29.04.2020 r.].

Zakrzewski Konstanty (ur. 28.07.1916 r. w Trynosach gm. Wąsewo), s. Hipolita i Władysławy z Kołaczkowskich, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. We wrześniu 1939 r. odbywał czynną służbę wojskową w 71.pp w Zambrowie. Poległ w dniu 11.09.1939r. pod Zambrowem.

Źródła:

„Monitor Polski", Nr 103, 08.10.1946 r.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, t. 1, pod. Red. Edwarda Pawłowskiego, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków, 1993 r.

Zalewski Tadeusz, 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 317.

Załęski Jan (ur.06.1915 r.), strz. 71.pp, żołnierz plutonu ppanc. W maju 1939 r. przebywał na kursie w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie. W dniu 6 maja skierowany został do macierzystego 71.pp w celu przeprowadzenia formalności zwolnienia.

Źródła:

CAW VIII.804.22.3, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Rozkazy dzienne, Rozkaz dzienny Nr 99 z dnia 01.05.1939 r., s. 17

Zaremba Aleksander, strz., zam. prawdopodobnie w Czyżewie. W 1939 r. odbywał służbę wojskową w 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Zukociński (Żukociński?) Jan, żołnierz 3. kompanii ckm. Służbę wojskową w 71.pp odbywał w 1932 r.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 190 z dnia 29.08.1932 r.

Zbiegień Franciszek (ur. 30.01.1914 r. w Starej Wsi pow. Brzozów), s. Józefa i Apolonii z d. Nogaj, zam. we Lwowie, pracownik Banku Gospodarstwa Krajowego we Lwowie. W 1932 r. ukończył Gimnazjum Państwowe w Brzozowie i na ochotnika zgłosił się do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (kurs IV 1932 – 1933, 1. kompania ckm). Po zakończeniu szkolenia skierowany został na staż do stacjonującego w Przemyślu 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. W 1935 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z ponownym przydziałem służbowym do 5.psp. Po zakończeniu służby w zambrowskiej podchorążówce rozpoczął studia ekonomiczne. Od 1937 r. pełnił funkcję asystenta na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Po zakończeniu wojny pracował w Narodowym Banku Polskim w Warszawie.

Źródła:

Dossier 731 – Franciszek Zbiegień: https://archiwum.uni.wroc.pl/index.php/ua-000-26-0-5-731;isad?sf_culture=fr [dostęp w dniu 08.01.2026 r.]

Zatorski Szymon, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 321

Zawicz, por., oficer I Brygady Legionów. Służył w 2.pp, wraz z którym od stycznia do kwietnia 1917 r. przebywał w Zambrowie.

Źródła:

Rozkaz Nr 156 z dnia 20.03.1917 r., w zbiorach prywatnych.

Zawistowski Stanisław, kpr nadterm. Wymieniony w rozkazie dziennym dowódcy pułku w grudniu 1937 r. W 1939 r. służył I baonie 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. pod Nagórkami. Pochowany w mogile zbiorowej 23-KW w Łomży.

Źródła:

CAW, sygn.. I.320.71.39, rozkaz dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

CAW, sygn.. I.320.71.60,wykaz uposażenia miesięcznego oficerów i podoficerów za m/c lipiec 1939 r.

Zawisza Józef, strz. 71.pp, w 1939 r. odbywał służbe wojskową w 5. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Zawisza Stanisław Juliusz (ur. 01.10.1914 r.), s . Juliana i Heleny, urzędnik zam. w Warszawie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r. Służbę wojskową odbywał w 71.pp w Zambrowie. Zaginął podczas działań wojennych.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.],

„Monitor Polski”, Nr 67, 15.05.1947 r.

Zemła Jan (ur. 21.06.1900 r. – zm. 24.07.1969 r.), sierż. SPRP

Zdrojewski Jarosław (ur. 07.1919 r. – zm. 13.12.2006 r.), absolwent Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta w Wilnie, od 1930 r. harcerz „Błękitnej Żeglarskiej Jedynki" - Wileńskiej Drużyny Harcerskiej im. Romualda Traugutta. Po zdaniu matury został skierowany do Mazowieckiej Szkoły Podchorążych Rezerwy Artylerii (MSPRA) w Zambrowie na I Kurs (1937 – 1938). Służbę odbywał w dowodzonej przez kpt Płosę 1. baterii lekkiej. Po zakończeniu szkolenia otrzymał przydział do 29. pułku artylerii lekkiej w Suwałkach. Jeszcze w Zambrowie złożył podanie o przyjęcie do Szkoły Podchorążych Artylerii (SPA) w Toruniu, gdzie w październiku 1938 przydzielono go do IV baterii. W tym czasie osiągnął też sukces sportowy zdobywając tytuł mistrza Szkoły w boksie. Po ukończeniu w trybie przyśpieszonym nauki w SPA otrzymał przydział mobilizacyjny do stacjonującego w Inowrocławiu 4. pułku artylerii lekkiej. W trakcie działań wojennych dołączył w Wilnie do 1. pułku artylerii lekkiej, a następnie wraz z dowodzoną przez rtm Jerzego Dąmbrowskiego grupą kawalerii usiłował przebić się do Warszawy. Po rozpadnięciu się oddziału powrócił do rodzinnego Wilna, gdzie nawiązał kontakt z konspiracją i wziął udział w operacji „Ostra Brama". W styczniu ochotniczo zgłosił się do formowanego w Białymstoku 2. Samodzielnego Batalionu Łączności, w którym został przyjęty na stanowisku adiutanta. W LWP awansował do stopnia pułkownika służąc m.in. w Ośrodku Przetwarzania Informacji Głównego Kwatermistrzostwa LWP.

Źródła:

Zdrojewski Jarosław, Inowrocław - Wilno, *Wilnianie we wrześniu 1939 r. (prolog epopei)*, pod red. L. Jana Malinowskiego, Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej Oddział w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2000 r.

Zdrojewski Jarosław, *Zapiski z pamiętnika, Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej Oddział w Bydgoszczy*, Bydgoszcz 1999 r.

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Mazowiecka Szkoła Podchorążych Rezerwy Artylerii*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 1999 r.

Piórkowski Tomasz, *Artylerzyści z cenzusem*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r.

Ziemba Jan, zam. w Rębiszach – Działach pow. ostrołęcki, strz. 71.pp, żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., zmarł z ran w Andrzejewie w dniu 18.09.1939 r.

Źródła:

https://straty.pl/szukaj-osoby.php [dostęp w dniu 05.03.2025 r.]

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków, wydanie I, tom I, s. 331,

Wujcik Władysław, *Mauzoleum poległych żołnierzy 18. dywizji piechoty*, Rocznik Mazowiecki Nr 9, 1987 r., s. 343.

Zięba Władysław (ur. 13.11.1911 r. w Kobylanach), s. Antoniego i Zofii, rolnik zam. w Olszewie. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., służył w 71.pp. Zaginął w niemieckiej niewoli.

Opracowania:

Kocoń Leszek, *Zaginieni 1939-1945. Postępowanie o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu*, t. 1, Wydawnictwo Prymat, Białystok 2003 r.

Zipser Witold Janusz (ur. 15.01.1909 r., zamordowany w 1940 r. w Charkowie), s. Jana i Józefy z d. Niewińskiej, urzędnik, zam. w Popielowie pow. węgrowski, ppor rez. 71.pp. W 1928 r. ukończył Gimnazjum Państwowe im. J. Poniatowskiego w Warszawie. W 1929 r. ochotniczo zgłosił się do odbycia służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie (kurs I 1929 – 1930), gdzie otrzymał przydział do 1. kompanii strzeleckiej. Szkolenie ukończył w randze tytularnego plutonowego. Po zakończeniu służby został przyjęty na Wydział Rolniczy Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Po otrzymaniu dyplomu inżyniera rolnika powrócił do Popielowa i pracował jako leśniczy w majątku Kazimierza Popiela, a później w Zarządzie Drogowym w Brześciu. W 1933 r. awansowany został do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do stacjonującego w Zambrowie 71.pp. Żołnierz Wojny Obronnej 1939 r., dostał się do sowieckiej niewoli i więziony był początkowo w obozie przejściowym w Szepetówce, później przeniesiono go do Starobielska. Wiosną 1940 r został zamordowany w Charkowie (Lista Wywozowa L.S. 1181).

Źródła:

IPN, Katyń 1940 https://katyn.ipn.gov.pl/kat/ludzie/ofiary/baza-wyszukiwarka/r722150,ZIPSER.html [dostęp w dniu 03.02.2026 r.]

Jednodniówka Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty 1929 – 1930, Zambrów 1930 r., s. 41

Opracowania:

Nasi Bliscy https://nasi-bliscy.federacja-katyn.org.pl/portrety/zipser-witold/ [dostęp w dniu 03.02.2026 r.]

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 11

Złotkowski, strz., w 1934 r. służył w kompanii wartowniczej 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.25, rozkaz dzienny Nr 213 z dnia 27.09.1934 r.

Zyśk Władysław, strz. 71.pp. w 1939 r. służył w 8. kompanii strzeleckiej.

Źródła:

CAW I.320.71.46, rozkaz dzienny Nr 135 z dnia 16.06.1939 r.

Żebrowski Michał (ur. 29.09.1883 r. w Wilnie), s. Piotra i Kamili z Wołkowiczów, por., w lutym 1919 r. dowodził 2. kompanią organizowanego w Zambrowie 1. Suwalskiego Pułku Strzelców[61]. W 1906 r. ukończył w Wilnie Szkołę Podchorążych i jako podporucznik rozpoczął służbę w rosyjskim 169.pp.Brał udział w I wojnie światowej, w 1917 r. dostał się do niemieckiej niewoli. Po uwolnieniu wstąpił w dniu 11 listopada 1918 r. do WP, gdzie został zweryfikowany w stopniu porucznika i jeszcze w tym samym roku awansował do stopnia kapitana. Wraz z macierzystym 41.pp uczestniczył w wojnie polsko – bolszewickiej, za udział w której został odznaczony Krzyżem Walecznych. Jeszcze w trakcie działań wojennych awansował do stopnia majora. Od sierpnia 1920 r. do marca 1921 r. służył w 60.pp na stanowisku dcy batalionu, później został przeniesiony do 59.pp. W 1924 r. awansował do stopnia ppłka. W latach 1925 – 1927 pełnił funkcję zastępcy dowódcy stacjonującego w Łomży 33.pp, później służył jeszcze w Kobryniu, Bydgoszczy i Toruniu. W 1929 r. przeszedł w stan spoczynku i osiedlił się w okolicach Strzelna w woj. poznańskiem. Brał udział w Wojnie Obronnej 1939 r., po zakończeniu której aż do lipca 1940 r. leczył się w szpitalach jenieckich w Pabianicach, Łodzi, Ostrzeszowie i Gubinie. Po zakończeniu kuracji więziony był w oflagach w 10 A Schleswig, VI E Dorsten, VI B Dössel. W tym ostatnim obozie przebywał o zakończeniu działań wojennych do lipca 1947 r. Po powrocie do kraju osiedlił się w Gorzowie Wielkopolskim.

Odznaczenia: Krzyż Walecznych

Źródła:

CAW, sygn.. II. 56.10548, Arkusz ewidencji personalnej.

Smoleń Ludwik, *Zarys historii wojennej 41-go Suwalskiego Pułku Piechoty*, Warszawa 1929 r., s. 5.

„Żołnierz Polski", Rok V, Nr 29 (361), 22.07.1923 r., s. 6.

Żelakiewicz Władysław, żołnierz plutonu pionierów 71.pp, uczestnik Wojny Obronnej 1939 r., poległ w dniu 11.09.1939 r. w rejonie Zambrowa. Pochowany w mogile wojennej 23-KW w Łomży.

Źródła:

Archiwum IPN, sygn. IPN BU 3049/144 s. 315-316

Opracowania:

Księga pochowanych żołnierzy polskich poległych w II wojnie światowej. Żołnierze września, tom I, pod red., Witolda Steckiego, Oficyna Wydawnicza Ajaks, Pruszków, wydanie I, s. 338

[61] „Żołnierz Polski", Rok V, Nr. 29 (361), 22.07.1923 r., s. 6.

Żelazny Henryk (Hieronim?), plut. W drugiej połowie 1930 r. rozkazem dowódcy 71.pp przeniesiony z 8. kompanii strzeleckiej do 1. kompanii strzeleckiej. W grudniu 1937 r. wymieniony jako podoficer Obwodowej Komendy Przysposobienia Wojskowego w Zambrowie. W styczniu 1939 r. służył w Powiatowej Komendzie PW w Sokołowie.

Źródła:

CAW I.320.71.13, dodatek do Rozkazu Dziennego Nr 199/30,

CAW I.320.71.39, Rozkaz Dzienny Nr 282 z dnia 16.12.1937 r.

CAW I 320.7146, Rozkazy Dzienne 71 Pułku Piechoty za miesiąc styczeń 1939 r., Rozkaz Dzienny Nr 3 z dnia 05.01.1939 r.

Żelazowski Stefan (02.09.1907 r. w Komorach, zamordowany w 1940 r. w Katyniu), s. Józefa i Emilii z d. Rowickiej, zam. w Warszawie, ppor. rez. 71.pp. Urzędnik, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego. W 1929 r. ukończył szkolenie w Baonie Podchorążych Rezerwy Piechoty Nr 10a w Nisku, w 1932 r. awansował do stopnia podporucznika rezerwy z przydziałem służbowym do 71.pp.

Źródła:

Relacja Michała Żelazowskiego (bratanek), w zbiorach Muzeum Zambrowa

Żukowski Stanisław, wachmistrz, w 1932 r. służył na etacie dowódcy plutonu zwiadowców konnych 71.pp.

Źródła:

CAW I.320.71.18, rozkaz dzienny Nr 195 z dnia 09.09.1932 r.

Żur Jan (ur. 08.01.1911 r. w Radziwiłowie pow. sochaczewski), s. Antoniego i Konstancji, zam. w Sochaczewie, urzędnik państwowy, ppor rez. Absolwent V kursu (1933 – 1934) Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty w Zambrowie, służbę odbywał w 3. kompanii ckm. W 1936 r. mianowany został podporucznikiem rezerwy i otrzymał przydział służbowy do stacjonującego w Piotrkowie Trybunalskim 25.pp. W dniu 17 kwietnia 1939 r. rozpoczął kurs dowódców kompanii w Ośrodku Wyszkolenia Rezerw Piechoty w Różanie.

Źródła:

CAW VIII.804.22.7, Ośrodek Wyszkolenia Rezerw Piechoty, Kwestionariusz osobowy oficerów rezerwy, s. 7

IPN, Biuro Informacji Publicznej https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/635730 [dostęp w dniu 04.03.2026 r.]

Opracowania:

Łukasiak Jan, *Szkoła Podchorążych Rezerwy Piechoty*, Oficyna Wydawnicza „Ajaks", Pruszków 2003 r., s. 98

Rybka Ryszard, Stepan Kamil, *Awanse oficerskie w Wojsku Polskim 1935 – 1939*, Wydawnictwo Tetragon, Warszawa 2021 r., s. 189

Żwański Władysław (ur. 10.07.1897 r. w Widziszkach, poległ 01.07.1948 r. w Dąbrowie Tworkach), s. Jana i Joanny z Juszkiewiczów[62], kwatermistrz 71.pp., ppłk NZW ps. „Butrym", „Iskra", „Błękit". W 1915 r. zdał egzamin maturalny w szkole realnej w Petersburgu i został zmobilizowany do armii rosyjskiej. W styczniu 1916 r. ukończył szkołę oficerską i awansował do stopnia praporszczyka (chorążego). Od czerwca 1916 r. brał udział w walkach na terenie Kurlandii, podczas których został ranny pod Tukkums (obecnie Łotwa). Po zaleczeniu ran został zdemobilizowany (1917 r.). Jeszcze podczas służby w armii rosyjskiej aktywnie uczestniczył w organizacji zaopatrzenia formującego się właśnie korpusu gen. Dowbora – Muśnickiego. Na początku 1919 r. zgłosił się do formującej się właśnie 4. Brygady Strzelców Polskich, w szeregach której brał udział w walkach z bolszewikami. Po przybyciu brygady do Polski został wcielony do 14.pp i wziął udział w działaniach na froncie polsko – ukraińskim, a później w wojnie polsko – bolszewickiej, za którą odznaczony został Orderem Virtuti Militari V klasy. W okresie od zawarcia rozejmu do drugiej połowy marca 1921 r. stacjonował wraz z pułkiem w Zambrowie. Udział wojnie zakończył w stopniu porucznika, w dniu 3 maja 1922 r. został zweryfikowany w stopniu kapitana ze starszeństwem od 1 czerwca 1919 r. Na początku 1928 r. awansował do stopnia majora i został przeniesiony do sztabu DOK IV w Łodzi na stanowisko kierownika Referatu Organizacyjnego. 26 marca 1931 r. został przeniesiony do Zambrowa na stanowisko dowódcy baonu. W czerwcu 1934 r. mianowany został kwatermistrzem 71.pp. Od grudnia 1934 r. aż do wybuchu II wojny światowej pełnił obowiązki komendanta Powiatowej Komisji Uzupełnień w Grodzisku Mazowieckim. Podczas okupacji rozpoczął działalność konspiracyjną w strukturach NOW, a później NSZ, pełnił funkcję komendanta Powiatu NSZ Ostrów Mazowiecka. Po zakończeniu niemieckiej okupacji i wkroczeniu wojsk sowieckich wstąpił do LWP i mianowany został komendantem Rejonowej Komendy Uzupełnień w Ciechanowie. W okresie tym prowadził działalność konspiracyjną pomagając żołnierzom podziemia niepodległościowego. Po rozpracowaniu jego działalności przez Informację Wojskową ukrywał się na terenie powiatu ostrowskiego. 10 kwietnia 1945 r. mianowany został komendantem Wydziału III Komendy Okręgu NZW Białystok, wkrótce potem awansował do stopnia podpułkownika. Wiosną 1946 r. objął funkcję komendanta Okręgu NZW Białystok. Poległ w walce z grupą operacyjną UB i żołnierzami KBW w dniu 1 lipca 1948 r.[63] pod wsią Dąbrowa Tworki.

Źródła:

CAW I.482.1 – 90, Kwestionariusz Orderu Virtuti Militari

IPN, Biuletyn Informacji Publicznej, https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/635730 [dostęp w dniu 04.03.2026 r.]

Lista starszeństwa oficerów zawodowych piechoty, 1 lipiec 1933, Warszawa 1933 r., s. 26

Rocznik Oficerski 1932, Ministerstwo Spraw Wojskowych, Warszawa 1932 r., s. 34

Opracowania:

Kułak Jerzy, Łapiński Piotr, *Władysław Żwański (1896-1948)* [w:] *Konspiracja i opór społeczny w Polsce 1944-1956*. Słownik biograficzny, t. III.

Łapiński Piotr, *Władysław Żwański „Butrym", „Iskra", „Błękit"*, Zapomniani Wyklęci. Sylwetki żołnierzy powojennej konspiracji antykomunistycznej, pod red. Jerzego Bednarka i Moniki Biernat, Biuro Bezpieczeństwa Narodowego, Warszawa 2019 r., s. 441 - 448

Poleszak Sławomir, *Podziemie niepodległościowe w Polsce w latach 1947 – 1953. Próba syntezy*, Annales Uniwersitatis Mariae Curie – Skłodowska, t. LXXVI, Biuro Badań Historycznych IPN, Lublin 2021 r., s. 341, 357

Ppłk Władysław Żwański „Błękit", Głos znad Narwi, Nr 5/2008.

Żyliński Henryk, ppor., były żołnierz armii rosyjskiej lub I Korpusu Polskiego w Rosji, przyjęty do WP dekretem Ministra Spraw Wojskowych z dn. 13 grudnia 1918 r.[64] W momencie formowania się w Zambrowie 1. Suwalskiego Pułku Strzelców (grudzień 1918 r. – luty 1919 r.) pełnił funkcję dowódcy 4. kompanii. Poległ w walkach o Lidę w dniach 23 marca – 17 kwietnia 1919 r. Spoczywa na cmentarzu katolickim w Lidzie[65]. *Źródła:* „Dziennik Rozkazów Wojskowych", Rok II, Nr 5, Warszawa 18.02.1919 r. Inskrypcja na tablicy pamiątkowej poświęconej żołnierzom WP poległym w walkach o wyzwolenie Lidy w 1919 r., kaplica p.w. św. Barbary na cmentarzu katolickim w Lidzie.
Żymierski Michał (ur. 04.09.1890 w Krakowie, zm. 15.10.1989 r. w Warszawie), s. Wojciecha Łyżwińskiego i Marii z d. Buczek, marszałek. W dniu 1.11.1916 r. awansowany do stopnia podpułkownika.W dniu 3 stycznia 1917 r. objął komendę nad stacjonującym w Zambrowie 2.pp Legionów. *Źródła:* CAW I.120.1.66, Meldunek z dnia 5.01.1917 r., s. 65 CAW I.120.1.383, Komenda Legionów Polskich i Dowództwo Polskiego Korpusu Posiłkowego, s. 6

[62] Biuletyn Informacji Publicznej IPN podaje imiona rodziców: Lucjan i Janina, zob. https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/635730.
[63] W Biuletynie Informacji Publicznej IPN podawana jest data śmierci 2 lipca 1948 r., zob. https://katalog.bip.ipn.gov.pl/informacje/635730.
[64] „Dziennik Rozkazów Wojskowych", rok II, Nr 5, Warszawa 18 stycznia 1919 r. s. 124.
[65] Inskrypcja na tablicy pamiątkowej poświęconej żołnierzom WP poległym w walkach o wyzwolenie Lidy w 1919 r., kaplica p.w. św. Barbary na cmentarzu katolickim w Lidzie.